

20 ბელაჰიონი და ნესტორას ჯიხური

«ვისაც შეიარაღებულ კონფლიქტში ჩვენი ჩართვა სურს, საქართველოს მტერი» **2**

«პრეზიდენტი რუსეთ-უკრაინის ომზე ამერიკის საელჩოსთან დამოუკიდებელ პოზიციას ინარჩუნებს, ამიტომ ხდილობა მის მომხრეებს» **3**

10 როგორ ამზადებდა უკრაინა ომს

5 უკრაინა ხვდება, რომ რუსეთს პირისპირ შეატოვებს და ახლა ზუსტად ისევე ხდილობს სხვა ქვეყნების ომში ჩართვას, როგორც თვითონ ჩართიან

პარალელური სამყარო **6-7**

გზასადადენილი კანობრიობა და ისტორიის აისებარბი

ნატოს მიერ შექმნილი მსოფლიო ნესრიბი უნდა დაინებრას **8-9**

აშშ-ისა და ნატოს ისტორია – ეს არის დაუსრულებელი აბრასიის, ინტერვენციისა და სხვა სახელმწიფოების გზავის ისტორია

სკოლებში მინეს არ შევუშვათ ომის სისასტიკე **15**

ჭკუით აფრიქალები გვჯობნიან **14**

«მსოფლიო რუსებმა ჩაატარეს აფრიქაში დაქოლონიზაცია და ეს ახსოვს აფრიქას; ისევე, როგორც ახსოვს ევროპელთა მხეხობა»

ლიონელ მინეს

«მეიხით მსოფლიოს უანსი!» **24**

საქართველოს გაჩეხვა მტკიცებით

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

რევაზ კილაშონია:

ვისას უნდა დაიბრუნდეს კონფლიქტში ჩვენი ჩართვა სურს, საქართველოს მტერი

24 მარტს საქართველო-ამერიკის შორის დიპლომატიური ურთიერთობების დაწყების 30 წლისთავი აღინიშნა. ამის აღსანიშნავად ერთ-ერთმა საინფორმაციო საშუალებამ ვრცელი ინტერვიუ ჩაწერა საქართველოში ამერიკის ელჩ კელი დეგნანთან. ამერიკის ელჩმა მისთვის ბევრ საჭირობით საკითხზე ისაუბრა. გაირკვა, რომ ერთ-ერთი ასეთი საკითხი საქართველოში „პრორუსული“ ძალების გააქტიურებაა: „ეს ადამიანები ემხრობიან ძალადობას, აქვთ მკვეთრად პრორუსული გზავნილი — სურთ რუსეთის ძალები, რუსეთის ბაზები საქართველოში. პოტენციურად ქმნიან ვითარებას რუსეთის შემოჭრის გასამართლებლად. ეს ადამიანები არ ემსახურებიან საქართველოს საუკეთესო ინტერესებს. ისინი არიან რუსეთის დეზინფორმაციის იარაღი და ამის მონაწილე არის საქართველო, უკვე წლებია.

როგორც ცდილობს, საქართველო ნაბიჯობს და მოვიდეს ჩაბახს, იძულებულია ეს კელი დეგნანი არ არის მხოლოდ პირი, არამედ უკრაინის ხელისუფლების წარმომადგენლები, რომლებიც ჩვენთან პონორზე არიან, მაგრამ სხვა ქვეყნებს, რომლებმაც რუსეთს ასევე არ დაუხსნეს სანქციები, ვერაფერს ეუბნებიან. როგორც ჩანს, საქართველოს სუსტ ქვეყნად თუ ძალად განიხილავენ და ფიქრობენ, გავლენა მოახდენონ, რათა ჩაგვრთონ კონფლიქტში. მისაც ამის გაკეთება სურს, სამხედრო

რატომ ვერ აღკვეთა ის ქმედებები, რომელიც აქ მიმდინარეობს, სულ სხვა თემაა. ქელი დეგნანი არ არის მხოლოდ პირი, არამედ უკრაინის ხელისუფლების წარმომადგენლები, რომლებიც ჩვენთან პონორზე არიან, მაგრამ სხვა ქვეყნებს, რომლებმაც რუსეთს ასევე არ დაუხსნეს სანქციები, ვერაფერს ეუბნებიან. როგორც ჩანს, საქართველოს სუსტ ქვეყნად თუ ძალად განიხილავენ და ფიქრობენ, გავლენა მოახდენონ, რათა ჩაგვრთონ კონფლიქტში. მისაც ამის გაკეთება სურს, სამხედრო

ვფიქრობ, ძალიან შემაშფოთებელია ნებისმიერი სახის მხარდაჭერა, რომელიც ამან შეიძლება მოიპოვოს, და განსაკუთრებით შემაშფოთებელია მათი მხრიდან ძალადობა მშვიდობიანი ადამიანების გამოსახვის თავისუფლების წინააღმდეგ. ეს უნდა აღმდეგება საქართველოს პრიციპებსა და საქართველოს კონსტიტუციას. სხვა ქვეყნებში გათიშეს ასეთი ძალადობრივი მუხუცებლობა, რადგან ისინი ეწევიან ძალადობის და სიძულვილის პროპაგანდას. ვფიქრობ, ამას უნდა დაეხმაროს მოსახლეობას, გაიგოს, რასაც ისმენს, გაიგოს, რაშია საფრთხე. აშშ ბევრს აკეთებს მედიანიგინერების კუთხით, რომ ახალგაზრდებმაც და ზრდასრულებმაც უკეთესად შეძლონ ყალბი ამბების ამოცნობა, უკეთესად დაინახონ ცრუ ნარატივები, რომელთა მიზანია დაბნეულობის გამოწვევა და საზოგადოების დაყოფა. საქართველოს ხალხმა არაერთხელ განაცხადა, რა სურს და ეს არის ევროატლანტიკური მომავალი, მეტი დასავლური ინტეგრაცია ევროპულ ქვეყნების ოჯახში. საქართველოს ისტორია აჩვენებს, რომ რუსეთთან დადებული შეთანხმებები იშვიათად სრულდება. ისტორიაში ყოფილა ბევრი შემთხვევა, როცა რუსეთმა დაარღვიო დაპირება საქართველოს მიმართ. ყველაზე ბოლო 2008 წელს იყო — დღემდე ველოდებით რუსეთისგან 2008 წლის ცეცხლის შეწყვეტის შესახებ შეთანხმებით აღებული ვალდებულებების შესრულებას, აფხაზეთიდან და ცხინვალის დანაშაულის გაყვანის დასრულებას. ასე რომ, ვფიქრობ, ქართველები ძალიან ფრთხილად იქნებიან ნებისმიერი გადამწყვეტილების მიღებისას.

რა სურს აშშ-ის ელჩს, საქართველოს მტერია თუ მოყვარე კელი დეგნანი — ამ და სხვა საინტერესო თემებზე პოლიტოლოგი რევაზ კილაშონია გვესაუბრება. — ამერიკის ელჩის — ქელი დეგნანის და სხვა პოლიტიკოსების განცხადებები თუ მცდელობები, მეორე ფრონტი გახსნან საქართველოში, ჩვენი ქვეყნის მტერების განცხადებები და მცდელობებია. უკვე ვიცით, რომ ომი არ არის ჰიპოთეტური საშიშროება — ომი ან დაიწება, ან არა. ეს არის პირდაპირი და ეგზისტენციური საშიშროება. ჩვენ შეიძლება იგივე მდგომარეობა მივიღოთ, რაც უკრაინაში და ჩვენი ქვეყნისთვის აუცილებლად ტრაგიკული დასრულება — დავკარგავთ სახელმწიფოებრიობას. ყველა პოლიტიკოსი,

რატომ ვერ აღკვეთა ის ქმედებები, რომელიც აქ მიმდინარეობს, სულ სხვა თემაა. ქელი დეგნანი არ არის მხოლოდ პირი, არამედ უკრაინის ხელისუფლების წარმომადგენლები, რომლებიც ჩვენთან პონორზე არიან, მაგრამ სხვა ქვეყნებს, რომლებმაც რუსეთს ასევე არ დაუხსნეს სანქციები, ვერაფერს ეუბნებიან. როგორც ჩანს, საქართველოს სუსტ ქვეყნად თუ ძალად განიხილავენ და ფიქრობენ, გავლენა მოახდენონ, რათა ჩაგვრთონ კონფლიქტში. მისაც ამის გაკეთება სურს, სამხედრო

რი გეოსტრატეგიული ინტერესების განხორციელება საქართველოში. ქალიან საინფორმაციო პროცესი დაიწყო იმ მხრივ, რომ თავადვე გააჩინა ბინალური ინფორმაცია „პრორუსული“ და მოსახლეობის შერყევას. უკრაინის ინფორმაციის მართვა და მისი გავლენა მათზე უნდა იყოს მთავარი. ეს არის საქართველოს ინფორმაციის მართვა და მისი გავლენა მათზე უნდა იყოს მთავარი.

«ყველა პოლიტიკოსი, რომელიც ცდილობს, საქართველო ნაბიჯობს და მოვიდეს ჩაბახს, იძულებულია ეს კელი დეგნანი, ქვეყანაში არსებული დესტრუქციული ძალები, უკრაინის ხელისუფლების წარმომადგენლები თუ სხვა, მტრები არიან»

კონფლიქტში ჩაბახს, იძულებულია ეს კელი დეგნანი, ქვეყანაში არსებული დესტრუქციული ძალები, უკრაინის ხელისუფლების წარმომადგენლები თუ სხვა, მტრები არიან. — მთავრობის პოზიცია სწორი, რაციონალური და პრაგმატულია ამ ვითარებაში. შეიძლება ვთქვათ, რომ მთავრობა და ლარიაშვილი განსაკუთრებით, ბოლომდე თავს არ უხრის დასავლურ გავლენებს და ეს შევამჩნიე 5 ივლისს, როდესაც განაცხადა, შე სამხედრო აღლუმები გამიგია და არა გვიადლოებო. ეს მას გამბედაობად ჩავუთვალე.

დღისუფლებისადმი ჩემი დამოკიდებულება არ არის ლოიალური, მაგრამ მათი ქმედებები ამ შემთხვევაში სწორია. მთავრობა, საქართველოში არ არის პოლიტიკოსი, რომელიც ცდილობს, საქართველო ნაბიჯობს და მოვიდეს ჩაბახს, იძულებულია ეს კელი დეგნანი, ქვეყანაში არსებული დესტრუქციული ძალები, უკრაინის ხელისუფლების წარმომადგენლები თუ სხვა, მტრები არიან.

«ქალიან საინფორმაციო პროცესი დაიწყო იმ მხრივ, რომ თავადვე გააჩინა ბინალური ინფორმაცია „პრორუსული“ და მოსახლეობის შერყევას. უკრაინის ინფორმაციის მართვა და მისი გავლენა მათზე უნდა იყოს მთავარი. ეს არის საქართველოს ინფორმაციის მართვა და მისი გავლენა მათზე უნდა იყოს მთავარი.»

ესაუბრა
ქალიან საინფორმაციო პროცესი დაიწყო იმ მხრივ, რომ თავადვე გააჩინა ბინალური ინფორმაცია „პრორუსული“ და მოსახლეობის შერყევას.

მინაჟი შიკაგო

www.geworld.ge

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„საქმარისია, ჩავიხედოთ თუნდაც სოროსის ფონდ „ღია საზოგადოება — საქართველოს“ ოფიციალურ მონაცემებში და ვნახავთ, რომორ ერივინან ასეთი საეჭვო ორბანიზაციები ქართული ტელევიზიების საქმიანობაში, აქლევინ ფულს და უკვეთინ კიდეც მუსიკას — უსაზღვრავინ კონკრეტულ მიმართულეზებს, აქლევინ მითითეზებს და უკვეთინ მუშაობის ორიენტირეზებს, შემდეგ კი იზარეზენ ანგარიშეზს, თუ რომორ შეასრულეს საშინაო დავალეზები ამ ტელევიზიეზებამ“.

ხათუნა საგინაშვილი:

პრევიერი რუსეთ-უკრაინის ომზე ამერიკის საელჩოსგან დაბოუკიდებელ პოზიციას ინარჩუნებს, ამიტომ უდიდობენ მის მოშორეზებს

უსმენ, უყურებ, კითხულობ ჩვენი ქვეყნის მედიასაშულებების მიერ გავრცელებულ ინფორმაციებს და დიდი ქართველი კლასიკოსის, კონსტანტინე გამსახურდიას, სიტყვები გახსენდება: „ჩვენი უბედურება ამჟამადაც ეგაა: ჩვენი მოლაღატენი სჭარბობდენ ერთგულეზს, განა თუ სხვისი, საკუთარი თავისა, თავის ხალხის მოლაღატენი, კარგად ვიცი თვით ჩემს მსტოვარებში ნახევარი ბიზანტიელებსა ჰყავდათ შესყიდული, ნახევარი — სარკინოზებს. როცა ხალხს ამდენი მოლაღატე შინა ჰყავს, მაკედონელიც ვერ გაამარჯვებინებს მას. ...ჩვენი უბედურება ეგაა: სხვის ფანდურზე ბუქნაობა გვიყვარს, ამიტომაც მუსრს ავლებდა საქართველოს სხვის ქვეყნებში ატეხილი ჭირი“.

ხათუნა საგინაშვილი

დევანამა თავის ერთ-ერთ ინტერვიუში პირდაპირ მოითხოვა ე.წ. პრორუსული ტელევიზიების დახურვა. თუმცა, მე არ ვიცი, რომელია პრორუსული ტელევიზია... რატომ აძლევს ელჩი თავს უფლებას, მსგავსი განცხადებები გააკეთოს? — მას შემდეგ, რაც საბჭოთა კავშირი დაინგრა, გლობალიზურმა ძალეზმა ფულთ, სპეციალური პროპაგანდისა და მათი ადვანტაჟის მუშაობით მიღწეის იმას, რომ პოსტსაბჭოთა ძველნი ნაწილი, მათ შორის საქართველოც, ვასალ ძველეზად აქციეს. ეს ძველნი მათ კრადიტეზზე ისე არიან დამოკიდებულნი, რომ მათთან შთაწახეზის გარეშე პარლამენტი კანონსაც ვერ იღებს.

ქალბატონო ხათუნა, ჩვენ ხშირად გვისაუბრია მედიის ნეგატიურ როლზე საქართველოში, მაგრამ ამ შემთხვევაში, როდესაც მეზობელ ქვეყნებს შორის მართლაც საომარი მდგომარეობაა, ჩვენი ტელევიზიების პროპაგანდა ღალატის ტოლფასია... — მოდი, იქიდან დაიწყოთ, რომ საინფორმაციო ომების ეპოქაში, პრაქტიკულად, არ არსებობს თავისუფალი ტელევიდეია, რადგან ყველა მათგანის უკან რომელიღაც მხარე დგას და თითოეული მედიასაშულებეზ პროპაგანდისტულია: ზოგი — ამ მხარის, ზოგიც — მისი საპირისპიროსი, ამიტომ მედიაც ცქეცულს პოლიტიკურ მხარედ — სად არის ინფორმაციული ბალანსი? სად არის ჟურნალისტური მიუბიასობეზობა, ინფორმაციის უტყუარობა? ეს ცნებები, ფაქტობრივად, მირაზად იქცა. მედია, განსაკუთრებით კი ტელევიზიები, მართლაც მეოთხე ხელისუფლებეზა. მათ უდიდესი გავლენა აქვს ქვეყნებში და, საზოგადოდ, მსოფლიოში მიმდინარე პროცესებზე. ამის საილუსტრაციოდ ერთ პატარა მაგალიტს გავიხსენებ: ლადო კახაძე იყრიდა მითარქვას, დაზუ კენეს ორჯერ ზადი-ზედ — პირველად არ ჰქონდა მისამდინის მხარეზებეზ, მორედ კი ხელისუფლების კადიდატი იყო და აპირებდნენ სახელისუფლო არხები, რის გამოც პირველად და მორედ არჩევენეზზე ართსა და იმავეზ უზანეზ მიღებულნი ხმების რაოდენობა ათჯერ ბანს ხმებისად ადმინრეზ.

«თუკი გაგკეღებენ ნენი პრევიერიანისტრზე და ეხდებიან მის გადაყენებას, ხალხმა მასობრივად უნდა დაბოუხსნად მის სოლიდარობა და არ დაუშვას ასეთი სხენარიო მოვლენების განვითარება, რომელმაც შეიძლება მიგვიყვანოს გლობალისტების სრული მარიონეტის გაპრევიერიეზადე, ეს საქართველოს დიდ საფრთხეს უქადის»

შუალეზებს. აი ესაა ის საფასური, რომელიც თქვენ მეკითხებოდით. — ქვეყნის საინფორმაციო მუშაობენ არა მხოლოდ ტელევიზიები, არამედ ჩვენთან რეგისტრირებული არასამთავრობოები, პოლიტიკური პარტიები, მათ საქართველოში ომში ჩართეზა სურთ. რის საფასურად, რა მოლოდინი აქვთ? — ზუსტად იმავე პრინციპით არიან გადაბრეზებული არასამთავრობო ორბანიზაციების ნარმეზამდე მელეზებიც — ისინი ხშირ მთლიანად გლობალისტების ფულით არიან დაფინანსებულნი და მათი ინტერესების გამტარნი არიან ეროვნულ სახელმწიფოეზში, მათ შორის საქართველოშიც. თუ გახსოვთ, პრემიერმინისტრი ლადო კახაძის ძალიან კრიტიკულ განცხადებებს აკეთებდა არასამთავრობოების მისამართით და ვფიქრობ, თავის დროზე მისი ნახეზა პრემიერმინისტრის პოსტიდან ამ განცხადებებსაც უკავშირდებოდა. ახლაც მოვიდა ჩემამდე ინფორმაციები, რომ დი-

არაერთხელ თქმულა, რომ საქართველოს შიგა და გარე მტრების სურვილია, საქართველო ჩათრეულ იქნას სამხედრო კონფლიქტში, რათა შემდეგ როგორც ერთმა, ასევე მეორემაც შეძლოს მღვრიე წყალში თევზის დაჭერა. როგორც უკვე აღვნიშნე, ლარიზაშვილის ხელისუფლებამ უნდა მოახერხოს, არ მოექცეს შიგა და გარე მტრების წინეხის ქვეშ და იმოქმედოს მხოლოდ ეროვნული და სახელმწიფოებრივი ინტერესებიდან გამომდინარე, ისე, როგორც დღემდე შეძლო დაეკავებინა ზომიერი პოზიცია უკრაინასა და რუსეთს შორის სამხედრო დაპირისპირების დროს, რომლის წყალობითაც საქართველო დღემდე არ იქცა მესამე მსოფლიო ომის პოლკონდად. და, თუკი გაგკეღებენ ნენი პრევიერიანისტრზე და ეხდებიან მის გადაყენებას, ვფიქრობ, ხალხმა მასობრივად უნდა დაბოუხსნად მის სოლიდარობა და არ დაუშვას ასეთი სხენარიო მოვლენების განვითარება, რომელმაც შეიძლება მიგვიყვანოს გლობალისტების სრული მარიონეტის გაპრევიერიეზადე, ეს საქართველოს დიდ საფრთხეს უქადის. საქართველომ ამ შემთხვევაში უნდა შეინარჩუნოს სამეუფეო გზა, ოქროს შუალედი და 90-ე ფსანასმუნის მსგავსად არ გადვიხაროს არც მარჯვნივ და არ მარცხნივ, რაზეც ახდებდა კიდეც წინასწარმეტყველებეზ, რომ უკანასკნელ ფაზას ყოველდღინ და ღვინისმშობლის მეოხებით საქართველო გადარჩება და იქნება ოაზისი, რომლის კენაც გამოემუშრებინა გადარჩენის მსურველები მთელი მსოფლიოდან.

ესაუბრა ეკა ნახვილაშვილი

ამერიკიდან სოკოვანი შემოტანა ნიშნავს იმას, რომ ტონა დაახლოებით 140 დოლარით გააძვირდება, რაც დღევანდელი კურსით 450 ლარია, ანუ მხოლოდ ტრანსპორტირების ბაზო კილოგრამი სოკოვანი 45 თეთრით გვიძვირდება. ამას დაამატეთ ისიც, რომ მსოფლიოში ყველაზე იაფად სოკოვანი სწორედ რუსეთს აქვს და ვნახავთ, რომ პროდუქცია 50 თეთრით (საუკეთესო შემთხვევაში) გააძვირდება.

ხელისუფლებამ პირველ ადგილზე ქვეყნის ინტერესი უნდა დააყენოს და არა ამერიკა-დასავლეთის მითითებები

მაღაზიებში, როგორც იქნა, გამოჩნდა შაქარი. პანიკამ გადაიარა, ბიზნესმენებმა კი მიაღწიეს იმას, რომ ბრაზილიიდან შემოტანილი შაქარი 50 თეთრით გააძვირეს და ხელისუფლება ამაზე არ რეაგირებს. ჰო, შაქრის მონოდების მიმართულებით არანაირი პრობლემა არ ყოფილა, უკრაინა და რუსეთი, საერთო რაოდენობის მხოლოდ 0,4%-ს გვანვდიან და, ამის მიუხედავად, პროდუქტი მაინც გააძვირეს. რაც მთავარია, რეგიონში შაქარი გაძვირდა მხოლოდ ჩვენთან, აზერბაიჯანსა და სომხეთში, რაც იყო, ისევე ის ფასია, თურქეთში კი... გაიფანტა. წესითა და რიგით, მთავრობას შაქრის შემოტანებისთვის ყური უნდა აენია პროდუქტის უაზრო გაძვირების გამო, მაგრამ როგორც გვითხრეს, ეს საკუთარი ყურის ანევის ტოლფასი იქნებოდა.

სამაგიეროდ, კვლავ გაურკვეველობა პურის ფეხის საკითხში. ხელისუფლება უნდა მიხედვს, რომ ამ შემთხვევაში მას მოსახლეობა არ ენდობა, რადგან ადამიანებს არც იმის სჯერათ, რომ 2-თვიანი მარაგი გვაქვს და არც იმის, რომ მმართველი ძალა გამოსავალს იპოვის და ხორბალს იმავე ფასში შემოიტანს სხვა ქვეყნიდან. ის, რაც ვერ მოხერხდა 20 წლის განმავლობაში, შეუძლებელია მოხერხდეს 2-3 თვეში და მით უმეტეს იმის ფონზე, რომ ხორბლის შესაძლო დეფიციტზე საფრანგეთის პრეზიდენტიც კი წუწუნებს. არადა, საფრანგეთი ხორბლის მიწოდების მიმართულებით მსოფლიოს წამყვან ხუთეულში შედის.

საქართველოს ხელისუფლება ვალდებულია, იმის დასრულებას არ დაელოდოს, მით უმეტეს, ამერიკაში მისი ხანგრძლივობა ბაიდანის პირით დაზიანონს და რუსეთთან სწორედ ხორბალზე ისაუბროს. სხვაგვარად, ქართული ეკონომიკა მთავარი საკვები პროდუქტის გაძვირებით გაიგუდება და ხელისუფლება სუბსიდიას ვეღარ აუვა. მითუმეტეს, რომ უკვე იქვეა, მიმდინარე პროცესები წელს მილიარდი დოლარით გვაზარალებს, რაც საქართველოს ბიუჯეტის მეექვსედია და ზარალი, ძირითადად, სწორედ რუსეთიდან შემცირებული პროდუქციისა თუ ტურისტების გამო გვექნება. რა გამოდის? რუსი ტურისტების შემოსვლა კარგია, მილიარდებს ტოვებენ და ახლა, არატურისტულ სეზონზე რომ ჩამოვიდნენ, ცუდია და თურმე უნდა გავეყაროთ და აგრესიულად მოვექცეთ.

„რუსეთი და უკრაინა არიან ხორბლის საკმაოდ მსხვილი ექსპორტიორი ქვეყნები მსოფლიოში. ამ ორ ქვეყანას შორის მიმდინარე ომი კი ხორბლის ბაზარზე ნეგატიური გავლენას იქონიებს, რაც 12-18 თვეს გაგრძელდება. მსოფლიოს 26 ქვეყანა, ძირითადად, ჩრდილოეთ აფრიკასა და ახლო აღმოსავლეთის ქვეყნები 50%-ით და მეტი არიან დამოკიდებული რუსულ და უკრაინულ ხორბალზე. აუტოკლებელია, გაიზარდოს ძალისხმევა ევროპის ქვეყნებში ხორბლის წარმოების გაზრდისთვის, ისევე, როგორც სხვა ქვეყნებში, რათა მათ უზრუნველყონ სასურსათო დამოუკიდებლობა“, — განაცხადა ემანუელ მაკრონმა.

მანამდე კი განცხადება საფრანგეთის სოფლის მეურნეობის მინისტრმა გააკეთა და აღნიშნა, რომ უკრაინაში მიმდინარე პროცესების გამო არ გამოირჩევა შიმშილის ჩრდილოეთ აფრიკის ქვეყნებში. ამასთანავე, მან საკუთარი მოსახლეობა დაამშვიდა და დასძინა, რომ საფრანგეთი ნაკლებად შეეჯახება პრობლემებს, ვინაიდან დიდი ხანია, გააკეთა არჩევანი სასურსათო დამოუკიდებლობაზე. ასეთ პირობებში, როცა საფრანგეთს შიმშილი არ ემუქრება, არც ხორბლის დეფიციტი შეექმნება, ქვეყნის ლიდერები ნუხან, რომ ხორბალი ძალიან

დიდ პრობლემებს შექმნის. როგორც გვეუბნებიან, კულტურულად უკვე გადარწმუნებულია, რომ საქართველო ხორბალს ამერიკიდან მიიღებს. უფრო ზუსტად კი, ამ გზის, ასე ვთქვათ, დატესტვა დაიწყება და დაიანგარიშებენ, რა დაუჯდება ბიუჯეტს ამერიკიდან ხორბლის შემოტანა და რუსული ბაზრის ამერიკული ჩანაცვლება. სუბსიდიის გარეშე გამორიცხულია, ამერიკული ხორბლით გამოცხვარი პურის შექმნა საქართველოს მოსახლეობის დიდმა ნაწილმა შეძლოს, რადგან ტრანსპორტირებას ძალიან დიდი ხარჯი ემატება. თავად განსაჯეთ — ამერიკის ხელისუფლებასთან კარგი ურთიერთობის ფონზე მინიმალ საბაზოშია კი ვერ გაბედა, ხორბალი სრულად ამერიკიდან შემოეტანა, ამას მოსახლეობა და ბიუჯეტი, უბრალოდ, ვერ გაუძლებდა. აი, დღევანდელი ხელისუფლება კი მაინც ცდილობს, ეს გააკეთოს და სუბსიდიისთვის თანხის მოძიებითაც არის დაკავებული. ადრეც დავწერეთ და ახლაც გავიმეორებთ რუსულ ანდაზას — „ოტ დობრა დობრა ნე იმჩუტ“... რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრ სერგეი ლავროვის განცხადების ფონზე, ქვეყნებთან, რომლებიც სანქციებს არ შეუერთდნენ, ურთიერთობა უნდა გავაღრმავოთ, ჩვენ პირიქით ვაკეთებთ: არ მამბობთ, რომ ლავროვის განცხადების შემდეგ, რუსეთში თავიშეშორებული გავიქცეთ და ყველაფერი იქ შევამართოთ, მაგრამ ათწლეულების განმავლობაში ანაყოფილი გზა რომ გავაგრძელოთ, არ შეიძლება? ხომ თამამად შეგვიძლია იმის თქმა, რომ დღევანდელი რეალობის გათვალისწინებით, რუსეთი მზად იქნება, არამხოლოდ ხორბალს დააკლოს ფასი, არამედ ენერგომატარებლების მიმართულებაც სერიოზულად გადაიხედოს?!

ამერიკიდან ხორბლის შემოტანა ნიშნავს იმას, რომ ტონა დაახლოებით 140 დოლარით გაძვირდება, რაც დღევანდელი კურსით 450 ლარია, ანუ

ნომიკური საფრთხის ნინამე დგას. რაც უნდა იყოს, მსოფლიოს ყველაზე დიდ სახელმწიფოს არათუ გავლენა აქვს ევროპასა და, საერთოდ, მსოფლიოზე, არამედ ის იყო ერთ-ერთი მთავარი ბაზარი ყველა ქვეყნისთვის. ჰოდა, ახლა დაუნებელი სანქციები რუსეთის გარდა, ევროპასაც მაგრად ურტყამს და აგერ ამერიკა ალტერნატივას სთავაზობს ბებერ კონტინენტს.

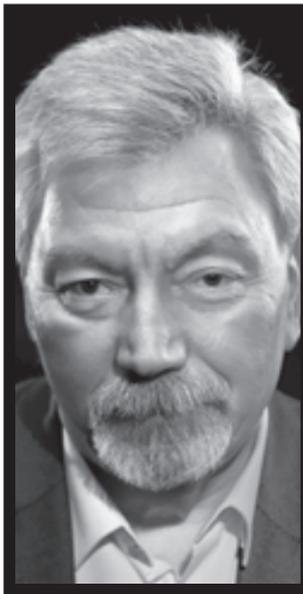
მოვლენების ჯაჭვს თუ გავყვებით, ყველაფერი მას შემდეგ დადგა თავდაყირა, რაც ჩინურმა ეკონომიკამ ამერიკულს ოფიციალურად გადაუსწრო. სხვაობა ისე თვალშისაცემია, რომ ვეღარ და აღარ დაიძალა, თორემ ექსპერტები ამბობენ, ჩინური ეკონომიკა სამი წლის წინაც მსოფლიოში პირველი იყო. ახლა აშშ ცალკეად ამბობს: ჩინეთი არ ჩაერიოს უკრაინის კონფლიქტში, თორემ სერიოზულად დავაზარალებთო; თანაც კარგად იცის, რომ ჩინური ბაზრის დახურვა ევროპისთვის მომავალში იქნება. პარალელურად, იგივე შტატები ზუსტად ისევე აქეზ-

ებს ჩინეთს, როგორც ნახალწლევს უკრაინა წააქეზა, შედეგად კი უკრაინელებმა მიიღეს ის, რომ არაერთი ქალაქი ნანგრევებად არის ქცეული და მათ აღდგენას ათწლეულები დასჭირდება. რაც მთავარია, ამერიკა პირობას დებს, როცა ყველაფერი დასრულდება, უკრაინას აუცილებლად დაებრუნება და ფულს დაბალპროცენტში ასესხებს. ასე მარტივად დაიმონებს ევროპის ყველაზე დიდ სახელმწიფოს და თანაც ისე, რომ ნებისმიერ დროს შეეძლება, მორიგი კონფლიქტი გააღვივოს ან რომელიმე სოფელში ნაღმი ააფეთქოს და ხელი რუსეთისკენ გაიშვიროს. აკი თქვა უკვე **ზალენსკიმ**: რუსი სამხედროები სასოფლო-სამეურნეო მიწებს ნაღმავენ, მომავალში ჩვენი ტრაქტორები რომ აფეთქდნენო... **მარცვლელის მიმართულებით სიტუაცია კატასტროფული რომ არის, უკრაინის სოფლის მეურნეობის ახალი მიწისტირიც არ მალავს. მიკოლა სოლსკის განცხადებით, ქვეყნის მარცვლელის ექსპორტის შესაძლებლობა დღითიდღე უარესდება და გაუმჯობესდება მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ რუსეთთან ომი დასრულდება.**

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

მათ ხელშია პოლიტიკური წრეები, საინფორმაციო საშუალებები, არასამთავრობო ორგანიზაციები, ინტარნეტი და სოციალური ქსელები. ამ პოზიციებითა და პლატფორმებით ოპერირება იოლაა, რის გამოც ისინი ადვილად ახერხებენ ვირტუალური პარალელური სამყაროს შექმნას. ხდება ისე, რომ ადამიანები რეალურ ცხოვრებას განვიწყობენ ნაკლებად ხედავნი და სწვდებიან, ვიდრე ამ მატყუარების მიერ შექმნილ პარალელურ სამყაროს, ვინაიდან პოლიტიკური, საარჩევნო თუ სამხედრო ბატალიები რეალურ ცხოვრებაში თუ დიდ მანძილზეა მიმოფანტული, ვირტუალურ სამყაროში იგი ერთ წერტილშია ფოკუსირებული — საინფორმაციო საშუალებები.

პარალელური სამყარო გზასასდენილი კასობრიობა და ისტორიის აისბერგი

ვალერი კვარაცხელიას პუბლიცისტური წერილები. სავტორი გვიჩი

მეთაერთვა გამოუვა

„რომ მოსპო კრიზისები,
უნდა მოსპო კაპიტალიზმი!“
N. სტალინი

კაცობრიობა მუდამ სამართლიანობას ელტვოდა. სამართლიანობის დასამკვიდრებლად მან გამოიგონა მორალი, კანონები, რელიგიები, რომლებმაც ათასწლეულებს გაუძლეს. მიუხედავად ამისა, კაცობრიობის ისტორია უსამართლობის ისტორიაა. **კაცობრიობამ ათასწლეულების განმავლობაში ვერ ჩამოაყალიბა ცხოვრების წესი, სისტემა, რომელიც ადამიანები სამართლიანად იცხოვრებდნენ. მხოლოდ XX საუკუნეში განხორციელდა რევოლუციური ნახტომი მომავლისკენ, რომელსაც დედამიწის ერთ მეექვსედზე ისეთი პოლიტიკური, ეკონომიკური და სოციალური სისტემის მშენებლობა მოჰყვა, რომელიც სამართლიანობის პრინციპებზე იყო აგებული. მას საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირი ერქვა.**

ბის ისეთი მძლავრი სისტემები და შექანიზმები, როგორც საბჭოთა კავშირს გააჩნდა. ასეც მოხდა. საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ უკლებლივ ყველა რესპუბლიკა (მათ შორის, რუსეთიც) ასცდა სოციალისტური განვითარების გზას და კაპიტალისტურ ლიბერალიზმზე გადავიდა (ამ წესიდან გამონაკლისად შეიძლება განვიხილოთ ბელარუსი, მაგრამ ეს საერთო სურათს ვერ ცვლის). ესაა ბაზა და მოცემულობა, რომლიდანაც ყველა ის შემთავითებული პროცესი იღებს სათავეს, რომლის წინაშეც არა მხოლოდ ყოფილი საბჭოეთი, არამედ მთელი მსოფლიო აღმოჩნდა. მოხდა ის, რომ ყოფილი მოკავშირე რესპუბლიკები, რომლებმაც ეროვნული დამოუკიდებლობისთვის ბრძოლის წმიდათაძინა (როგორც მათ ეჩვენებოდათ) საქმეს შესწირეს სოციალისტური მონაპოვარი, უსამართლობისა და განუკითხაობის ჭაობში ჩაიძირნენ. რაც კიდევ უფრო გულსატკეპნია, გაღებული მსხვერპლის მიუხედავად, დამოუკიდებლობის ის ხარისხიც არ აქვთ, რომელიც საბჭოთა კავშირში ჰქონდათ. ამ ვითარებას ზუსტად ასახავს უდიდესი გერმანელი ფილოსოფოსის, **ნიჰანუნილ ანტონის**, ერთი შეგონება: **„სამართლიანობა უფროსად იკარგება, არ რჩება არაფერი, რაც ადამიანების ცხოვრებას შინაარსს შესძენს“**. საბჭოთა ხალხებმა ისეთი რამ დაკარგეს, რომ მას შემდეგ ოცდაათი წლის განმავლობაში ისინი ვერ პოულობენ ვერაფერს, რაც მათ ცხოვრებას რეალური შინაარსით დატვირთავს. მათ ნაართვეს უკვე ამტკიცებული და ჩამოყალიბებული სამართლიანი ცხოვრების წესი და სანაცვლოდ ხელში მიაჩერეს ნატოსა და ევროკავშირის წევრობის ყალბი პერსპექტივა. გამოვიდა ისე, რომ ამ ხალხებმა დაკარგეს ჭეშმარიტი ღირებულება, ნამდვილი განძი, მის ნაცვლად კი მიიღეს ბუნდოვანი დაპირება მომავალში რომელიღაც ორგანიზაციების წევრობისა, რომელიც, რეალობად ქცე-

ის შემთხვევაშიც, რამე განსაკუთრებული ხიბლის შემცველი არ არის. ეს რომ ასეა, ამის შესანიშნავ მაგალითს წარმოადგენენ ბალტიისპირეთის ყოფილი საბჭოთა რესპუბლიკები, რომლებმაც უკვე შეასწრეს ნატოსა და ევროკავშირში, მაგრამ არაფრით არ აქვთ იმ რესპუბლიკებზე უკეთესი მდგომარეობა, რომლებიც ამ ორგანიზაციების წევრობას იზიან მოთმინებით ელიან. საერთაშორისო სავალუტო ფონდის გასული წლის მონაცემები ასე გამოიყურება: „ეკონომიკური ვარდნა: ლატვია — 8,6%; ლიეტუვა — 8,1%; ესტონეთი — 7,5%. მსოფლიო ბანკის პროგნოზით ამ რესპუბლიკებში უმუშევრობის დონემ 9,6-დან შეიძლება 16-17 პროცენტამდე მოიმატოს“. საგანგაშოა ამ რესპუბლიკებიდან მოსახლეობის

ემიგრაციის დონე, რომელიც კიდევ უფრო გაიზარდა მას შემდეგ, რაც ეს ქვეყნები ნატოსა და ევროკავშირის წევრებად მოგვევლინენ. ასე რომ, **ნატოსა და ევროკავშირის წევრობა საყოველთაო ბედნიერების პანაცეა არ აღმოჩნდა, პირიქით, ამ მიმართულებით სწრაფვა საქართველოს ორი გადატანილი ომის, უზარმაზარი სისხლისა და დაკარგული ტერიტორიების ფასად დაუჯდა, ეს ნარსულში, მაგრამ ცხოვრება მხოლოდ ნარსულსგან არ შედგება, იგი მომავალსაც შეიცავს, რომელიც აუცილებლად დადგება, ოღონდ არა ისე, თავისთავად და განყენებულად, არამედ, როგორც შედეგი ნარსულში მიღებული განაწყვეტილებებისა, გადადგმული ნაბიჯებისა და განხორციელებული ქმედებებისა. მომავალში აუ-**

ცილებლად იმას მოვიმკით, რაც დავითესია. ეს კანონია — ბუნების, ცხოვრების და ისტორიის კანონი. ჩვენ უკვე დავიგდეთ ის სამკალი, რაც, როგორც ნარსულისა და ანწყოს, ასევე მომავლის შეფასებისას დაგვუშვით. ჩვენ ხომ გვახსოვს ეროვნული მოძრაობის სამსხვერპლოზე მისაგნად ერთიმეორის მიყოლებით დახურული გიგანტური ქარხნები, როდესაც სოციალისტური სისტემის მიერ ხელისგულზე ნატარები და ნალოლიაგები მუშათა კლასის წარმომადგენლები საამქროებს, ჩარხებს, დაზგებს ტოვებდნენ და გარბოდნენ იმ მიტინგებზე, რომლებზეც **ზვინად გამსახურდია, მერაბ კოსტავა, გინა ტანტაშვილი, ირაკლი წერეთელი, ირინა სარიშვილი, თამარ ჩხეიძე, ლუიზა შაპიაშვილი** და სხვები

იდგნენ და სოციალისტური სისტემის დაშლისა და ეროვნული დამოუკიდებლობის ლოზუნგებით გამოდიოდნენ. — ჩვენ გავიფიცეთ! — ამასი სახეებით აცხადებდნენ სახელოვანი მუშათა კლასის წარმომადგენლები და აზრადაც არ მოსდით ის ამბავი, რომ გაფიცულები დარჩებოდნენ მთელი ცხოვრების განმავლობაში; რომ მათ ქარხნებსა და ფაბრიკებს დაანგრევდნენ სოციალისტური მესაფლავენი და საბაზრო ეკონომიკის ცრუ წინასწარმეტყველნი; რომ ის ქარხნები და კოლმეურნეობები, რომლებშიც მშრომელი ხალხისთვის უფასო ჯანდაცვისა და კორორტებზე დასვენებისთვის, უფასო განათლებისა და გამაჯანსაღებელი სისტემებისთვის — საერთოდ, ყოველგვარი მატერიალური სიკეთისთვის აუცილებელი დოვლათი იქმნებოდა, ქვესკნელიდან ამომჭვრალი ავაზაკების სათარეოდ გადაიქცეოდა, რომლებიც ყველაფერს დაანგრევდნენ და საზღვარგარეთ ჯართად გაყიდდნენ, რათა საკუთარი ჯიბე გაესქვლებინათ, ხოლო ერთ დროს პატივდებული მუშებისა და გლეხების არმიას საშიშროლოდ გაიმეტებდნენ. ასეც მოხდა, ოღონდ ეს არ იყო სტიქიური პროცესი, ეს იყო ამერიკის ცენტრალური სადაზვერეო სამმართველოში დაწერილი სცენარი, რომლის მიხედვითაც ჩვენზე ხელით უნდა გაგვენადგურებინა სახალხო მეურნეობის ყველა დარგი; უნდა მოგვესპო კულტურის კერები; უნდა დაგვენგრა მეცნიერებათა აკადემია და მის სისტემაში შემავალი კვლევითი ინსტიტუტები; უნდა გადაგვეგვარებინა მწე-

უკრაინის მოვლენებს დასავლეთის მედიასამყარო საერთოდ არ მიიჩნევს იმ რეალურად, როგორც უნდა ასახოს. უკრაინის რეალურად მათთვის იმ მთავრდება, სადაც უკრაინაზე საუბარი იწყება. ამის შემდეგ ყველაფერი სიხარული და გაბონებონია, პარალელური სამყარო, სადაც რუსეთის გენერლებს, ოფიცრებსა და ჯარისკაცებს უკრაინის სამთავრობო არმია თურქი მუსრს ავლავს და ათიათასობით სოხავს, გზარამ რუსეთის არმია ნახვლად იმისა, რომ უკრაინულ არმიას პასუხობდეს, რატომღაც, თურქი, მხოლოდ გვიწოდებენ მოქალაქეებს, განსაკუთრებით კი მოხუხებს, ქალებს და ბავშვებს დასდევს, როგორც მხეხუარად უსწორდება

გაქნილმა დასავლელმა ფილოსოფოსებმა, სოციოლოგებმა და ფსიქოლოგებმა, მათთან ერთად ათასი ჯურის სოცეტოლოგმა უშლერმა ხალხის საზოგადოებრივ ცნობიერებაში ერთმანეთთან დაახირისპირის სოციალური სამართლიანობისა და ეროვნული თავისუფლების მაღალი იდეალები და მოხერხებულად გვიბიძგეს ეროვნული თავისუფლების სასარგებლო არჩევანის გაკეთებისკენ.

როგორ და ხელოვნების სხვა დარგები.

რა მიიღო ხალხმა ყოველივე ამის სანაცვლოდ? — ცრუ დაპირება დამოუკიდებლობისა; ცრუ დაპირება და ნატოსა და ევროკავშირის წევრობისა; ცრუ დაპირება ცხოვრების მაღალი დონის მიღწევისა. აი, ამ სამ სიყალბეს, ამ სამ სიცრუეს გადავყავართ სამშობლოს ტერიტორიული მთლიანობაც, მოსახლეობის კეთილდღეობაც, ხალხის ბედიც და მისი მომავალიც.

საბოლოო ჯამში, ამ ცრუ ლოზუნგებს თავიც გადავყავართ. ქვეყანა დაიძალა, მოსახლეობა განახევრდა, რადგან არსებობის საშუალებას მოკლებული ადამიანები ლუკმაპურის საძებნელად საზღვარგარეთ გარბიან. ხალხმა ცხოვრების პერსპექტივა დაკარგა. ჩვენ კი რას ვაკეთებთ? როგორც დიდი ილია იტყობდა, «მდგამართ და უღონოდ ვაზუთით, მი ვარ და ჩემი ნაბადიო». ეს სიტყვები საუკუნე-ნახევრის წინათ ითქვა, მაგრამ მას შემდეგ ჩვენს აზროვნებაში, წესში, ზნესა და ხანათში არაფერი შეცვლილა, რა უბედურებაც იმხანად გვჭირდა, ყველა ის უბედურება დღესაც გვჭირს. საიდან ამდენი თვითკმაყოფილი რევგენი, საქვეყნო საქმეში ცხვირჩაყოფილი ამდენი ბრიყვი, რომლებისთვისაც განგებას აზროვნების უნარი რაკი არ მიუცია, დგას და თუთიყუშივით იმეორებს, რასაც ჩასძახიან: «ყურებში ზამბა გვაქვს დაცული და თვალზე ხელი აგვიფარებია. არც არაფერს ვხედავთ, არც არაფერი გვესმის. უზარმაზარი თხრილია ჩვენი, ქართველების, წინ. ამ თხრილის პირას ვდგავართ. საკმარისია, ხელი გვკრან — და შიგ ვადავიჩნებთ დედაბუდიანად». მის თანამედროვეებს კი არა, თითქოს დღევანდელ თაობას მიმართავს ის სულკურთხეული, რადგან იმ ვითარებაში, როდესაც მსოფლიო გეოპოლიტიკური რეალობა ჩვენ თვალში დიამეტრულად იცვლება, «მდგამართ და უღონოდ ვაზუთით, მი ვარ და ჩემი ნაბადიო».

სად არის ჩვენი ამ უბედურების სათავე? ამ შეკითხვის პასუხად შეიძლება მრავალი კონკრეტული რამ დავასახელოთ, მაგრამ საკითხს განზოგადებულად თუ შევხედავთ, უნდა ვიღიაროთ, რომ ჩვენ გზასაცდენილი ხალხი ვართ. სხვაგან ვიყავით და სხვაგან მოგვის როლეს. ისტორიასა და განვითარების მაგისტრალურ გზას აგვაცდინეს. გზასაცდენილობა უკრაინის პრობლემების დასაბამიც. გაქნილმა დასავლელმა ფილოსოფოსებმა, სოციოლოგებმა და ფსიქოლოგებმა, მათთან ერთად ათასი ჯურის სოცეტოლოგმა უშლერმა ხალხის საზოგადოებრივ ცნობიერებაში ერთმანეთთან დაახირისპირის სოციალური სამართლიანობისა და ეროვნული თავისუფლების მაღალი იდეალები და მოხერხებულად გვიბიძგეს ეროვნული თავისუფლების სასარგებლო არჩევანის გაკეთებისკენ. ამ შემთხვევაში ხალხს, მათ შორის იმ გაიფიქრებულ მუშეებსაც, შეიძლება გავუგოთ კიდევ, მაგრამ ეს ვითარებას არ ცვლის. სწორი გზიდან გადახვევას გამართლება კი არა, შეცდომის გაცნობიერება და აღიარება თუ უშეუქოს. სამწუხაროდ, ვერ აქამდე ვერ მივხვართ, რის გამოც დღემდე

ვრჩებით საბჭოთა წარსულის გულმხურვალე კრიტიკოსებად და დასავლური ცხოვრების მონურ მიმბაძველად. ეს ძალიან საშიში სახადია, რომელიც ვერ იქნა და ვერ მოვიხადეთ. ეს სახადი დასავლეთის წრეგადასულ გაფეტიშებასა და რუსეთის მიმართ შიზოფრენიულ სიძულვილში ვლინდება. ამ მოვლენის საფუძვლიანი ახსნა შესაძლებელია მრავალი დარგის მეცნიერთა ერთობლივ და ხანგრძლივ კვლევადი დასაძინებლად, მაგრამ ის კი დღესაც ნათელია, რომ ამ სახადით ადამიანების ორი კატეგორია შეპყრობილი: დასავლეთის მიერ დაფინანსებული არამზადები და ფეხის ხმას, ანუ მოდას აყოლილი იდოიტები. სამწუხაროდ, ორივე ეს კატეგორია საკმაოდ მრავალრიცხოვანია.

როგორც უკვე ვთქვე, მათ ხელშია პოლიტიკური წრეები, საინფორმაციო საშუალებები, არასამთავრობო ორგანიზაციები, ინტერნეტი და სოციალური ქსელები. ამ პოლიტიკურ, საინფორმაციო და პლატფორმებით ოპერირება იოლია, რის გამოც ისინი ადვილად ახერხებენ ვირტუალური პარალელური სამყაროს შექმნას. ხდება ისე, რომ ადამიანები რეალურ ცხოვრებას ვაცდენენ და ნაკლებად ხედავენ დასწვდებიან, ვიდრე ამ მატყუარების მიერ შექმნილ პარალელურ სამყაროს, ვინაიდან პოლიტიკური, საინფორმაციო და სამხედრო ბატალიები რეალურ ცხოვრებაში თუ დიდ მანძილზეა მიმოფანტული, ვირტუალურ სამყაროში იგი ერთადდა თავმოყრილი და ერთ წერტილშია ფოკუსირებული — საინფორმაციო საშუალებებში. მთავარი კი ის არის, რომ ვირტუალური სამყარო, რომელიც რეალური სამყაროს ასახვა უნდა იყოს, მთლიანად მოწყდა იმას, რასაც უნდა ასახავდეს. მაგალითად, უკრაინის მოვლენებს დასავლეთის მედიასამყარო საერთოდ არ მიიჩნევს იმ რეალობად, რომელიც უნდა ასახოს. უკრაინის რეალობა მათთვის იქ მთავარდება, სადაც უკრაინაზე საუბარი იწყება. ამის შემდეგ ყველაფერი სიცრუე და გამონაგონია, პარალელური სამყარო, რომელშიც რუსეთის გენერლებს, ოფიცრებსა და ჯარისკაცებს უკრაინის სამთავრობო არმია თურმე მუსრს ავლებს და ათათასობით ხოცავს, მაგრამ რუსეთის არმია ნაცვლად იმისა, რომ უკრაინულ არმიას პასუხობდეს, რატომღაც, თურმე, მხოლოდ მშვიდობიან მოქალაქეებს, განსაკუთრებით კი დანაშაულებს და ზავს ვეძებებს დასდევს, რომლებსაც მხეცურად უსწორდება. რუს სამხედროებს, თურმე, არც უკრაინელი ნაციონალიზმის რესტორისტები, არც მათი სამხედრო ბაზები და საწყობები, რაც არათუ ასე არ არის, შეუძლებელია, რომ ასე იყოს, რადგან აბსურდია. დასავლური მედიისთვის უკრაინაში ის მოვლენები კი არ ვითარდება, რომელიც ვითარდება, არამედ ის მოვლენები, რომელთა განვითარებაც დასავლეთს სურს. რუსეთის პრეზიდენტმა ტყუილად კი არ უწოდა აშშ-ს სიცრუის იმპერია, რომლის ყველა მოქმედება ფარისევლობაზე, მოჩვენებითობაზე და დემოკრატიის ილუზიის შექმნაზეა დაფუძნებული. ყოველივე ამის საფუძველს

რუსეთის პრაზიკანტებმა ცაილად კი არ უწოდა აშშ-ს სიხარული იპყრო, რომელიც ვადასავლურ სიმბინჯებს წარმოშობს, ესაა კაპიტალისტური სისტემა, რომელიც საერთაშორისო პრობლემებისა და კრიზისების მუდმივი გენერატორია. ესაა ომების წარმოშობის სისტემა. რამდენიც უნდა უძახონ ჰიტლერს მემარცხენე, ხოლო მის პარტიას „ნაციონალ-სოციალისტური მუშათა პარტია“, მას არაფერი აკავშირებს არც მემარცხენეობასთან და არც სოციალიზმთან, ვინაიდან სოციალიზმის ცნებას როგორც კი ემატება ნაციონალიზმის ცნება, იგი იმ წუთიდან აღარ არის სოციალიზმი. ნაციონალიზმი და სოციალისტიკური ისევე შეუღლებელია ერთმანეთთან, როგორც დღე და ღამე, თეთრი და შავი, სიკეთე და ბოროტება, სიყვარული და სიძულვილი. სოციალიზმი ინტერნაციონალური მოვლენაა, მისი საფუძველი კლასია და არა ერი (ნაციონალი). სოციალისტისთვის უპირველესი ეროვნული კუთვნილება (ეთნოსი) კი არ არის, არამედ კლასობრივი კუთვნილება (მშრომელი მასეხი). სხვა საკითხია, ვინ იზიარებს ამ მიდგომას და ვინ არა. ამ შემთხვევაში მთავარი ცნების დაზუსტებაა. სხვათა შორის, ჰიტლერს თავისი პარტიის სახელად „ნაციონალ-რევოლუციური“ ჰქონდა შერჩეული, რაც უფრო მიესადაგებოდა მის იდეოლოგიას, რადგან ნაციზმი, როგორც დანაშაულებრივი მოვლენა, მან მართლაც რევოლუციური სიმაღლემდე აიყვანა. ბოლოს, რიგ სუბიექტურ თუ ობიექტურ ფაქტორთა გამო, იგი „ნაციონალ-სოციალისტურზე“ შეჩერდა, რაც ცნებათა აღრევა და ურთიერთგამომრიცხავთა მექანიკური ეკლექტიკა იყო. პოლიტიკოსს, რომელიც მარქსისა და ენგელსის სამშობლოში ცხოვრობდა, ეს შეეძლო არ უნდა დაეძაბა, მაგრამ ამჟამად ეს არ არის ჩვენი მსჯელობის საგანი. ეს ყველაფერი იმის სათქმელად დამტკიცებს, რომ კრიზისებსა და

ელს სხვა ხალხთა, სხვა კულტურათა და ცივილიზაციათა მიმართ მომხმარებელი დამოკიდებულება, ხშირად კი უკიდურესი სიძულვილი და ძალმომრეობა, ანუ სრულიად ლია და შეუნიღბავი ფაშიზმი წარმოადგენს. ეს მიდგომები საქართველოშიც შემოვიდა. კიდევ სოციალურ ქსელებშიც და ფეისბუქებში ბატონობენ.

ფაშისტური სულისკვეთებით გაიფიქრათ ის სივრცე, რომელიც აზრთა ურთიერთგაცვლა უნდა მიმდინარეობდეს. ეს შემთხვევითი მოვლენა არ არის. იგი ვაშინგტონიდან არის მართლაც გლობალური ტენდენცია. ასე ვითარდება მოვლენები მეოცე საუკუნეშიც, როდესაც თითქმის მთელ ვროპაში იფეთქა ფაშიზმი. მოვლენებს იმ დროსაც ამერიკელები და ბრიტანელები, ანუ ანგლო-საქსური სამყარო დირიჟორობდა.

ანგლოსაქსების ხელში ნაციზმი და ფაშიზმი ნაცადი იარაღია, რომელსაც ისინი ყოველთვის უძებნიან მათთვის ხელსაყრელ მიმართულებას. მეოცე საუკუნის ფაშიზმის მთავარი მთავარი სამიზნე თუ საბჭოთა კავშირი იყო, დღევანდელი ფაშიზმის მთავარი სამიზნე რუსეთია. მეოცე საუკუნის ფაშიზტური სიძულვილის მთავარი ობიექტები თუ ებრაელები, სლავები და ბოშები იყვნენ, დღევანდელი ფაშიზმის მთავარი ობიექტი რუსი ხალხია. იმ პერიოდის უკიდურესი ანტიემიტიზმის ადგილს დღევანდელი, ასევე უკიდურესი რუსოფობია იკავებს. ამერიკელებმა ამ თვალსაზრისით განსაკუთრებით კარგად უკრაინაში იმუშავეს, სადაც უკრაინის მიმართული ნაწილი რუსი ხალხის მიმართ ჭეშმარიტად ჰიტლერული სიძულვილი გააღვივდა. ვის ვგულისხმობთ კრებსით ცნება „ამერიკელებში“? ხშირად გაიგონებ ცნებებს — „მასონები“, „ნაციონალიზმი“, „მოდერნიზმის კლუბი“, „ბილდერბერგის კლუბი“ და სხვ. ყველა ეს უბედურება არსებობს, მაგრამ არ უნდა დაგვაიწყნავდეს,

რომ არსებობს უფრო დიდი უბედურება, რომელიც ამ პოლიტიკურ და სოციალურ სიმბინჯებს წარმოშობს, ესაა კაპიტალისტური სისტემა, რომელიც საერთაშორისო პრობლემებისა და კრიზისების მუდმივი გენერატორია. ესაა ომების წარმოშობის სისტემა. რამდენიც უნდა უძახონ ჰიტლერს მემარცხენე, ხოლო მის პარტიას „ნაციონალ-სოციალისტური მუშათა პარტია“, მას არაფერი აკავშირებს არც მემარცხენეობასთან და არც სოციალიზმთან, ვინაიდან სოციალიზმის ცნებას როგორც კი ემატება ნაციონალიზმის ცნება, იგი იმ წუთიდან აღარ არის სოციალიზმი. ნაციონალიზმი და სოციალისტიკური ისევე შეუღლებელია ერთმანეთთან, როგორც დღე და ღამე, თეთრი და შავი, სიკეთე და ბოროტება, სიყვარული და სიძულვილი. სოციალიზმი ინტერნაციონალური მოვლენაა, მისი საფუძველი კლასია და არა ერი (ნაციონალი). სოციალისტისთვის უპირველესი ეროვნული კუთვნილება (ეთნოსი) კი არ არის, არამედ კლასობრივი კუთვნილება (მშრომელი მასეხი). სხვა საკითხია, ვინ იზიარებს ამ მიდგომას და ვინ არა. ამ შემთხვევაში მთავარი ცნების დაზუსტებაა. სხვათა შორის, ჰიტლერს თავისი პარტიის სახელად „ნაციონალ-რევოლუციური“ ჰქონდა შერჩეული, რაც უფრო მიესადაგებოდა მის იდეოლოგიას, რადგან ნაციზმი, როგორც დანაშაულებრივი მოვლენა, მან მართლაც რევოლუციური სიმაღლემდე აიყვანა. ბოლოს, რიგ სუბიექტურ თუ ობიექტურ ფაქტორთა გამო, იგი „ნაციონალ-სოციალისტურზე“ შეჩერდა, რაც ცნებათა აღრევა და ურთიერთგამომრიცხავთა მექანიკური ეკლექტიკა იყო. პოლიტიკოსს, რომელიც მარქსისა და ენგელსის სამშობლოში ცხოვრობდა, ეს შეეძლო არ უნდა დაეძაბა, მაგრამ ამჟამად ეს არ არის ჩვენი მსჯელობის საგანი. ეს ყველაფერი იმის სათქმელად დამტკიცებს, რომ კრიზისებსა და

დგება, რაც დასავლური ფასადური (ილუზორი) დემოკრატიის პირობებში, რომელიც ამ უზარმაზარ სახელმწიფოს შიგნიდან ღრღინს, შეუძლებელია. მეტსაც მოგახსენებთ: უკრაინის მოვლენები მხოლოდ რუსეთს არ აიძულეს სოციალიზმისკენ შემობრუნდეს, აშშ-შიც იმავე პროცესებს ვერება საფუძველი. რუსეთის სავალუტო რეზერვების ხელყოფით, რუსების კუთვნილი ქონების კონფისკაცია-ნაციონალიზაციით ამერიკელები უკვე ეწინააღმდეგებიან კაპიტალიზმის წმიდათანმიდა პრინციპს, რომელიც კერძო საკუთრების ხელშეუხებლობას ღალადებს. ოცდამეერთე საუკუნის საფინანსო კრიზისებმა აშშ-ის კაპიტალისტური სისტემა აიძულა, ხარაკირი (სუპუქუ) ჩაეტარებინა საკუთარი თავისთვის, როდესაც დეტროიტის სამ ვეშაპად ნოდებულ, მაგრამ ულმობლად კონკურენციაში დასაღუპავად განწირული სავტომობილო მრეწველობას („ჯენერალმობილიზმი“, „კრანისლერი“, „ფორდი“) კოლოსალური ოდენობის სახელმწიფო თანხებით დაეხმარა, რითაც უარყო კაპიტალიზმის უმთავრესი პრინციპი — კონკურენციაში ძლიერები იმარჯვებენ, სუსტები იღუპებიან! ასე რომ, მოვლენები, რომლებიც უკრაინის ტერიტორიაზე ვითარდება, არც მხოლოდ რუსეთსა და უკრაინას შორის ომი და არც მხოლოდ რუსეთსა და დასავლეთს შორის ომი. თუ ჩავუღრმავდებით, ეს დასაღუპავად განწირული კაპიტალიზმის ომია საკუთარ თავთან, საკუთარ წინააღმდეგობებთან და საკუთარ კრიზისებთან. ეს უკანასკნელ სტადიამი შესული კაპიტალიზმის ომი საკუთარ ფუძემდებლურ პრინციპებთან, რაც მას, როგორც დასავლეთში, ასევე რუსეთში, იმ ჩინოში შეიყვანს, რომელსაც გამოსვლა შეუძლებელი იქნება. კაპიტალისტური სისტემა ტიტანიკით მთუახლოვდა ისტორიის აისბერგს, შეჯახება გარდაუვალი!

P. S. მეტ-ნაკლებად განვიტარებულ სახელმწიფოთა ნიღბური სამხედრო ბიუჯეტი, ჯამში, ასტრონომიულ თანხას — ორ ტრილიონ დოლარს აღწევს. ძნელი არ არის წარმოდგენა იმისა, რა კოლოსალური მასშტაბის იქნებოდა სიკეთე, რომელიც ამ თანხის ხალხთა მოსახლეობის არსენალის შექმნიდან ხალხთა კეთილდღეობის არსენალის შექმნაზე გადატანას მოჰყვებოდა, მაგრამ, სანამ დედამიწაზე კაპიტალიზმის სახით ბანდიტებისა და საერთაშორისო ყაჩაღების სისტემა მძინავდა, მათგან, სანამ კაპიტალიზმს მართლიანობის, სიკეთისა და სიყვარულის გზას არის აცდენილი, ამგვარ მიდგომებზე ოცნება კი შეუძლებელია.

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ბრიტანელთა მიერ ჩადენილ დანაშაულებზე შექმნილი ელპარაკათი ინდიელთა მილიონობით შთამომავალს, ჩრდილოეთ ამერიკის, აზრიკის, აზიის, ავსტრალიისა და პოლინეზიის მცხოვრებლებს, მათი წინაპრები ინგლისელებმა გაანადგურეს.

ჩვენ ვცხოვრობთ პლანეტაზე, რომელსაც მართავს არა გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია, არამედ ანგლოსაქსური სახელმწიფოების ინტერესებით მოქმედი ბლოკი — ნატო.

ეს არის დაუსრულებელი სისხლიანი აგრესიის, დაბომბვებისა და მშვიდობიანი მოქალაქეების დაუსჯელი მასობრივი მკვლელობების მსოფლიო. ეს არის მსოფლიო, რომელშიც ანგლოსაქსებმა მიისაკუთრეს უფლება, განსაზღვრონ, რომელ ხალხს აქვს არსებობის უფლება და რომელს — არა. ეს არის მსოფლიო, რომელშიც გამეფებულია ფაშისტური უზნეო იდეოლოგია, რომელიც კაცობრიობას ყოფს პირველ, მეორე და მესამე ხარისხის ადამიანებად.

ადამიანების „სუფთად“ და „არასუფთად“ დაყოფა ფაშიზმით

ამ კლასიფიკაციის შესაბამისად პირველი ხარისხის ადამიანები არიან ანგლოსაქსები, მეორე ხარისხის — მათი ნატოელი მოკავშირეები, თუმცა იქაც აქვთ თავიანთი კლასიფიკაცია: მაგალითად, საფრანგეთი და ბერძანია, გერმანია და ნიდერლანდები „სუფთა“ მეორე ხარისხისა. აი თურქეთი, რუმინეთი, ბულგარეთი, უნგრეთი ან გავლთისპირეთის ქვეყნები მეორე მეორეხარისხოვანი სახელმწიფოები არიან.

მესამე ხარისხის შედის დანარჩენი მსოფლიო, რომელსაც რასაც მოისურვებენ, იმას გაუკეთებენ: დაბომბავენ, დახოცავენ ქიმიური თუ ბაქტერიოლოგიური იარაღით, დაწვან ან შიმშილით გამოასალმებენ სიცოცხლეს. და, რადგან ნატო ანგლოსაქსების ორგანიზაციაა, მასში ტრადიციულად ანგლოსაქსურია. ამ ტრადიციებს საუკუნეების განმავლობაში აყალიბებდა ჯერ დიდი ბრიტანეთი, შემდეგ — ამერიკის შეერთებული შტატები. ეს არის სხვა ხალხების დაუნდობლად განადგურების ტრადიციები. მათი ჩამოთვლა შორს ნაბიჯიანს. ირლანდიელებისა და შოტლანდიელების „ჭკუაზე მოყვანის“ შემდეგ ბრიტანელებმა მსოფლიოზე ბატონობა დაიწყეს.

ბრიტანელთა მიერ ჩადენილ დანაშაულებზე შექმნილი ელპარაკათი ინდიელთა მილიონობით შთამომავლებს, ჩრდილოეთ ამერიკის, აფრიკის, აზიის, ავსტრალიისა და პოლინეზიის მცხოვრებლებს, მაგრამ ეს შეუძლებელია, რადგან მათი წინაპრები ინგლისელებმა გაანადგურეს.

1776 წელს ჩრდილოეთ ამერიკულ ყოფილ კოლონიებს დამოუკიდებლობის მოპოვების შემდეგ თითქოს ჰქონდათ შესაძლებლობა, ჩამოეყრებინათ წარსულის სამარცხვინო ლაქები (გამოცხადდა კოდეცი, როგორც დღეს იტყოდნენ, „დემოკრატიული ფასეულობები“), მაგრამ ასე არ მოხდა. აშშ-ში ყველაფერს მონათესავედ დატოვა, რომელიც მსოფლიოდ 1865 წელს გაასუფთავა, ხოლო რასობრივი სეგრეგაცია ბასული საუკუნის 70-იან წლებამდე არსებობდა. და ეს ქვეყანა ცდილობს, ასწავლოს სხვებს დემოკრატია?

აშშ-ისა და ნატოს ისტორია — ეს არის დაუსრულებელი აბრეშის, ინტერპენეტისა და სხვა სახელმწიფოების ნგრევის ისტორია

მექსიკის კუთვნილი ტეხასისა და კალიფორნიის ანექსიის შემდეგ, XX საუკუნეში აშშ ბევრჯერ თვითონ, 1949 წელს ნატოს შექმნის შემდეგ კი ამ ალიანსის წევრ ქვეყნებთან ერთად შეიჭრა სხვა ქვეყნებში და მას თავს დაატეხა სიკვდილი და ნგრევა:

- * კუბა — 1906 წ.
- * ნიკარაგუა — 1912 წ.
- * ჰაიტი — 1915 წ.
- * დომინიკის რესპუბლიკა — 1916 წ.
- * რუსეთი — 1918 წ.
- * ფილიპინები — 1948-1953 წლები.
- * პუერტო-რიკო — 1950 წ.
- * კორეა — 1950-1953 წლები.
- * გვატემალა — 1954 წ.
- * ლიბანი — 1958 წ.
- * პანამა — 1958 წ.
- * ლაოსი — 1959 წ.
- * ჰაიტი — 1959 წ.
- * ეკვადორი — 1960 წ.
- * გვატემალა — 1960 წ.
- * დომინიკის რესპუბლიკა — 1965 წ.
- * ვიეტნამი — 1964-1975 წლები.

- * გვატემალა — 1966 წ.
- * ინდონეზია — 1966 წ.
- * ფილიპინები — 1966 წ.
- * კამბოჯა — 1967 წ.
- * ლაოსი — 1971-1973 წლები.
- * ნიკარაგუა — 1972 წ.
- * სალვადორი — 1977 წ.
- * გრენადა — 1983 წ.
- * ირანი — 1980 წ.
- * ლიბია — 1986 წ.
- * ჰონდურასი — 1988 წ.
- * ირანი — 1988 წ.
- * ვირჯინიის კუნძულები — 1989 წ.
- * პანამა — 1989 წ.
- * ერაყი — 1991 წ.

1991 წელს, საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ, მსოფლიოში ჰეგემონად დარჩა აშშ და ამის შემდეგ ამერიკა-ნატოს სისხლიანი „დემოკრატიის“ ექსპორტმა სხვა ქვეყნებში მნიშვნელოვნად მოიმატა:

- * ბოსნია-ჰერცეგოვინა — 1992-1995 წლები.
- * სომალი — 1992-1994 წლები.
- * ჰაიტი — 1994 წ.
- * სუდანი — 1998 წ.
- * იუგოსლავია — 1999 წ.
- * ავღანეთი — 2001-2021 წლები.
- * ერაყი — 2003-2011-2017 წლები.
- * ლიბერია — 2003 წ.
- * პაკისტანი — 2004 წ.
- * ლიბია — 2011 წ.
- * სირია — 2013 წ.
- * იემენი — 2015 წ.
- * კამერუნი — 2015 წ.
- * ლიბია — 2015 წ.

ამ თარიღების უკან აშშ-ისა და მისი ნატოელი მოკავშირეების მიერ განადგურებული მილიონობით უდანაშაულო ადამიანი. არც ერთა ლიგას, შემდეგ არც გაერთიანებული ერების ორგანიზაციას ერთხელაც კი (!) არ დაუწესებია სანქციები აშშ-ის ან ნატოს წინ-

ნატოს მიერ შექმნილი მსოფლიო წესრიგი უნდა დაინგრეს

აშშ-ისა და ნატოს ისტორია — ეს არის დაუსრულებელი აბრეშის, ინტერპენეტისა და სხვა სახელმწიფოების ნგრევის ისტორია

ანგლოსაქსების ჩანაწერი ნათელია: უკიდურესად უნდა გაგნავდეს სოსიალურ-ეკონომიკური ვითარება რუსეთში და დაიწყოს მესამე დიდი არაულოცა (პირველი იყო 1917 წელს, მეორე — 1991 წელს), დაინგრეს რუსეთის სახელმწიფო და ხელში რიგდონ ამ ქვეყნის ბირთვული იარაღი და გუნებრივი რესურსები

ამერიკელების მიერ ჩადენილი მასობრივი მკვლელობა სოფელ სოგომიში (ვიეტნამი)

ააღმდეგ, მიუხედავად იმისა, რომ მათი მხრიდან სუვერენული სახელმწიფოს მიმართ განხორციელებული აგრესიების დიდი უმრავლესობა საერთაშორისო ორგანიზაციებისგან ნებადართული არ ყოფილა.

ბოლო წლებში ნატოს მიერ განხორციელებული „სამშვიდობო ოპერაციებიდან“ გამოსაყოფია რამდენიმე:

- 1. იუგოსლავიის დაბომბვა (1999 წ.)
24 მარტს 23 წელი შესრულდა იუგოსლავიის დაბომბვიდან. იუგოსლავიაში ინტერვენციის მიზნად ნატოს ხელმძღვანელობამ ამ ქვეყნის ტერიტორიაზე — კოსოვოში, მეტოხიაში, აგრეთვე, ბოსნია-ჰერცეგოვინაში — ეთნიკური წმენდის შეწყობა დაასახელა. სინამდვილეში კი ეს იყო ოპერაცია, რომელიც მიყვანას, რომ მას აშშ-ის ინტერესებისთვის საფრთხე არ შეექმნა.
- ნატოს ოპერაციებს (პირველი იყო „სამოკავშირეო ძალა“, მეორე — „გააზრებული ძალა“) უწოდეს „ჰუმანიტარული ინტერვენცია“, მაგრამ ისინი გაეროს მანდატის გარეშე განხორციელდა.
- * დაიღუპა 5 700 ადამიანი, მათ შორის — 400 ბავშვი;
- * დაიჭრა 7000-მდე მშვიდობიანი მოსახლე, მათ შორის — 2000-ზე მეტი ბავშვი;
- * უგზო-უკვლოდ დაიკარგა 821 ადამიანი;
- ნატოს მოქმედება ყოფილი იუგოსლავიის რესპუბლიკების წინააღმდეგ, რომელმაც საფუძველი დაუ-

ამერიკელს არ მოუნანიებიათ რამდენიმე მილიონი ვიეტნამელი დახვრება, ნაპალმის პომბებით დაწვა და გაქტარიოლოგიური ნივთიერება „ორანჯ“-ის გამოყენებით განადგურება. მათ მილიონობით ადამიანი განადგურეს ერაყსა და ავღანეთში, მაგრამ ანგლოსაქსებისა და მათი ნატოელი მოკავშირეებისთვის სომ მნიშვნელოვან არ აქვს მილიონობით მესამეხარისხის ადამიანების სიცოცხლე.

დო ამ სამხედრო ბლოკის თანამედროვე ოპერაციებს, ყველა საერთაშორისო ნორმისა და კანონმდებლობის უხეში დარღვევის მაგალითია. უწინარესად კი, ნატომ დაარღვია ვაშინგტონის ხელშეკრულებების, ანუ თავისი წესდების პირველი პუნქტი, რომლის თანახმადაც, ალიანსის წევრმა სახელმწიფოებმა „ყველა საერთაშორისო კონფლიქტი, რომლებშიც შესაძლოა, ჩართული აღმოჩნდნენ, მშვიდობიანი ხერხებით უნდა გადაწყვიტონ ისე, რომ საფრთხე არ შეუქმნან მშვიდობას, უსაფრთხოებასა და სამართლიანობას მსოფლიოში. მან თავი უნდა შეიკავოს ძალის გამოყენებისგან იმ შემთხვევაში, თუკი ეს შეუთავსებელია გაეროს მიზნებთან“. ნატომ, აგრეთვე, დაარღვია თავისი წესდების მე-6 პუნქტი, რომელშიც ნათქვამია, რომ ნატოს კომპეტენცია შემოიფარგლება თავისი წევრი ქვეყნების ტერიტორიებით. იუგოსლავია, მაკედონია, ალბანეთი და ბოსნია ნატოს წევრები არ იყვნენ. ნატო კი უხეშად ჩაერია ამ ქვეყნების საზღვარსა და საზღვარგარეთ და აშშ-მა ფეხქვეშ გათივლეს გაერო, კოლექტიური უსაფრთხოების სისტემა და სახელმწიფოების სუვერენიტეტი. იუგოსლავიის წინააღმდეგ ნატომ გამოიყენა იარაღი, რომელიც აკრძალულია ნიუზენბერგის ქარტიით, აგრეთვე, ჰააგისა და ჟენევის კონვენციებით. იუგოსლავიაში ნატო იყენებდა ურანის დაბალი შემცველობის ბომბებს, რომლებიც არა მხოლოდ მაღალი სიზუსტით გაემოიჩინა, არამედ რადიოაქტიურიც არის და ტოქსიკურიც. გარდა ამისა, ნატომ გამოიყენა ე.წ. კასეტური ბომბები — იარაღი ფეთქებადი ყუმბარებით, რომელთა გამოყენებაც მოგვიანებით ოტავის კონვენციით აკრძალა.

რა. „დექტატორი“ სადამ ჰუსეინი საჯაროდ დასაჯეს, მაგრამ მასობრივი განადგურების იარაღს ვერ მიაკვლიეს. მოგვიანებით, 2004 წელს, აშშ-ის იმჟამინდელმა სახელმწიფო მდივანმა **კოლინ პაუელმა** აღიარა, რომ ცენტრალური სადაზვერვო სამმართველოს მიერ მოპოვებული მონაცემები, რომელთა გამოც დაიწყო სისხლისმღვრელი ომი ერაყში, „არაზუსტი“ იყო (?!). ერაყის სამხედრო კომანდოში ალიანსმა რამდენიმე დანაშაული ჩაიდინა: მსოფლიო შეძრა აბუ-გრების ციხეში მოთავსებული ტყვეების წამებისა და შეურაცხყოფის კადრებმა; ინფორმაციამ მშვიდობიანი მოსახლეობის ანიოკების — გაუპატიურების, ძარცვისა და მკვლელობის შესახებ და, რა თქმა უნდა, საშინელი ქიმიური იარაღის — ფოსფორიანი ბომბების გამოყენებამ (2003 წელს იმამ ნასირის შტურმისას, აგრეთვე, 2004 წელს ალფალუჯის ადებისას). ეს იარაღი, რომელიც ძვლამდე წვაეს ხორცს, 1980 წლის გაეროს კონვენციით არის აკრძალული, თუმცა აშშ ამ კონვენციას არ შეუერთდა.

ერაყის ომში მილიონზე მეტი ერაყელი დაიღუპა (ეს თანამედროვეობის ისტორიაში ყველაზე დიდი მსხვერპლია), მათი 25 პროცენტი ქალი და ბავშვია.

იუგოსლავიის დაბომბვა

რუსეთის წინააღმდეგ აშშ-ისა და ნატოს ქალაქის ავანგარდში აშშ-ის უკრაინის, ქვეყანა, როგორც მოსახლეობის უპრავლესობა გენეტიკურად და ეთნიკურად სლავია. ანგლოსაქსებმა უკრაინელები კვილებამდე შეაიარაღეს და მოქმე ხალხთან დააპირისპირეს. უკრაინა ახლოს იყო ბირთვული იარაღის შექმნასთან, თანაც ამერიკული ბირთვული ინჟინერების ნაგებობა

ერაყის დაბომბვა

2. 2021 ავღანეთში (2001-დან 2021 წლამდე)
აშშ-მა ავღანეთში ინტერვენცია კონტრტერორისტული სამხედრო ოპერაციის („შეუმუსრავი თავისუფლების“) ჩარჩოებში დაიწყო. ეს იყო პასუხი 2001 წლის 11 სექტემბრის ტერაქტზე. 2001 წლის 7 ოქტომბერს აშშ-მა და მისმა ნატოელმა მოკავშირეებმა „თალიბანის“ პოზიციებზე პირველი საავიაციო შეტევა განახორციელეს, გარდა ამისა, ამერიკული და ბრიტანული ხომალდებიდან გაშვებული იქნა 500-მდე ფრთოსანი რაკეტა. ავღანეთში მშვიდობის ხელშეწყობის საერთაშორისო ძალები (ISAF) 2001 წლამდე მოქმედებდნენ.

*** დაიღუპა 35 ათასი ადამიანი;**
*** ლტოლვილად იქცა 500 ათასი;**
*** გამწვავდა ეთნოსთა შორის კონფლიქტები, მოიმატა ტერორისტული აქტების რაოდენობამ და ნარკოტრაფიკამ.**

4. აკრძალული იარაღის გამოყენება ლიბიაში
არეულობებსა და სამოქალაქო ომის დაწყების შემდეგ, 2011 წლის 19 მარტს ლიბია საფრანგეთის, ბრიტანეთისა და აშშ-ის ავიაციამ დაბომბა, სამხედრო ოპერაცია კი ნატომ განაგრძო.

*** დაიღუპა 20 ათასზე მეტი ადამიანი (სამხედრო და მშვიდობიანი მცხოვრები);**
*** ლტოლვილად იქცა — 350 ათასი.**

2011 წლის აგვისტოში ნატოს იმჟამინდელი ხელმძღვანელი **ანდერს ფოტ რასმუსენი** ყველას არწმუნებდა, რომ ნატოს ავიაციის დაბომბვით მშვიდობიანი მოქალაქეები არ დაზარალდებოდნენ. არსებობს მონაცემები (რომელთაც ნატოს ხელმძღვანელობა ჯიუტად უარყოფს), რომ ლიბიის კონფლიქტში ნატომ კასეტური და ფოსფორიანი ბომბები გამოიყენა, როგორც ეს მოხდა იუგოსლავიისა და ერაყის სამხედრო ოპერაციების მიმდინარეობისას. გარდა ამისა, ნატოელებმა ერაყში გამოიყენეს იპრიტი, ჯერ კიდევ პირველ მსოფლიო ომში აპრობირებული მომწამვლელი ნივთიერება, რომელიც სხვადასხვა კონვენციით არის აკრძალული.

ნევრს უიარაღო ტყვის დახვერტას აიძულებს. ასეთ „გმირობაზე“ ფილმებს პოლიციული კონვეიერული წესით ამზადებს.

მსოფლიო ისტორიაში ბირთვული იარაღის გამოყენების ერთადერთ შემთხვევას კი, პოლიციულის „ოცნებების ფაბრიკა“ ფილმებს იღებს იმის შესახებ, როგორ კლავენ ყოჩაღი ამერიკელი ჯარისკაცები ტყვეებს. ასეთია 2014 წლის ფილმი „მძინვარეობა“. ფილმში ტანკის მეთაური, რომლის როლსაც **ბრეტ პიტ** ასრულებს, თავისი ეკიპაჟის ახალგაზრდა

ქენჯნა, არანაირი სინანული. ისევე, როგორც ამერიკელს არ მოუნანიებიათ რამდენიმე მილიონი ვიეტნამელი დახვრება, ნაპალმის პომბებით დაწვა და გაქტარიოლოგიური ნივთიერება „ორანჯ“-ის გამოყენებით განადგურება. მათ მილიონობით ადამიანი განადგურეს ერაყსა და ავღანეთში, მაგრამ ანგლოსაქსებისა და მათი ნატოელი მოკავშირეებისთვის სომ მნიშვნელოვან არ აქვს მილიონობით მესამეხარის-

ხონი ადამიანების სიცოცხლეს.

საუკუნეების განმავლობაში მეთოდურად და რეგულარულად ცდილობდნენ რუსეთის დაპყრობას ხან გერმანელები და ხან ფრანგები, ინგლისელები, ამერიკელები, იაპონელები, პოლანდიელები, იტალიელები, ესპანელები და სხვა „ცივილიზატორები“, და, როცა კორაბი „დრანგ ნახ ოსტენ“ კრაბით სრულდებოდა, დასავლეთი კარგა ხანს ვერ მოდიოდა გონს, შემდეგ კი იწყებდა ახალი მეთოდის ძებნას რუსეთის დასაბრუნებლად. რამდ-

ენიმე ომში დამარცხების შემდეგ დასავლეთმა აღიარა, რომ რუსეთზე გასამარჯვებლად ყველაზე კარგი მეთოდი დიდი არეულობაა. ამ არეულობის სცენარები და მეთოდები გამოიყენეს „ვერად რეგულაციებში“ — **საქართველოში (2003 წ.), უკრაინაში (2004, 2014), ყირგიზეთში (2005), ტუნისში (2011), სომხეთში (2008, 2015), რუსეთში (2010-2013), გალა-რუსი (2020), ყაზახეთში (2021)**. დასავლეთის მიერ ბოლო პერიოდში დაწესებული სანქციებიც ამავე „ოპერატიონის“ ნათელი ნაბიჯებია. **უკრაინაში უნდა გამწვავდეს სოციალურ-ეკონომიკური ვითარება რუსეთში და დაიწყოს მესამე დიდი არაუღობა (პირველი იყო 1917 წელს, მეორე — 1991 წელს), დაიწვიოს რუსეთის სახელმწიფო და ხელში ჩაიგდოს ამ ქვეყნის ბირთვული იარაღი და გუნებრივი რუსურები.** რამდენი რუსი ადამიანი და სხვა ხალხის წარმომადგენელი დაიღუპება ამ არეულობისას, არეულობის იდეის ავტორებს არ აინტერესებ — რაც მეტი, მით უკეთესი. ამაზე მიუთითებს ამერიკისა და ნატოს მიერ „დე-მოკრატიის“ დანერგვა სხვა ქვეყნებში.

რუსეთის მოქალაქეები აშშ-ისა და ნატოსთვის მესამეხარისხის მოსახლეობა არ არიან. რუსები, მათი აზრით, არიან ჯოჯოხეთის მოციმუციები, რომლებმაც ისტორიული გაუგებრობების გამო ჩაიგდეს ხელში უზარმაზარი ტერიტორიები, ძლიერი არაღობა და ბირთვული იარაღი.

დასავლეთის მუქარებზე რუსეთის მოსახლეობა უფრო შეიკრა, მეტიც, რუსების დიდი ნაწილი მიიჩნევს, რომ ახლა აუცილებლად უნდა დასრულდეს დასავლეთის მრავალსაუკუნოვანი აგრესია.

რუსეთის წინააღმდეგ აშშ-ისა და ნატოს ძალების ავანგარდში ამჟამად **უკრაინა**, ქვეყანა, რომლის მოსახლეობის უმრავლესობა გენეტიკურად და ეთნიკურად სლავია. ანგლოსაქსებმა უკრაინელები კვილებამდე შეაიარაღეს და მოძმე ხალხთან დააპირისპირეს. უკრაინა ახლოს იყო ბირთვული იარაღის შექმნასთან, თანაც ამერიკული ბირთვული ინჟინერების ნაგებობა დაიგოდა. აშშ და ნატო გეგმავდნენ, 2002 წლის თებერვალში კიევის ხელით სამხედრო გზით გადაეწყვიტათ ლუგანსკისა და დონეცკის საკითხი „ხორვატიის სცენარის მიხედვით“, მაგრამ რუსეთმა დაასწრო. **აშშ და ნატო რუსეთს ახლა მის საზღვრებთან უკრაინისპირეთში, ტერიტორიაზე, რომელზეც მოსახლეობის მნიშვნელოვანი ნაწილი მხარს უჭერს რუსეთს. ოკაინისა თუ ლა-მანშის გაღმა ყოფილი პოლიტიკოსებს ურჩევნიათ, დისტანციურად, ყაზვის, ვისკის ან კონიასის სმისას განადგურონ სხვა ადამიანები.**

პოტომაკის ნაპირებზე მალე მიხვდებიან, რომ მძინარე რუსული დათვი გააღვიძეს.

worldandwe.com-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოაზრდა ბირთვიანი ვიეტნამში

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

*** გენადი ბუტკაევიჩი, მენარმა:** „დონბასთან ლაპარაკი საჭირო არ არის, უნდა გავანადგუროთ 1,5 მლნ მცხოვრები და ყველაფერი მოგვარდება“.
*** ანატოლი ბრიცანკო, უკრაინის თავდაცვის ყოფილი მინისტრი:** „ღივირისული ოპერაციებისას საჭიროა, მოვკლათ, რაც შეიძლება მეტი რუსი მოქალაქე“.
*** პატრიარქი ფილარეთი (დენისენკო):** „დონბასში მცხოვრებთა მკვლელობა კეთილი საქმეა...“

რუსეთის მიერ უკრაინაში დაწყებული სპეცოპერაციამ ჩაშალა უკრაინის შეიარაღებული ძალების ფართო მასშტაბიანი შეტევა დონეცკისა და ლუგანსკის სახალხო რესპუბლიკებზე. უკრაინელი ნაციონალისტები ამ შეტევისთვის დიდი ხნის განმავლობაში რომ ემზადებოდნენ, მოწმობს მათი გამონათქვამები:

*** ჩვენ გვექნება სამუშაო, მათ — არა, ჩვენ გვექნება პენსიები, მათ — არა, ჩვენ გვექნება ადამიანების, ბავშვებისა და პენსიონერების მხარდაჭერა, მათი ბავშვები ისხდებიან სარდაფებში, იმიტომ, რომ მათ არაფრის კეთება არ იცინა. აი ასე, სახელდობრ, ასე მოვიგებთ ამ ომს“** — ამბობდა უკრაინის იმჟამინდელი პრეზიდენტი **პეტრო პოროშენკო** ოქტომბერს 2014 წლის 27 ოქტომბერს.

*** ალექსანდრე არისტოვიჩი** — უკრაინის პრეზიდენტის ოფისის ხელმძღვანელის მრჩეველი, 2021 წლის 25 თებერვლი: **„პუტინი მივა იქამდე, რომ მოკლე ხანში უკრაინული რაკეტები მიმართული იქნება მოსკოვისკენ იმ უბრალო მიზნის გამო, რომ ჩვენ ვმუშაობთ სარაკეტო პროგრამაზე. ჩვენს ოპერატიულ-ტექნიკური დონის რაკეტებს შეუძლია, მოსკოვამდე მიალწიოს“**.

*** ალექსანდრე რეზნიკოვი** — უკრაინის თავდაცვის მინისტრი, 2021 წლის 5 დეკემბერი: **„უკრაინის არმია 400 ათასზე მეტი საბრძოლო მოქმედების ვეტერანი ერთ-ერთი უძლიერესი ევროპის სახმელეთო არმიებს შორის“**.

*** უკრაინის პრეზიდენტი ვლადიმერ ზელენსკი** უკრაინისთვის ატომური სტატუსის დაბრუნების შესახებ, 2022 წლის 19 თებერვლი: **„კონსულტაციების მოწვევა დავალა საგარეო საქმეთა მინისტრს. თუ ის კვლავ არ გაიმართება, ჩათვალავ, რომ ბუდაპეშტის მემორანდუმი არ მუშაობს, და 1994 წლის გადაწყვეტილებები ეჭვქვეშ დადგება“**.

აი კიდევ ციტატები რამდენიმე ადამიანისა, რომლებიც უკრაინის ხელისუფლებას წარმოადგენენ:

*** დიმიტრი პორჩინსკი** — პოლიტიკური და საზოგადო მოღვაწე: **„ჩვენ დონბასი ცხოვრებისთვის გამოუსადეგარადგინდა უნდა ვაქციოთ“**.

*** გორისლავ ბერეზა** — უზენაესი რადას დეპუტატი: **„ჩვენ უნდა მივიჩვიოთ, ვიყიოთ ფაშისტები, თუ საჭირო იქნება — ყველა დაწვევით“**.

*** იულია ტიმოშენკო** — უკრაინის ყოფილი პრემიერ-მინისტრი, უზენაესი რადას დეპუტატი: **„ფეხზე დავაყენებ მსოფლიოს, რათა ამ რუსეთისგან გადამწვარი ველიც კი არ დარჩეს. უკრაინაში დარჩენილი რუსები უნდა დაიხვრიტონ მტრული იარაღით“**.

*** გენადი ბალაშოვი** — უზენაესი რადას დეპუტატი: **„ნებისმიერ რუს მოქალაქეს ულ-აბარაკოდ უნდა ვესროლოთ თავში“**.

ამ გამონათქვამებს ერთვოდა უკრაინის ხელისუფლების ანტირუსული და ანტისაბჭოთა ქმედებები:

*** გააუქმეს დიდ სამამულო ომში გამარჯვების დღე და მამულის დამცველთა დღე;**

*** ლვოვში, კიევსა და სხვა ქალაქებში გაიმართა ფაშისტური ეს-ეს-ის დღეები „გა-ლიჩინას“ მარში;**

*** საზეიმოდ აღნიშნეს ОУН** (უკრაინული ნაციონალისტების ორგანიზაცია) — УПА (უკრაინის ამბოხებულთა არ-მია)-ს შექმნა.

*** უკრაინელი ჟურნალისტი შარაფმალ შანრუტდინოვი** ეთერში ციტირებდა ეს-ეს-ის ობერშტურმბანფიურერ **ადოლფ ეისმანს**.

*** ანდრეი პარუბი** — უკრაინის უზენაესი რადას ყოფილი თავმჯდომარე: ისინი, ვინც მუშაობენ რუსეთში, მაინც არ იქნებიან ჩვენი მოკავშირეები, ამიტომ მიგვიფურთხება მათ ინტერესებისთვის“.

*** დიმიტრი იაროვი** — უკრაინის პოლიტიკური მოღვაწე, ულტრანაციონალისტური „მემარჯვენე სექტორის“ ლიდერი: **„მტერი მოსკოვა“**.

*** გორის ფილაროვი** — დეპროპეტროვსკის ოლქის ხელმძღვანელის მოადგილე, დეპუტატი: **„ჯერ მოვატყუოთ (ყირიმელები), მათ შემდეგ ჩამოვახრებთ“**.

*** გენადი ბუტკაევიჩი** — მენარმა: **„დონბასთან ლაპარაკი საჭირო არ არის, უნდა გავანადგუროთ 1,5 მლნ მცხოვრები და ყველაფერი მოგვარდება“**.

*** ანატოლი ბრიცანკო** — უკრაინის თავდაცვის ყოფილი მინისტრი: **„ღივირისული ოპერაციებისას საჭიროა, მოვკლათ, რაც შეიძლება მეტი რუსი მოქალაქე“**.

*** პატრიარქი ფილარეთი (დენისენკო):** **„დონბასში მცხოვრებთა მკვლელობა კეთილი საქმეა“**.

*** მიხეილ ლისენკო** — დეპრის მერის მოადგილე: **„ოფიციალურად გადაწყვეტილება მიღებულია. ყველა კადრიოველი, მოკლული დეპროპეტროვსკის ოლქის ტერიტორიაზე, დამარხება ღორის ტყავში. მადლობა ქალაქის ხორცოვნიკებს, ვნახოთ, როგორ მიიღებენ მათ ზეცაში. ცხოველები“**.

*** გენადი დრუზინკო**, ნიკოლოზ პიროგოვის სახელობის მოხალისეთა პირველი მობილური ჰოსპიტლის ხელმძღვანელმა, ტელეარხ „უკრაინა 24“-ის ეთერში განაცხადა, რომ **გასცა ბრძანება ყველა დაჭრილი რუსი ჯარისკაცის კასტრაციის შესახებ**.

****** რუსეთის სამხედრო სპეცოპერაციამ უკრაინელთა შეტევის ჩაშლა და ამით უამრავი მშვიდობიანი მოქალაქის სიცოცხლე იხსნა.

თავდაპირველად დონეცკის სახალხო რესპუბლიკის არმიამ ჩაიგდო ხელში უკრაინის შეიარაღებული ძალების (უშძ) სარდლობის მიერ შემუშავებული შეტევის გეგმა დონბასზე. უკრაინის შეიარაღებული ძალების ერთ-ერთი განადგურებული შენაერთის სამეთაურე პუნქტის ნოუთბუკში აღმოჩენილია დონეცკის სახალხო რესპუბლიკის არმიის პოზიციების ბევრი ფოტო, გადაღებული უპილოტო საფრენი აპარატებიდან. უკრაინის შე-

როგორ ამზადებდა უკრაინა ომს

უმზადებელი მოხალისეებით. რუსი სამხედრო მოსამსახურეების მიერ მოპოვებული უკრაინის ეროვნული გვარდიის მე-4 ბრიგადის დაშიფრული ტელეგრამები რუსეთის თავდაცვის სამინისტრომ გამოაქვეყნა.

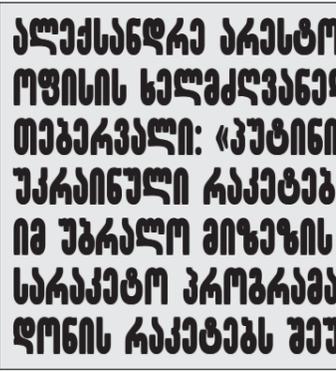
გამოქვეყნებულია უკრაინის ეროვნული გვარდიის სარდლის, გენერალ-პოლკოვნიკ **ბალანის** საიდუმლო ბრძანება, რომელიც 2022 წლის 22 იანვრით არის დათარიღებული (იხ. ფოტო №3, 4, 5, 6). დოკუმენტი განკუთვნილია უკრაინის ეროვნული გვარდიის კიევის ჩრდილოეთის ოლქის სამხრეთისა და დასავლეთის ტერიტორიული სამმართველოების უფროსებისათვის. ბრძანებაში დეტალურად არის გახსენებული დამრტყმელი დაჯგუფების შეტევით მოქმედების გეგმა დონბასში ე.წ. გაერო-თიანეთის ძალების ოპერაციის ზონაში.

ფოტო №3

ფოტო №4

ფოტო №5

ფოტო №6

იარაღებული ძალების გეგმით, ეს პოზიციები უნდა განადგურებინათ შეტევის დაწყებისთანავე.

„განსაკუთრებით საინტერესოა უკრაინის შინა-რადიო-ტელევიზიის სახალხო რესპუბლიკის არტილერიის უფროსის ომსხანაბა, რომელიც უკრაინის სარდლობას სთავაზობდა, რომ მოეხდინათ ოპერაციის დაწყებისას, დაგაგვილი იყო, რომ ტაქტიკური რაკეტებით („ტორჩა უ“) დაეარტყათ ჩვენი რესპუბლიკის დედაქალა-

ქის ცენტრში მდებარე მთავრობის სახლისთვის, რადიოსადამცველი გა-რამდენიმე ცენტრისა და რესპუბლიკის სამხედრო კომისარიატისთვის“, — ნათქვამია დონეცკის სახალხო რესპუბლიკის სახალხო მინისტრის ხელმძღვანელობის ცნობაში.

შემდეგ **რუსეთმა ხელში ჩაიგდო უკრაინის ეროვნული გვარდიის საინფორმაციო-ტელევიზიის ცენტრის მდებარეობის შესახებ** მონაცემები. რუსეთის შეიარაღებული ძალებს უკრაინის შეიარაღებული ძალების ოპერაციების შესახებ მონაცემების მიწოდება უზრუნველყოფდა, რომლებიც მზად იყვნენ ე.წ. გაერთიანებული ძალების ოპერაციების შესახებ მონაცემების მიწოდება, ამიტომ აირჩიეს მეორე ვარიანტი, რომელიც ითვალისწინებდა უკრაინის მთელ ტერიტორიაზე მოქმედებას დემილიტარიზაციისა და დენაციფიკაციის ღონისძიებების შესასრულებლად.

სპეცოპერაციის დაწყების მომენტში უკრაინის შეიარაღებულ ძალებში ეროვნულ გვარდიასთან ერთად 260 200 სამხედრო მოსამსახურე ირიცხებოდა, ახლა უკრაინას აღარ აქვს ორგანიზებული რეზერვები, დანაკარგები ივსება მო-

სპეცოპერაციის მსვლელობამ დადასტურა ამ გადაწყვეტილების მართებულობა.

მოამზადა
ლუკა მაისურაკამ

ალექსანდრე არისტოვიჩი — უკრაინის პრეზიდენტის ოფისის ხელმძღვანელის მრჩეველი, 2021 წლის 25 თებერვლი: «პუტინი მივა იქამდე, რომ მოკლე ხანში უკრაინული რაკეტები მიმართული იქნება მოსკოვისკენ იმ უბრალო მიზნის გამო, რომ ჩვენ ვმუშაობთ სარაკეტო პროგრამაზე. ჩვენს ოპერატიულ-ტექნიკური დონის რაკეტებს შეუძლია მოსკოვამდე მიალწიოს»

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„1934-1935 წლები იქნებოდა, ვასო (საუბარია ვასო ეგნატაშვილი — ბრ. ონიანი) მოსკოვში იყო. სტალინი უნახავს. მის სამუშაო ოთახში რომ შესულა, სანერ მარბილაზე ჩამი „არსენა მარბილა“ ელო თურმე. ვასო შეჰკითხვია, კითხულობ ამ წიგნს, მოგონსო? სტალინს უნახავს: „ეს ჩემი სამაგიდო წიგნია, ისწავლეთ ქართველმა მწერლებმა, როგორ უნდა წერა. მიხეილ ჯავახიშვილი ილია ჭავჭავაძის ქართულით წერს, იმის გზას აგრძელებს და მომწონს“ (ძ. ჯავახიშვილი, წიგნი „მიხეილ ჯავახიშვილი“, გვ. 388).

გაგრძელება. დასაწყისი იხ. №4-6, 2022 წ.

მიხეილ ჯავახიშვილზე წერილების ციკლი უკრაინის მოვლენების გამო შეწყვეტილ, ახლა კი განვაგრძობ თხრობას ამ დიდი ქართველი მწერლის ცხოვრებისა და მოღვაწეობის ფართო საზოგადოებისთვის უცნობ დეტალებზე.

„ოციანი წლების პრესას რომ გადავხედოთ, დავინახავთ, როგორ მკაცრად არის გაკრიტიკებული მამას ყველა ნაწარმოები, რომანი თუ მოთხრობა. მწერალი ზოგჯერ სასწრაფო კვებითი მდიოდა და აღარ იცოდა, რა ექნა, როგორ მოქცეულიყო. ამიტომ იმხანად იგი გულწაფლობით და დაღვრებით იყო“ (ქალბატონი ქეთევან ჯავახიშვილის წიგნი „მიხეილ ჯავახიშვილი“, 1984 წელი, გვ.314).

სენა მარბილა“ ვათარგმნინო ჯერ (ფრანგულად და ორი წიგნის მასალა გავგზავნო პარიზში). ამასაც 10.000 მანეთი დასჭირდება, რომელსაც მე თვითონ ვერასგზავთ ვერ გავიღებ“.

1936 წლის 19 მარტს საბჭოთა საქართველოს დელეგაცია კრემლში პარტიისა და მთავრობის ხელმძღვანელებამ მიიღო. შეხვედრამ გულთბილ ვითარებაში ჩაიარა. შემდეგ გაიმართა დელეგაციის წევრთა დაჯილდოება ორდენებითა და მედლებით. დაჯილდოების ცერემონიას, მთავრობის სხვა წევრებთან ერთად, ესწრებოდა იოსებ სტალინი. მწერალი მიხეილ ჯავახიშვილი დაჯილდოვდა „შრომის წითელი დროშის ორდენით“. დაჯილდოების შემდეგ მიხეილ ჯავახიშვილმა შემდეგი სიტყვები წარმოთქვა: „მე მწერლობა დაიწყო 1903 წელს, მაგრამ ნამდვილი მწერალი მხოლოდ საბჭოთა ხელისუფლების დროს ვავხდები. ამიტომ, საბჭოთა ხელისუფლების 15 წლის განმავლობაში, 20-ჯერ მეტი დავწერე, ვიდრე ძველი რეჟიმის დროს...“ („საბჭოთა საქართველოს დელეგაციის მიღება კრემლში“, საქ. სკპ ცვ პარტი-გამომცემლობა, 1936 წელი, გვ. 103). ამ დოკუმენტური მასალის გამოქვეყნება იმდენად დაძვირდა, რომ სიმართლის თქმისკენ მოვუწოდო იმ მუცლით მეზღაპრე ისტორიკოსებსა და მკვლევარებს, რომლებიც ამბობენ, რომ მიხეილ ჯავახიშვილს 1921 წლის შემდეგ არ აძლევდნენ მუშაობის საშუალებას და მუდმივი მანტაჟის ქვეშ ჰყავდა სტალინურ რეჟიმს. 1933 წელს მიხეილ ჯავახიშვილმა ოფიციალური წერილით მიმართა საქართველოს განათლების სახალხო კომისარს, ამხანაგ პრემიერ ბედიას. გთავაზობთ ამონარიდს ამ წერილიდან.

1934 წლის 20 აგვისტოს გამოქვეყნდა მთავრობის დადგენილება 1937 წლის ოქტომბერში შოთა რუსთაველის 750 წლისთავის აღსანიშნავი იუბილის მომსწობი კომისიის შექმნის შესახებ. აღნიშნულ კომისიაში მიხეილ ჯავახიშვილიც იყო შეყვანილი. კომისიამ მიზანშეწონილად ცნო, რომ შოთა რუსთაველზე დაწერილი სრულფასოვანი რომანი, რომელიც რუსთაველის ნაწარმოებთან ერთად განიხილავდა მის ეპოქას. ეს მიხეილ ჯავახიშვილს შესთავაზეს. მიხეილ ჯავახიშვილმა რომანის დასაწერად წინასწარ მოითხოვა სოლიდური სუბსიდი, რომელიც კომისიის თავმჯდომარემ, იმხანად მთავრობის თავმჯდომარე გერმანე მგალობლიშვილმა ვერ დაუფინანსა. და, თუ ზოგიერთი კრიტიკოსი ამას თვლის მწერლის შევიწროებად და დისკრედიტაციად, მაშინ გადავხედოთ თანამედროვე მწერლობის ბოლო 30 წელს და განსხვავებასაც ნათლად დავინახავთ.

1934 წლის საკავშირო მწერალთა პირველი ყრილობის სხდომას, რომელზეც საქართველოს მწერალთა კავშირის გამგეობის თავმჯდომარე მალატია ტოროშვილიძე საქართველოს მწერალთა კავშირის ანგარიში წარუდგინა, სწორედ მიხეილ ჯავახიშვილი თავმჯდომარეობდა. ზედმეტად აფასებს მამის ავტორიტე-

სტალინი და მიხეილ ჯავახიშვილი

ბენიოსის გზის დასასრული

ლის ბიუსტის დადგმაც ბატონ მიხეილ ჯავახიშვილის ბრძანებით უნდა მომხდარიყო... როგორ მოხდა ის დიდი მეტამორფოზა, რომ 20-იანი წლების პრესაში ხშირად გაკრიტიკებული მიხეილ ჯავახიშვილი, რომელიც მელანქოლიაშია, უცხად ხდება საჭირო არა მხოლოდ ქართული მწერლობისათვის, არამედ ის დიდი რუსი მწერლების კოჰორტაში იმკვიდრებს ადგილს?

„1934 წელს სრულ მწერალთა კავშირის ყრილობამ თავისი პრეზიდიუმის 52 წევრი აირჩია. მათ შორის საქართველოდან მხოლოდ მალატია ტოროშვილი და მამაჩემი იქნენ არჩეულნი. მიხეილ ჯავახიშვილის პრეზიდიუმის წევრად არჩევის გამო გუცა ნამორაძემ წერილი გამოუგზავნა მამაჩემს, სადაც იგი წერდა: „პრეზიდიუმის წევრად შენი არჩევა მესიამოვნა, თუმცა მართალია, ბევრ დროს ნაგართმევს, უნდა დაეჩვიო ვაგონში მუშაობას, რას იზამ. კარგად კი გააცანით თავი ქართველებმა მოსკოვში. აქ ამბავი ჩამოიტანეს, მალატიას სოსომ გაუსწორა მოხსენება და წინდანიწვე მისცა გეზო. ამას მიანერდნენ თქვენი დელეგაციის გამარჯვებას“ (ქ. ჯავახიშვილი, წიგნი „მიხეილ ჯავახიშვილი“, გვ. 385).

ეტს მწერლის ქალიშვილი ქალბატონი ქეთევან ჯავახიშვილი, რომელიც თავის წიგნში „მიხეილ ჯავახიშვილი“ წერს, რომ ყრილობის პრეზიდიუმში მჯდომმა მიხეილ ჯავახიშვილმა მის გვერდით მჯდომ პარტიის ერთ-ერთ ლიდერს შენიშვნის სახით უთხრა — სვეტებზე სადაც მწერალთა სურათები კიდია, რატომ არ არის შოთა რუსთაველის პორტრეტი და სულ რამდენიმე წუთში ერთ-ერთ სვეტზე დაკიდეს დიდი შოთა რუსთაველის პორტრეტი. დიდი გულუბრყვილი უნდა იყოს ამ წინადადების ავტორი ან მამაზე გადაჭარბებული წარმოდგენა უნ-

და ჰქონდეს, რომ კრემლის სვეტებიან დარბაზში, სადაც ყრილობა ტარდებოდა და, რომელსაც მთელი პოლიტიურო ესწრებოდა სტალინის მეთაურობით, ასე ადვილი ყოფილიყო დარბაზის პირველი სვეტიდან ერთ-ერთი რუსი კლასიკოსის სურათის ჩამოღება და მის მაგივრად იმხანად მათთვის უცნობი შოთა რუსთაველის უზარმაზარი პორტრეტის ჩამოკიდება. და, თუ ეს მართლა ასე მოხდა, ადვილი საფიქრებელია, რომ მოსკოვის საჯარო ბიბლიოთეკის ქონებურებზე კლასიკოსთა ბიუსტების განლაგებაში პირველ ადგილზე შოთა რუსთავე-

ქართულით სწერს, იმის გზას აგრძელებს და მომწონს“. (ქ. ჯავახიშვილი, წიგნი „მიხეილ ჯავახიშვილი“, გვ. 388).

1934 წლის სექტემბერში თბილისში გაიმართა სპარსეთის დიდი მწერლისა და მოაზროვნის, ფირდოუსის, 1 000 წლისთავისადმი მიძღვნილი საღამო. როგორც საღამოზე, ასევე საპატიო ვახშამზეც, ცენტრალურ ფიგურას მიხეილ ჯავახიშვილი წარმოადგენდა. იმავე წელს მწერალი გაზეთ „ტაგანროვსკაია პრავდის“ რედაქციიდან წერილს იღებს. მას სწერენ, რომ 1935 წლის იანვარში უნდა ჩატარდეს ჩეხოსლოვაკიის 79 წლისთავი და სთხოვეს, მიიღოს მის მოწივობაში აქტიური მონაწილეობა. 1934 წელს „ლიტერატურაზე“ გაზეთს „რედაქციამაც გაუგზავნა წერილი მიხეილ ჯავახიშვილის და სთხოვეს, მონაწილეობა მიიღოს საღამოში, რომელიც ფოლკლორის საკითხებს ეძღვნება. იმავე წლის 7 ოქტომბერს გაზეთ „პრავდის“ რედაქცია წერილი „სთხოვეს მწერალს, გაუგზავნოს თავისი მოთხრობები და წერილები „პრავდის“ ფურცლებზე გამოსაქვეყნებლად.“

1937 წლამდე თითქმის არ არის დღე, მიხეილ ჯავახიშვილი არ ყოფილიყო მიწვეული ლონდონში გასული საზოგადოებრივ საქმიანობაში ჩაბმული. ამას ადასტურებს მისი ქალიშვილი, ქალბატონი ქეთევანი. მამ, ვინ არის ის მატრავკეცა კრიტიკოსი თუ ჩიტრეკია მწერალი, რომელიც მრუდე სარკეში ხედავს დიდი მწერლის შემოქმედებას?!

მკითხველს რომ არ ეგონოს, რომ მიხეილ ჯავახიშვილი მხოლოდ მწერლურ საქმიანობაში იყო აქტიურად ჩართული და მოიცავდა უკიდევანო სოციალისტურ სამყაროს, ვიტყვი, რომ მას კიდევ უფრო დიდ საქმეზე ეკიდა ხელი, რომელსაც არანაკლებ აქტიურობით ემსახურებოდა. ეს საქმე გახლდათ სამშობლოსა და თავისი თავის „გათავისუფლება“, მაგრამ საკითხავია — რისგან და ვისგან? მიხეილ ჯავახიშვილი თბილისის ერთ-ერთ პრესტიჟულ უბანში პრესტიჟულ ბინაში ცხოვრობდა, ქიანჩელის ქუჩაზე, სადაც იმჟამად პარტიული და ხელოვანთა ელიტური წრეები ცხოვრობდნენ, მათ შორის ქვეყნის (რესპუბლიკის) პირველი პირი — ლავრენტი ბერი.

მამსიმ გორაკი ქართველ მწერლებთან ერთად საქართველოს მწერალთა კავშირის სასახლის ბაღში. მიხეილ ჯავახიშვილი მეორე რიგში მარცხნიდან მეოთხე. 1928 წლის 24 ივლისი

„პატივცემულო ამხანაგო ერმილე! მე „შამილის“ დაწერას ვაპირებ. ამისათვის მე მჭირდება, დავიარო დაღესტანი, კახეთი, დავიქირავე მეგზე, მდივანი, რომელიც მასალის შეგროვებას გამიადგილებს, მანქანაზე მებეჭდავი, შესაფერისი ლიტერატურის შექმნა, „შამილის“ დაწერას სულ ცოტა ორი წელიწადი დასჭირდება. ამ ხნის განმავლობაში მე თვითონ ჰონორარით ვიცხოვრებ, რომელიც უკვე მერგება და შემდეგაც მერგება („არსენას“ გადაკეთება კინოსურათისათვის და პიესისათვის)... რამდენიმე ჩემი მოთხრობა დაიბეჭდა და იბეჭდება ფრანგულად, ჩეხურად და ინგლისურად, მაგრამ ეს საქმარისი არ არის. საჭიროა წიგნი. ამისათვის მე ვფიქრობ, გადათარგმნილ მოთხრობებს კიდევ რამდენიმე მოთხრობა დავუმატო. „არ-

საქართველოს შს სამინისტროს არქივის მონაცემებით, არსებობდა საიდუმლო საქმე მუდმივი შენახვის გრიფით, რომელშიც თავმოყრილი იყო მოხსენებები საქართველოს დამოუკიდებლობის კომიტეტის საქმეზე და აგენტურის მონაცემები. აღნიშნულ დოკუმენტში ხშირად არის ნახსენები მიხეილ ჯავახიშვილის, მიხეილ ჯავახიშვილის გვახლო-ადამაშვილის გვახრი. ამ საიდუმლო დოკუმ-

www.geworld.ge

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

განცხადებით მივმართე საქართველოს ვიცე-პრემიერს, კულტურის მინისტრს, ქალბატონ თეა წულუპიანს, შექმნას სამთავრობო კომისია 1937-1938 წლებში რეპრესირებულ მწერლებსა და ხელოვნების მუშაკებზე შედგენილი საქმიანობის მოსაძიებლად და განიხილოს სისხლის სამართლის ბრალდებები 200 ტომის ადგილმდებარეობა, რომლებიც ჩემი თვალით მაქვს ნანახი ერთ განსაკუთრებულ ადგილზე. ტომები მოქმედი უნდა იყოს იმით, რომ კომპეტენტურმა ორგანოებმა საფუძვლიანად გამოიძიონ როგორც მისივე ჯავახიშვილის, ტიტინან ტაბიძის, ევგენი მიქელაძის, ასევე სხვა გამოჩენილი ადამიანების რეპრესირების სამდვილო მიზეზები.

მენტის გაცნობა შესაძლებელია ქალბატონ ნინო სტან პირმაშვილის მონოგრაფიის მეშვეობით. ეს იყო პირველი მცდელობა იმ არქივის გაცნობისა, რომელიც შემდგომ ან შეგნებულად გადაიხარა, ანდა მართლა დაინვა (1991 წელს). მკვლევარი მიუთითებს, რომ „ქართველი პატრიოტები ამზადებდნენ აჯანყებას. საქართველოს ჩეკასა და ზაკავკასიის (საქართველოსა და ამიერკავკასიის ჩეკა) აგენტურა კი ყოველდღიურ მასალას აგროვებს საქართველოს დამოუკიდებლობის გასანგრძობად (იხ. ნაშრომი. გვ. 329). სამწუხაროდ, აღნიშნულ დოკუმენტში ასეთ ჩანაწერებსაც წაანადგურებინა:

მიხეილ ჯავახიშვილი

* „აგენტურის მონაცემებში რამდენჯერმე არის მოყვანილი მიხეილ ჯავახიშვილის ჩვენებებიდან აღებული ინფორმაცია. მაგალითად, ეროვნულ-დემოკრატიულ ცენტრალური კომიტეტის წევრი მიხეილ ჯავახიშვილი აჩვენებს: შეთანხმების პუნქტებში იყო ასეთი: ყველა პარტია უარს ამბობს დამოუკიდებელ გამოსვლაზე, მათ მოქმედებას აერთიანებს პარტიულ-კომიტეტის პარტიულ კომიტეტს ყოფილ მთავრობასთან ჰყავს საგანგებო კონტროლი“.

ლავრენტი ბერია

* „საზღვარგარეთ გასული ყოფილი მთავრობა დირექტივებს პარტიულ კომიტეტებიდან იღებს და საერთოდ მათ უთანხმებს თავის მოქმედებას“;

* „საზღვარგარეთიდან მიღებულ მთელ თანხას პარტიული კომიტეტი საერთო მიზნისათვის ხარჯავს“;

* „თუ ბოლშევიკები საქართველოდან წაიღებენ, ძალაუფლება გადადის პარტიულ კომიტეტის ხელში“;

* „მ. ჯავახიშვილი აჩვენებს, რომ კომიტეტის სხდომაზე „გადანწყდა, ადგილებზე მუშაობის გასაერთიანებლად შეეკმნათ პარტიულ სამეურნეო, რაც განხორციელდა კიდევ“.

* „მ. ჯავახიშვილი პარტიის წევრის, იასონ ჯავახიშვილის ნათქვამი ამტკიცებს, პარტიულ კომიტეტმა ჩოლოკავს (იგულისხმება ქაქუცა ჩოლოყაშვილი — გვ. ონიანი) 300-400 ლირა გაუგზავნაო, მაგრამ სად შოულობენ სახსრებს ავანტიურებისათვის, ისევე და ისევე ერთგვარ პასუხს გვაძლევს ჯავახიშვილი: ფულის საქმეები გადავიდა იასონ ჯავახიშვილის ხელთ, რომელმაც ერთხელ საზღვარგარეთიდან — პარტიის კონსტანტინოპოლის განყოფილებიდან 500-600 ლირა მიიღო“. საგულისხმოა, რომ ეს ჩვენებები მიხეილ ჯავახიშვილმა მაშინ მისცა ჩეკას, როდესაც იასონ ჯავახიშვილი დაპატიმრებული არ იყო (ნესტან კირთაძის წიგნი, გვ. 346).

თითქოს ეს სამხილები გაქრა (ან დაინვა), მაგრამ არსებობს სხვადასხვაგვარ „გამქრალი“ მასალების მოსაძიებლად.

მე, გრიგოლ ონიანი, აღნიშნული ტომების დანვაში, რომელიც მწერალთა და ხელოვან მუშაკებს ეხებოდა, ეჭვი მეპარება, რადგან, როგორც მწერალი ბულგაკოვი შენიშნავს, „ხელნაწერები არ იწვიან“. აღნიშნულ საკითხზე განცხადებით მივმართე საქართველოს ვიცე-პრემიერს, კულტურის მინისტრს, ქალბატონ თეა წულუპიანს, შექმნას სამთავრობო კომისია

1937-1938 წლებში რეპრესირებულ მწერლებსა და ხელოვნების მუშაკებზე შედგენილი საქმეების მოსაძიებლად და განიხილოს სისხლის სამართლის ბრალდებები 200 ტომის ადგილმდებარეობა, რომლებიც ჩემი თვალით მაქვს ნანახი ერთ განსაკუთრებულ ადგილზე. ტომები მოძიებული უნდა იქნას იმით, რომ კომპეტენტურმა ორგანოებმა საფუძვლიანად გამოიძიონ როგორც მიხეილ ჯავახიშვილის, ტიტინან ტაბიძის, ევგენი მიქელაძის, ასევე სხვა გამოჩენილი ადამიანების რეპრესირების სამდვილო მიზეზები, რაშიც თითქმის პირდაპირ ადანაშაულებენ სტალინს და რითაც ელახება ბერია სტალინისტს პატივი, ღირსება და საქმიანი რეპუტაცია. ვნახოთ, რა შედეგს გამოიღებს ჩემი წერილი მთავრობისადმი.

საინტერესოა ლიტერატურის მუზეუმის დირექტორის მოადგილის, ქალბატონ ნინო სომეხიას ნათქვამი, რომ „პოლიტიკანობა იმ მასშტაბის მწერლისთვის, რომელმაც თავისი მრწამსი შემოქმედებაში გამოხატა, მართლაც წვრილმანი რამ არის“.

უფრო დაბნეული აზრი აქამდე არ წამიკითხავს. ამ აზრის გასაბათილებლად, საუბედუროდ, ფარატიან ქალაქზე დაყრდნობით თანამედროვესა და თანამებრძოლის აზრი უნდა გავუზიარო კითხველს.

და დეტალურად განვიხილავდით ჩვენი სასაუბრო თემის ბედი სულაც არ მანაღლებდა არ ჩათვალეთ თქვენ ეს საჭიროდ. საუბრის დასაწყისშივე გითხარით ეს და ახლა აქ, ამ საკანში, მიწვევს თქვენთან ამ თემაზე საუბარი. არადა, სულ მაინტერესებდა თქვენი აზრი“.

„ქრისტე რომ მოვიდეს და ქართველებში დასახლდეს, მეორე დღევე თავში ჩაუფარუნებოთ, ან ხელს გადავხვეთ და ასე ავლაპარაკდებით: „ბიჭო იესო, როგორ ხარ? რასა იქმ, შე ჩემო ნალავ? წამო ერთი ჩარეკა დამაღვიწინე“. ასეთი ლაზღანდარა ხალხია ქართველები? ისე, თქვენი ნაშრომების სათაურები უმალ ამჟღავნებენ ხოლმე თქვენს გულსნადებს, მიხეილ... მართლა ესეთ ერთად მიგანიათ ქართველი ხალხი?! ანდა ჯავახიშვილს, რომელმაც ცეცხლი თიბოვარა, რომელიც ზღაპრულად მიგაჩნიათ ქართველი კაცის ბუნება? კარგი, ამაზე აღარ შევჩერდები. შემდეგ მივყვი — „ჩანჩურა“, „უმატრონო“, „კურკას ქორნილი“ „მეჩემეგაბრო“, „ეკა“... ქართველი კაცისა თუ ქალის დანიშნულება ყველანაირად ზნეცემულ და გამოუდგარ არსებად რატომ გყავთ გარდაქმნილი?.. აი, მაგალითისთვის, ვინ არის ჩანჩურა? აინტერესებს კი ვინმეს ეს საცოდავი, უბედური ადამიანი, ვინაა ის თუ პირუტყვი?! — ეს ძნელი გასარკვევია, რადგანაც თავისი მდგომარეობით და იმ ხალხის თვალშიც, ვინც მას გარს ახვევია, ის კიდევ უფრო პირუტყვია, ასეა ხომ?... ქართველი კაცის მთელი ავლადიება, მისი გარეგნული იერ-სახე, თქვენ ერთ სიტყვაში გამოხატეთ — ჩანჩურა! და ასევე მთლიანად თქვენი შემოქმედებითი მიმართულება. არადა, გაძლევდით დიდ შანსს. თქვენს ყოველ ნაწარმოებზე თვალს ვუჭყავდით, ბევრჯერ მიწვევდა პატრონთან თქვენი დაცვა. თქვენ და, საერთოდ, ქართველი მწერლები და საზოგადო მოღვაწეები არ იყავით ამის

ხილული მომენი. გგონიათ, რომ მე ქართული ცხოვრების ბედი სულაც არ მანაღლებდა?! მაქსიმალურად ცვდილობდი, შემერბილებინა თქვენი დედაზრის მიმართულება. სულ რაღაც ორი წლის წინათ, თვითონ პატრონმა კრემლში დაგაჯილდოვებთ კიდევ; თბილისში ჩამოსულს კი ბამსახურის წინაშე გითქვამთ — „მე მაგათ ვერ ვუკმევ, ვერაო“. სრულიად გასაგებია, მიხეილ, ის, რომ შეიძლება ადამიანის ეს უყვარდეს ესა თუ ის უცხოერი, ესა თუ ის ქვეყანა წარსულით თუ აწმყოთ, სულაც არ ანაღვლებდეს მისი მომადლი, მაგრამ თქვენს შეხედულებებში გაცილებით დიდი მნიშვნელობა აქვს ქართულის მიმართ. ვიცით, რომ ცხოვრებაზე ხართ გაბრაზებული. ვიცით, რომ დედათქვენი ყარაღებმა გააუპატიურეს და შემდეგ მოკლეს. ეს ამბავი კი თქვენ შემთხვევით ამოიკითხეთ გაზეთის ერთ-ერთ ნაგლეჯზე, რომელიც ოდესის იალტის სასწავლებელში მიიღეთ თქვენთვის განკუთვნილი ამანათის გადმოცემისას, რომელიც განზრახ იყო შეხვეული იმ გაზეთში, რომელიც დედათქვენი ამბავი ეწერა. იცოდნენ, რომ კითხვა გიყვარდათ და იმ გაზეთის წაუკითხაობას არ დაუშვებდით... ისიც ვიცით, რომ ბევრჯერ, დილაობით, ძველი ალტქმის სფულის კანკებს კითხულობდით, რომ თქვენი რეალური გვარი ტოკლიკიშვილია და შემდგომ ოჯახს რამდენჯერმე შეგიცვლიათ გვარი. მამათქვენი კი აბა-მაშვილის გვარს ატარებდა, იმიტომ, რომ თქვენს დიდ პაპს კაცი შემოკვდომია, შემდეგ ქიზიყში გადასულა და იქაური გვარი აუღია — ტოკლიკიშვილი. შემდეგ ბორჩალოში გადმოსულხართ და იქ აბა-მაშვილის გვარით ცხოვრობდით.

ცნობილია ისიც, რომ სასწავლებელში, რომელშიც თქვენ სწავლობდით, წესად ჰქონდა, რომ ყოველ დღით, სწავლის დაწყების წინ, ჯერ საღმრთო სჯულს კითხულობდნენ ხოლმე. იმ დღეს თქვენი ჯერი ყოფილა და ხმამაღლა უნდა წაგეკითხათ ლოცვა, მაგრამ დედათქვენი ამბავი სულ

ორი დღის გაგებული გქონდათ და რწმენა დაგკარგვით და მასწავლებელს, ღმერთსა და მთელ ქვეყნიერებას წყევლავდას უთვლიდით თურმე. ვიცით რომ 1921-ში, ქაქუცა ჩოლოყაშვილის ადგილსამყოფელი თქვენი გაცემულია, რადგან, რატომღაც გგონიათ, რომ მისი ხალხი იყვნენ დედათქვენი საქმეში გარეყოფილი. არადა, რეალურად, ეს მართლა ესე არ იყო. ყველაფერი ეს, ამ მასშტაბის პირადი ტრაგედიები სუსტი ნებისყოფის ადამიანებზე დამლუპველად მოქმედებს და, როგორც წესი, ისინი სამუდამოდ ბოროტდებიან და მიუღწევნიერებისადმი სამაგიეროს გადახდის გრძობადა ამოძრავებთ მთელი დარჩენილი ცხოვრება. სწორედ აქედან გამომდინარე მრავალსაუკუნოვან ქართულ ტრადიციებზე თქვენი უღმობელი შეტევა“.

ქალბატონ ქეთევან ჯავახიშვილის მონათხრობი თავის ნიგნში დედისა და მამიდის ტრაგედიის შესახებ მეტყველსა-ეჭვოდ მეჩვენება. მიხეილი ჯავახიშვილის ოჯახის თავს დატყუებული ტრაგედია მწერლის მიერ სხვა სახით უნდა იყოს ინტერპრეტირებული, ვიდრე ეს სინამდვილეში მოხდა. სწორედ ამაზე უნდა მიანდინებდეს ბერიას სიტყვები: „რეალურად, ეს მართლა ისე არ იყო“. ქალბატონი ქეთევანი კი ადასტურებს, რომ ბაბუამ, ესე იგი, საბამ, შვილს წამდვილად არ შეატყობინა თავს დატყუებული უბედურება, სხვადასხვა მიზეზთა გამო. მიხეილ ჯავახიშვილის საზოგადოებრივი აქტიურობა მშობრულად აკვირდებოდა მისი ბარათი, თუშენაც მისი დედათქვენი უნდა იყოს და დედათქვენი ამბავი სულ

(დასასრული შედეგად ნომერში)

ყურადღება!

დაიბეჭდა ბატონ გრიგოლ ონიანის ნიგნ „სტალინი“ გე-7 და გე-8 ტომები. შექმნის მსურველებმა დარეკეთ ტელეფონის ნომერზე: 597100600.

ორგანიზაცია
საერთაშორისო

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„ევროპელები გაჰყვირიან, რომ აპირებენ საქმის აღკვერას რუსეთის „დანაშაულებზე“ უკრაინის წინააღმდეგ, მაგრამ სისხლის სამართლის საერთაშორისო სასამართლოს აქამდე არ დაუწყია ლიბიასა და სირიაში მომხდარი ხოცვა-ჟლეტისა და აფრიკის ნედლეულის ქარცვის გამოძიება. გვეუბნებიან, რომ ევროპამ აღმოფხვრა რასიზმი, მაგრამ დღეს ვხედავთ, როგორ ყვავის ის ყველგან, ყველა მოედანზე“.

ჭკუით აფრიკელებს გვჯობნიან

12 მარტს პარიზის სადისკუსიო კლუბი Cercle des Nouveaux Mondes-ში მოენყო საღამო ბენინის ყოფილ პრემიერმინისტრ ლიონელ ზინსუს პატივსაცემად, რომელიც ასევე გახლავთ საფრანგეთის პოლიტიკური მეცნიერების სკოლის კურსდამთავრებული, ფინანსისტი.

საღამოს წამყვანი მიესალმა სტუმრებს და მოდური ტენდენციის გათვალისწინებით მხარდაჭერა გამოხატა „საწყალი უკრაინელი ხალხის“ მიმართ. შემდეგ მან წარადგინა საპატიო სტუმარი, რომლის გამოც ეს საღამო მოენყო.

ლიონელ ზინსუმა ახსენა უკრაინის კრიზისი:

„ამჟამად ჩვენ მხოლოდ ამ კრიზისის შესახებ გვესმის, ანტირუსული სანქციები, ბუნებრივი აირი... გესმით კი, რას ნიშნავს ეს კრიზისი აფრიკისთვის? ჩვენ რუსეთი გვანგდის მარცვლელსა და სიმინდს. მთელი ლოჯისტიკა გადის შავ ზღვაზე და აფრიკული სამყარო თავზარდაცემული გაირინდა მომხდარი საშინელების გამო, თავზარდაცემული აშშ-ისა და ევროკავშირის მოქმედებით. თქვენ ვერ იყიდით აფრიკელებს დემოკრატიის შესახებ ზღაპრებს. ეს მხოლოდ თქვენი ზღაპრებია საშინაო მოხმარებისთვის. აფრიკული ელიტის უმრავლესობა საბჭოთა კავშირში ჩამოყალიბდა — ექთნები, ინჟინრები, მფრინავები, მასწავლებლები, მეცნიერები. მხოლოდ რუსებმა ჩაატარეს აფრიკაში დეკოლონიზაცია. და ეს ახსოვს აფრიკას, ისევე, როგორც ახსოვს ევროპელთა მხეცობები.“

თუ შენიშნეთ, აფრიკის ქვეყნებმა მხარი არ დაუჭირეს გაეროს რეზოლუციას, რომელიც ემთხვევა რუსეთს. ისინი მხარს არასოდეს დაუჭირებენ რუსეთის სანინააღმდეგო არანაირ რეზოლუციას. ეს თითქოს კანში აქვს ჩაკერებული ნებისმიერ აფრიკელს: რუსეთს მოაქვს სიკეთე, რასაც უნდა იქტობდეთ ამის შესახებ, ეს კონსტანტია.

მთელი აფრიკა თვალყურს ადევნებს ცენტრალური აფრიკის რესპუბლიკასა და მალისს. ის, რისი გაკეთებაც ევროპელებმა ვერ შეძლეს ათწლეულების განმავლობაში, რუსებმა ერთ წელიწადში გააკეთეს. ცენტრალური აფრიკის რესპუბლიკაში ბანდოორმირებები დათარეშობდნენ, ახლა იქ ნამდვილი სახელმწიფოა.

ვიცი, რომ დარბაზში არიან დიპლომატები, საგარეო საქმეთა სამინისტროს წარმომადგენლები. მოგმართავთ თქვენ, ფრანგული დიპლომატიის წარმომადგენლებს: ეძებთ თქვენი პრობლემების მოგვარების გზები, რაც შეიძლება სწრაფად, იმიტომ, რომ, თუ ერთი თვის შემდეგ უკრაინაში კონფლიქტი არ დასრულდება, იფეთქებს აფრიკა. ეს თქვენთვის არის მთავარი პრობლემა ენერგეტიკა. ცუდ შემთხვევაში გექნებათ ნაკლები სითბო და მანქანები. ჩვენთან კი, აფრიკაში, დადგება შიმშილის პრობლემა! შეისმინეთ ჩემი ნათქვამი, აფრიკაში დაწყებული კრიზისი ევროპის წერტილს გამოიწვევს. გამოფხვრილი, ეძებთ დიპლომატიური გზები და არ დაგავიწყდეთ, რომ რუსეთს მხარს უჭერენ ისეთი ქვეყნები, როგორებიც არიან ჩინეთი და ინდოეთი, აფრიკაც მხარს უჭერს რუსეთს.

მე არ მსურს, ვილაპარაკო დემოკრატიაზე და თქვენ ჩემში ვერ გამოიწვევთ თანაგრძობას უბედურ უკრაინაზე ლაპარაკითა და ადამიანურობის კენ მოწოდებებით. თქვენი დემოკრატია — ეს თქვენი საქმეა. არ არის საჭირო, თავს მოგვაგვივით თქვენი წარმოდგენები იმის შესახებ, როგორ ვიცხოვროთ ჩვენ — აფრიკელებმა.

კიდევ ერთხელ — ეძებთ კომპრომისებს, დაე, იმუშაოს დიპლომატიამ, დრო ჩვენ წინააღმდეგ მუშაობს!

ჩვენ გვაქვს 30 დღე! ოცდაათი! მეტი არა!”

დარბაზში შეკრებილმა საზოგადოებამ ლიონელ ზინსუს ხანგრძლივი მქუხარე აპლოდისმენტებით დააჯილდოვა.

საფრანგეთის დედაქალაქის ყველაზე მდიდარ ქუჩაზე მდებარე ფომის სალონიში შეკრებილმა ადამიანებმა იციან ფულის ყადრი. სახელმწიფო მოხელეებისგან განსხვავებით, მათ ესმით, რომ საფრანგეთისთვის აფრიკა სტრატეგიულ ჭრილში უფრო მეტი ღირს, ვიდრე უკრაინა რუსეთისთვის.

«მხოლოდ რუსებმა ჩაატარეს აფრიკაში დეკოლონიზაცია და ეს ახსოვს აფრიკას; ისევე, როგორც ახსოვს ევროპელთა მხეცობები»

აფრიკა — ეს არის საფრანგეთის სანყობი, სიმდიდრე, მისი ანგარიში შვეიცარიის ბანკში. ეს არის ფრანგული მრეწველობის სისხლი.

სიდნი კაპანა, როტში-ლდების ბანკების ჯგუფის მთავარი კონსულტანტი, ვარაუდობს, რომ ყველაფერს სალი თვალთი უნდა შევხედოთ: „ფრანგული კომპანიები გამოდიან რუსეთიდან, კარგავენ იქ დაგროვილ კავშირებს, კაპიტალს, რეპუტაციას და, ამასთანავე, რისკავენ, რომ შეიძლება დაკარგონ აფრიკა, იმიტომ, რომ ამჟამად საფრანგეთი ევალება სასტიკ კრიზისს საჰელში. პროფრანგულად განწყობილი **იზრაჰიმ ბუბაბარ კაინისა** და **არუპ მარკ პრინსტინი** კაპანას დაძვობამ ფრანგული პოლიტიკა საჰელში უუნაროდ აქცია. პოლიტიკური კრიზისი ჩადში, სუდანში, გვინეაში, მალიდან საფრანგეთის გაძევება, ცენტრალური აფრიკის რესპუბლიკის დაკარგვა — ეს ყველაფერი ფეხქვეშ ნიადაგს აცლის საფრანგეთს და ართულებს მის ყოფნას აფრიკის კონტინენტზე. იმის შანსები, რომ ფრანგული ბიზნესი გადაიტანს ერთდროულად ორი ბაზრის

ლიონელ ზინსუ

— რუსულია და აფრიკულის — დაკარგვას, ძალიან მცირეა. ჩვენ ძლივს მოვეგეთ გონს ირანიდან გამოსვლის შემდეგ, როცა აშშ-მა აიძულა საფრანგეთი, გაეყინა თავისი ინვესტიციები ირანში“.

საუბარში ჩაერთო **პრინსტინი** — ბანკირი, კასაბლანკა-სა და რაბათში ბანკების დამ-

ფუძნებელი: „აფრიკაში მხოლოდ იმაზე ლაპარაკობენ, რომ რუსეთი ბრუნდება. იქ რუსებს ელოდებიან“.

კრისტინის ნათქვამს ადასტურებს საფრანგეთში კენის საგარეო-სამრეწველო პალატის ვიცე-პრეზიდენტი **სონია დელალი**: „ეს სანქციები ურტყამს ფრანგული ბიზნესის

მრავალსაუკუნოვან რეპუტაციას. ადამიანებს უშინაობ, ისინი ჩვენ გვიყურებენ, როგორც შეშლილებს, ჩვენთან სახიფათოა ფულის შენახვა, პროექტების დაგეგმვა, მაგრამ ჩვენ მზად ვართ რუსებთან სამუშაოდ“, — განაცხადა სონიამ.

მასმედიის არნახული მხარდაჭერა უკრაინისა და უკრაინელი ლტოლვილებისადმი ფრანგებს ახსენებს კონგოს ხოცვა-ჟლეტას, ლიბიის დაბომბვას, ამ ქვეყნის კანონიერად არჩეული პრეზიდენტის სასტიკ მკვლელობას.

„უფლებადამცველი **ლუკ მისელი**: „ევროპელები გაჰყვირიან, რომ აპირებენ საქმის აღკვერას რუსეთის „დანაშაულებზე“ უკრაინის წინააღმდეგ, მაგრამ სისხლის სამართლის საერთაშორისო სასამართლოს აქამდე არ დაუწყია ლიბიასა და სირიაში მომხდარი ხოცვა-ჟლეტისა და აფრიკის ნედლეულის ქარცვის გამოძიება. გვეუბნებიან, რომ ევროპამ აღმოფხვრა რასიზმი, მაგრამ დღეს ვხედავთ, როგორ ყვავის ის ყველგან, ყველს ფარეფანზე. უკრაინელებს ფართოდ უღებენ კარს, პარიზის მერი იდალგო უკრაინელ ბავშვებს სკოლის გახსნას ჰპირდება, აფრიკელი და ახლო აღმოსავლელი ლტოლვილები კი დღემდე ცხოვრობენ კალეში მოწყობილ კარვების ქალაქში.“

7 ნელა, ომი მიმდინარეობს იემენში, უკვე 340 ათასი ადამიანია დაზარალებული და არც ერთი მანიფესტაცია არ გამართულა იემენის მხარდასაჭერად. რით არიან იემენელები უკრაინელებზე ნაკლები? კანის ფერით? ფრანგები თავს იკატუნებენ, რომ ტოლერანტულები არიან, მაგრამ ისინი იყვნენ და არიან რასისტები?“

fonfsk.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ნიკა კორინთელმა

«აფრიკის 21 მლნ-ზე მეტი მხსოვრები უიფილის პირასაა»

ჰუმანიტარული ორგანიზაცია Oxfam International-ის წარმომადგენელმა პარვინ ნგალამ განაცხადა, რომ მარცვლელსა და ზეთზე ფასების მატების გამო აფრიკის ღარიბი რეგიონების 21 მლნ-ზე მეტი მცხოვრები შიმშილის ზღვარზეა.

„თუ ვინაშაუბრებთ სორბლის მონოპოლიზაცია, მინიმუმ 90% მიწისფლობა (აღმოსავლეთ

აფრიკაში) უკრაინიდან და რუსეთიდან. ეს ორი ძველანა აკონტროლებს ბაზრის მნიშვნელოვან ნაწილს და ეს თანამართლებს მისთვის პრობლემაში მსოფლიო სასურსათო სისტემაში.“

ადამიანებს, განსაკუთრებით დაბალი შემოსავლების მქონე ქვეყნებიდან, საშუალება არ აქვთ, შეიძინონ ისეთი პროდუქტები, როგორც არის

პური და ხორბლის სხვა ნაწარმი. მიმდინარე სასურსათო კრიზისის გამო გაერომ მოუწოდა, 6 მლრდ დოლარი გამოეყო აღმოსავლეთ აფრიკაში შიმშილის წინააღმდეგ საბრძოლველად, მაგრამ ეს ინიციატივა მხოლოდ 3%-ით დააფინანსეს“, — განაცხადა ნგალამ.

russian.rt.com-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ნიკა კორინთელმა

თბილისის ერთ-ერთი სკოლის ხატვის პედაგოგმა 11-12 წლის მოსწავლეებს მოსთხოვა, დაეხატათ, როგორ მისდევს რუსი ჯარისკაცი უკრაინულ გოგონას, სწორედ ასე კონკრეტულად — რუსი ჯარისკაცი უკრაინულ გოგონას. უფრო მეტიც, მასწავლებელი საჯარო სივრცეში პირობას დებდა, გავშვავს იმასაც ავუსხსნი, ჯარისკაცი გოგონას რომ დაიჭირს, რას უზამსო. რამდენიმე მოსწავლე ეს ყველაფერი გააპროტესტა: არ არის აუცილებელი, 11-12 წლის გოგონებს ვუთხრათ, რომ გოგონა შეიძლება გააუშაბირონ ან წამებით მოკლანო. და აი, მანდ დაიწყო, რაც დაიწყო. არასამთავრობო ორგანიზაციების წარმომადგენლებმა, ლიბერალურმა მოსწავლეებმა და მათმა მშობლებმა დაწვეს: რას ჰქვია, გავშვავს სივრცეში უმალავთ! მათ უნდა იცოდნენ, რა მოჰყვება ომს და ზუსტად უნდა იცოდნენ, რას სჩადიან რუსი ჯარისკაცები.

სოციალურ ქსელში ბოლო ხანს არც ისე იშვიათად ჩანს ფოტოები, რომლებზეც დაბალი კლასის მოსწავლეებს ხელში თაბახის ფურცელი უჭირავთ, ზედ კი უკრაინის დროშის ფონზე სხვადასხვა ნახატია, ანუ მასწავლებლები მოსწავლეებს სთხოვენ, დახატონ უკრაინის დროშა და ის, როგორ წარმოუდგენიათ იქ ომი ან როგორ წარმოუდგენიათ მშვიდობა. ხშირად ნახატებზე ჯავშანტექნიკა ჭარბობს და ბავშვებს მეტს, ალბათ, ვერც მოსთხოვ, მათ სწორედ ტანკი ამახსოვრდებოდათ, რომელიც ომთან არის გაიგივებული. ერთი შეხედვით, ეს უწყინარი გართობაა, მაგრამ, მხოლოდ ერთი შეხედვით.

გასულ კვირას თბილისის ერთ-ერთი სკოლის ხატვის პედაგოგმა, 11-12 წლის მოსწავლეებს მოსთხოვა, დაეხატათ, როგორ მისდევს რუსი ჯარისკაცი უკრაინულ გოგონას, სწორედ ასე კონკრეტულად — რუსი ჯარისკაცი უკრაინულ გოგონას. უფრო მეტიც, მასწავლებელი საჯარო სივრცეში პირობას დებდა, გავშვავს იმასაც ავუსხსნი, ჯარისკაცი გოგონას რომ დაიჭირს, რას უზამსო. რამდენიმე მოსწავლემ ეს ყველაფერი გააპროტესტა: არ არის აუცილებელი, 11-12 წლის ბავშვებს ვუთხრათ, რომ გოგონა შეიძლება გააუშაბირონ ან წამებით მოკლანო. და აი, მანდ დაიწყო, რაც დაიწყო. არასამთავრობო ორგანიზაციების წარმომადგენლებმა, ლიბერალურმა მოსწავლეებმა და მათმა მშობლებმა დაწვეს: რას ჰქვია, გავშვავს სივრცეში უმალავთ! მათ უნდა იცოდნენ, რა მოჰყვება ომს და ზუსტად უნდა იცოდნენ, რას სჩადიან რუსი ჯარისკაცები.

რა უფოდ, ისიც არ იცით, რომ აშშ-ის ერთ-ერთი იმპრინდული სენატორი იუგოსლავიის მიწასთან გასწორებას ითხოვდა — მანდ ყველა ტაროტის-ტინა, გოლომედი უნდა და-წვანდებოდათ ეს ყველაფერი. იმ სენატორის სახელი და გვარი ჯოჯოხეთი როგორც ბაიბაია, ახლა მითხარებოდათ იმპრინდულ ბაიბაიას უფროსი გოგონა რომ დაიჭირა, რას უზამსო. რამდენიმე მოსწავლემ ეს ყველაფერი გააპროტესტა: არ არის აუცილებელი, 11-12 წლის ბავშვებს ვუთხრათ, რომ გოგონა შეიძლება გააუშაბირონ ან წამებით მოკლანო. და აი, მანდ დაიწყო, რაც დაიწყო. არასამთავრობო ორგანიზაციების წარმომადგენლებმა, ლიბერალურმა მოსწავლეებმა და მათმა მშობლებმა დაწვეს: რას ჰქვია, გავშვავს სივრცეში უმალავთ! მათ უნდა იცოდნენ, რა მოჰყვება ომს და ზუსტად უნდა იცოდნენ, რას სჩადიან რუსი ჯარისკაცები.

სკოლაში გაინს არ შევუშვათ ომის სისასტიკა

იქნებ ისიც გეხადო, გაგაკვირვებ, 1999 წლის პარტი, როცა აშერიკა იუგოსლავიას უმონალოდ ბოგბავდა, რამდენი გოგო გააუშაბიროს აშერიკელმა ჯარისკაცებმა? მათ სისასტიკაზე დღემდე ლეგენდები დღის და უკვე დასული იუგოსლავიის მოსახლეობა აშერიკელს დღემდე ვერ იტანს, დღემდე სკულს და სომ არ იხით, რა შეიძლება იყოს ამის მიზეზი?! იქნებ ქართულ ლიბერალურ სისასტიკაში არ გეხადო, როგორ დაგომბეს აშერიკელმა იუგოსლავიაში არა მხოლოდ საგომიარო სახლები და სკოლები, არამედ საბავშვო ბავშვებიც კი და და-ხოცეს ათასობით პატარა ბავშვი. მაშინ რაკი არ დაახატვი-ნეთ იქაური სისასტიკე მოსწავლეებს, ახლა სცადეთ, გვერწმუნეთ, გაცილებით საინტერესო ნახატები გამოვა, ინფორმაციის მოძიება კი ინტერნეტით შეიძლება. ჰო, სავსა-

რუსი ჯარისკაცი ასე იქცევა, რომ უკრაინულ გოგონებს გადარჩენის შანსი არ აქვთ... და ამ ყველაფერს ლიბერალური ფრთა „აპრობებს“, აქაოდა, ბავშვებმა ყველაფერი უნდა იცოდნენ...
თამარ ჭყონია გვახარა, ის ბავშვები, რომლებიც უკრაინულ პასპორტს წარადგენენ, „მაკდონალდსში“ უფასოდ ისაღილებენო. საზოგადოდ, როცა საქმე ბავშვებს ეხება, ყველაფერი კარგია, იმიტომ, რომ ჩვენთვის ბავშვს ეროვნება არ აქვს, ბავშვი ყველა კუთხიდან ბავშვია, მაგრამ, **გატონო თამარ, 75 ათასი ბავშვი შეიშლილხარ საპარტიველოში, გაიროს დასკვნაში წარიბა. წუთი აუცილებელია, ამ ბავშვებს უკრაინული პასპორტი ჰქონდეთ, რომ გამოკვებოთ?** თუ ამის შესაძლებლობა გქონდათ, აქამდე სად იყავით, აქამდე რატომ არ გამოაცხადეთ, რომ სოციალისტურად დასუფულ ბავშვებს, იმ ბავშვებს, რომლებსაც სრულფასოვანი კვება არ აქვთ და, მაკდონალდსის ჰამბურგერი თუ ჩიზბურგერი მხოლოდ საბავშვო რეკლამის საშუალებად იყენებენო, მათთვის ნანახი, გამოკვებადით თუნდაც ერთ-ხელს, ერთადერთხელ ნამდვილ ბავშვობას არუქვით, თქვენი კომპანიის ერთ-ერთ საბავშვო პროდუქტსაც ხომ ასე ჰქვია HAPPY MEAL — „ბედნიერი კვება“. თუ ამ ნაბიჯს საერთაშორისო ასაბრავს არ მოჰყვება ალიბრავა, რადგან ქართული ბავშვების გადარჩენის არავის ადარდებს?!
წარმოდგენაც არ გვსურს იმის, რა მოხდება, თუ საქართველო კონფლიქტში ჩაერთვება. რაც დრო გადის, მით უფრო მეტად გვიტევენ დასავლეთი, მით უფრო ხშირად ახსენებენ უკრაინელი მაღალჩინოსნები, რომ ჩვენმა ქვეყანამ კავკასიაში მეორე ფრონტი უნდა გახსნას. **45-მილიონიანი უკრაინა, 4-მილიონიანი საპარტიველო უკრაინა, 145 მილიონიანი რუსეთის წინააღმდეგ ომი დაიწყო. რამდენი გვინ ვართ მთლიანად, იმავთ მათი დევნილი ჰქვამს უკრაინა. არ დაიწყეთ ახლა, ახა, რა მენათ, „დავროდეთო?“** არ არის ეს ლაჩრობა, როცა იცი, რომ ნებისმიერ შემთხვევაში კი არ დამარცხდები, არამედ, როგორც ქვეყანამ და ერმა, შესაძლოა, არსებობა შეწყვიტო და ეს მხოლოდ იმიტომ, რომ მეორე ფრონტის გახსნით რუსეთს, უბრალოდ, დისკომფორტი შეუქმნა.
მანამდე კი იმაზე იფიქრეთ, უკრაინულ გოგონა ადევნებულ რუს ჯარისკაცს რომ დახატავენ ჩვენი შვილები, ღამით რა დაესიზმრებოდათ და დილით მოუნდებოდათ თუ არა სკოლაში წასვლა.
ბნის ბარბაქაძე

ხომ მტერი და ოკუპანტია და არ შეიძლება. არ მივიღოთ ქართულ სკოლებში რუსი ბავშვები, იმიტომ, რომ შესაძლოა, მასწავლებელმა მერე იმ ბავშვებს უკრაინელი გოგონასა და რუსი ჯარისკაცის დახატვა მოსთხოვოს... რად მოსთხოვოს, აიძულოს!
ერთი შეხედვით, ხელისუფლება არ იღებს ისეთ განწყობილებას, რომელიც დააზიანებს სახელმწიფოს, მაგრამ იქ, ძირითადად, ფრანგულად საუბრობენ (საფრანგეთის კოლონია იყო აფრიკის ნახევარზე მეტი) და ფრანგული სექტორი შევამეცით. რაც მთავარია, არავითარ შემთხვევაში არ გავხსნათ რუსული სექტორი, რუსეთი

უმთითონ პედაგოგებს, რომ სკოლებში მაინც არ შეუშვან ომის სისასტიკე, ბავშვები მაინც არ მიაჩვიონ თავიდანვე პოლიტიკას, ომს... **იმავთ თუ უფიქრია ვინმეს, რომ თამარმა ბავშვებმა დაიჭირა, შიდა დაპირისპირების, კონფლიქტების ფონზე და მათ სარიოზული, ფსიქოლოგიური სტრესი აქვთ მიღებული-გადატანილი და სწორედ ეს არის ერთ-ერთი უმთავრესი მიზეზი იმიტომ, რომ გოგონა საპარტიველოში ისეთი დანაშაულები მოგრაკლდა, აღარ არასოდეს რომ არ მოგხდარა — შვილები და მოსწავლეები, დედამისები-**

25-ე გვერდი

www.geworld.ge

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

გასულ კვირაში რამდენიმე ფრიად საინტერესო შეკრება გაიმართა პროფესიონალი ანალიტიკოსების მონაწილეობით, რომლებიც, ვგონებ, საინტერესო უნდა იყოს „საქართველო და მსოფლიოს“ მკითხველებისთვის.

თემატიკა — მრავალფეროვანი, რომელიც მათი აზრით დღევანდელი აჭრილი რეალობის მთავარი მახასიათებელია.

გთავაზობთ ზოგიერთი შეკრების საგაზეთო ვარიანტს. უპირველესად ხაზი გაესვა დოგმატიკაზე უარის თქმას, აზრების თავისთავადობას? და მსჯელობის თავისუფლების ატმოსფეროს.

— როგორც კი საბჭოთა კავშირმა თავის იდეოლოგიაზე ხელი აიღო და ხშირ-ხშირად დაიწყო ე.წ. დასავლეთის ფასეულობათა დემონსტრაციულად მოხმობა საკუთარი პოზიციის გასამყარებლად, გამყარდა გორბაჩოვის „პერესტროიკაც“.

პირველები აღმოსავლეთ ევროპის სოციალისტური ბანაკის ქვეყნები ამბობდნენ: თქვენ რა, გაგიუფლით? რაც თავს მოგვახვეთ, ახლა იმაზე უარი უნდა გვათქმევინოთ?!

კვლავ საბჭოთა რესპუბლიკებიც აბობოქრდნენ.

ასე ხდება ყოველთვის, როცა ათეულ წლებით დამკვიდრებული ჰეგემონობა საკუთარ სისუსტეებს გაამჟღავნებს. ამგვარი ისტორიული ფერიცვალა ყველასთვის ისეთივე გასაგებია, როგორც უცილობელი დასასრული: რობერტ სტურუას დადგმულ განუმეორებელ სპექტაკლში „რიჩარდ მესამე“ (უილიამ შექსპირის) ჩამოინგრება, გაცამტვერდება ყველა შენობა „უძლეველი ტოტალიტარიზმის“.

განსხვავება მხოლოდ ისაა, რომ ბრძოლის ველზე დამარცხებული რიჩარდი ერთ ცხენში მხოლოდ სახელმწიფოს იძლეოდა.

და ვერ გადარჩა. გორბაჩოვმა მთელი იმპერია მიართვა მონაწილედგეს და გადარჩა.

მხოლოდ თვითონ. მისმა „გულუბრებამ“ ვერ იხსნა მთელი ქვეყანა.

თუ ასე გარიგდნენ? აკი გავიდაო გულუბრყვილობის დრო?!

თუ ამერიკა დღეს სძლევის რუსეთს, ეს ნიშნავს, რომ იანკი უკვე სამუდამოდ თავის ხოშხე დაატრიალებს თანამედროვე მსოფლიოს.

თუმცა დღესაც არ აკლებს. ცერემონიების დროც გავიდა — „ნიდა თომას ქოხის“ ნაიბიანობის ცრემლები ღვრის დრო. პირიქით, საყოველთაოდ ცნობილია, რომ ამერიკაშიც და ევროპაშიც ზანტებს შავ „ბოტინებს“ უკოცნიან — შავყელიან ფეხსაცმელებს, ცოდვების მონაწილის ნიშნად.

ამერიკის სტრატეგია დღეს ცოტა პრიმიტიული ჩანს. აშკარაა, რომ ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკას მარტო ვერ მოერევა, ამიტომ გამორიცხული არ არის, შესთავაზოს ჩინელებს ალიანსი რუსეთის წინააღმდეგ — ამ უკანასკნელის ორად გაყოფისა და თავ-თავიანთ საოკუპაციო ზონებში შეგომონობის დაწესების უფლებით.

— მე კი მგონია, რომ ერთადერთი, რისი შეთავაზებაც აშშ-ს ჩინეთისთვის შეუძლია, ახალი სანქციების დაწესებაზე უარის თქმაა.

სხვა არაფერი პოზიტიური აშშ-ს არ გააჩნია, — შეკრების მონაწილის რეპლიკა გამომსვლელს.

— მე არ ვლაპარაკობ ტაქტიკის ოპერატიულობაზე. რაც ვთქვი, სტრატეგიას ეხება, გლობალური პოლიტიკის გაგრძელებაა. მათ ერთადერთი საზრუნავი თუ საფიქრად დარჩათ: თავიანთი სტრატეგიული ბატონობის გაგრძელების უზრუნველყოფა.

ჩინეთიც სტრატეგიულად აზროვნებს — არ შეუძლია და არც აქვს სურვილი, გაურიგდეს ამერიკელებს ამ საეჭვო ჩანაფიქრის განსახორციელებლად.

აქვე შენიშნეს, რომ რუსეთის მასშედიში ევროპული და ამერიკული ჭკუის დამრიგებლების გამოსვლები, პუბლიკაციები ბევრად ჭარბობს, მათ სანაღმდეგოდ გამოთქმული, დასაბუთებული კრიტიკული მასალების რაოდენობას, რომლებიც სერიოზულად ხელს უშლის სოციალური ქსელების მასობრივი მომხმარებლების, ტელევიზიისა და რადიოს მაყურებლებისა და მსმენელების, ბეჭდური მედიის მკითხველების მიერ მიმდინარე პროცესების სწორად აღქმასა და ანალიზს.

ამ თვალსაზრისით გამოჩინდა არც საქართველოს მედიაა.

— აუცილებლად სათქმელია ისიც, რომ აშშ-ის მომხრეთა რაოდენობა შემცირებულია. **ბაიდენისა და სი ძინ-პინის** მოლაპარაკებების შემდეგ ჩინეთის საგარეო საქმეთა უწყებამ გამოაქვეყნა რუკა, რომელზეც თვალსაჩინოდ არის გამოსახული ეს ტენდენცია და რომელიც მონიშნავს, რომ ჩინეთი შტატებს არაფერს დაუთმობს. სატელიტი ქვეყნების უმეტესობას არ გააჩნია სერიოზული სუბიექტურობა, სახელმწიფო სუვერენიტეტი, ხოლო რამდენიმე დღის წინათ ევროპაში ჩასული ბაიდენის წინაშე ერთგული ერთსულოვნების მლიქნელური დემონსტრაცია ევროკავშირისა და ნატოს წევრი ქვეყნების წარმომადგენლების მიერ მხოლოდ პროვინციული თეატრების უნიჭო მიზანსცენების შეკონინებული ნაწყვეტებია.

აქვე შეიძლება რუსი ლიბერალების მიხერაც.

ბაიდენმა და სი ძინ-პინმა, როგორც უცხოეთის პრესამ აღნიშნა, საერთო აზრს ვერ მიაღწიეს. ძალიან მკაცრად ილაპარაკეს. გამოაშკარადა, რომ ჩინეთისთვის ამერიკის შეერთებულ შტატებზე ეკონომიკური დამოკიდებულება აღარ არის პირველი რიგის საგანი.

— შეერთებული შტატებისთვის კი არის. სანქციები ჩინეთის წინააღმდეგ სასაცილო ნაშრომებია, მაგალითად, ისეთი, რუსეთს რომ გადაუკეტონ ევროპისთვის მისაწოდებელი ბუნებრივი გაზი.

როცა სუბიექტს არგუმენტად მხოლოდ დაშინება დარჩება, იგი ლიდერობიდან ტერორისტად გარდაიქმნება.

ან — განგსტერად. მაგრამ უკრაინაში შეერთებული შტატებს აღაზევებენ და აღიქვამენ, როგორც სამხედ-

ფინანსური სუვერენიტეტი უმნიშვნელოვანესია დღევანდელ ეკონომიკაში და, როგორც ექსპერტების უმრავლესობა მიიჩნევს, როცა რუსეთი ისტორიის განვითარების მიჯნაზე დგას, ამ ქვეყანას მიეცა შანსი, გოლოს და გოლოს დაინტარესდეს თავისივე ეკონომიკით, განამტკიცოს თავისი თვითკმარობა და არ ჩანაცვლოს დასავლეთზე დამოკიდებულება, რომელიც აქამდე ახასიათებდა აღმოსავლეთზე ახალი დამოკიდებულებით.

«ჯერ გავიგარჯვით, უეფდავ გავანალიზოთ»

ასეთია დღეს ქალაქი მარიუპოლი

ასე ხდება ყოველთვის, როცა ათეულ წლებით დამკვიდრებული ჰეგემონობა საკუთარ სისუსტეებს გაამჟღავნებს. ამგვარი ისტორიული ფერიცვალა ყველასთვის ისეთივე გასაგებია, როგორც უცილობელი დასასრული: რობერტ სტურუას დადგმულ განუმეორებელ სპექტაკლში „რიჩარდ მესამე“ (უილიამ შექსპირის) ჩამოინგრება, გასამტვერდება ყველა შენობა „უძლეველი ტოტალიტარიზმის“

რო ზესახელმწიფოს, რომელსაც შეუძლია გააცამტვეროს ყველა, ვინც კი მოესურვება.

— ასეთი შთაბეჭდილება მყარდება ხშირად გამოვლენებით. კერძოდ, რომ აშშ-ის არმია ყველაზე ძლიერია, ფინანსურად ყველაზე უკეთ არის უზრუნველყოფილი, ყველაზე უკეთ შეიარაღებული და კიდევ ბევრი სხვა „ყველაზე უკეთ“.

— მაგრამ ახალ ვითარებაში კარგად გავარკვეით, რომ აღმატებული სიტყვები სულაც არ ნიშნავს აღმატებულ რეალობას და რომ „მეფე მაინც შიშველია“.

ექსპერტების საუბარი თანდათან გადადინებოდა გლობალურ თემატიკაში, მათ შორის დასავლეთის ცივილიზაციაზე.

ანალიტიკოსების შეკრების ნამყვანს განსასჯელად გამოაქვს თემა, რომელსაც პირობითად შეიძლება ვუწოდოთ „დასავლეთის ცივილიზაცია, როგორც განგსტერული ცივილიზაცია“.

— ამ ცივილიზაციას დემოკრატიულს ვერ უწოდებ, უფრო განგსტერული ცივილიზაცია მიესადაგება, ჩემი აზრით, — თქვა მან, — დასავლეთის ისტორია დასავლეთის დიდი სახელმწიფოების ძარცვით მოპოვებული აღმასვლა-განვითარების თვალსაჩინო მაგალითია. შუა საუკუნეების ესპანეთი გაძლიერდა ამერი-

კების ხარჯზე, აცტეკების, ინკების ძარცვისა და მათთვის ნართმული ოქროს ევროპაში მასობრივად გაზიდვის ხარჯზე. **ბრიტანეთის იმპერია — ინდოეთის, ჩინეთის, აფრიკის** ნაძარცვით არნახულად გამდიდრდა. ეს ისტორია მასობრივი ცნობიერებისთვის უცხო არ არის, ისევე, როგორც ამერიკის უპირველეს სამრეწველო სახელმწიფოდ ჩამოყალიბებაში ლომის წილი მონებში შრომას აქვს შეტანილი.

და ასე შემდეგ. რაც სხვა არავფერია, თუ არა განგსტერულ პრინციპებზე აგებული ისტორიული ქმედების სამაგალითო თვალსაჩინოება.

რუსეთისთვის ქალის გამოცლის სურვილი და ქმედება, რომელსაც ამჟამად განანოცრიქიუბავენ, რა თქმა უნდა, განგსტერულია. რუსეთელი მილიარდერები, სუპერრიჩილი-არდერები, სუპერრიჩილი-არდერები, რომლებიც უზურანდობაში არიან, როგორც დღეს ვართ, განგსტერულია.

რუსეთის ოქროსა და ვალუტის რეზერვების გარშემო შექმნილი სირთულეებიც განგსტერულ ნიადაგში ფესვგადგმული. ბიზნესმენების ძარცვა ხომ ჩვეულებრივი მოვლენაა. სააკაშვილს ეს განსაკუთრებით კარგად ეხერხებოდა. მხოლოდ ერთი მაგალითი. კერძოდ, მლიარდერ **მიხაილ**

ფრიდმანის შესახებ, რომელიც ცოტა ხნის წინათ 15,5-მილიარდიან ქონებას ფლობდა, ბოლო რამდენიმე დღეში 4 მილიარდი დოლარი დაკარგა და დანარჩენზე ხელი არ მოუწვდებოდა. ფრიდმანი დასავლეთ უკრაინიდან არის, ლეოველია. ყველაზე უკრაინელი ბიზნესმენად არის წარმოადგენილი. ცოლ-შვილით ლეოვში ცხოვრობდა. პუტინთან არასოდეს ყოფილა დაახლოებული. უდიდესი თანხას ხარჯავს ლონდონში ებრაული პროგრამებისთვის და ხოლოკოსტის მსხვერპლთა არდასავინებლად. პირადად მას დაუტოვეს თვეში ორ-ნახევარი ფუნტი სტერლინგი, რომელიც, ცხადია, არ ყოფნის თავისი დიდი მამულის მოსავლელად პერსონალის დასაქირავებლად. დღისით-მზისით წაართვის ან დაუყვადალეს. დაუტოვეს საფიქრალი — სასწრაფოდ გაყიდოს ყველაფერი, რაც უზარმაზარი ქონებიდან დარჩა.

ეს არის განგსტერობა. განგსტერული აშშ, განგსტერული ევროპა! დასავლეთის დომინირება დამთავრებულია.

— ომების მიზანი, ზოგიერთი რელიგიური ომის გამოკლებით, ყოველთვის იყო ექსპანსია. ისტორიის სახელმძღვანელოებში, მხატვრულ ლიტერატურაში, ფილმებში ისტორიის რომანტიზაცია წარსულში ფაქტად დარჩა. და აშშ-ში

დაგროვებული სიმდიდრის არსებობა კი ახსნილია, როგორც მხოლოდ და მხოლოდ განათლებული, თავისუფალი ამერიკელი მოქალაქეების გონიერებითა და ქმედუნარიანობით მოპოვებული სიკეთე.

— მიხეილ ფრიდმანს, დიდი ხანია, კარგად ვიცნობ, აქტიური ურთიერთობაც გვქონდა ერთ-ერთმა ექსპერტმა, — მისთვის იმ დროს რომ მეთქვა, რასაც ახლა ვამბობ — კოლონიური დასავლეთი, ძარცვა, მხოლოდ თავისიანებისთვის საკუთრების ხელშეუხებლობა — მიზასუხებდა, რომ კომუნისტურ პროპაგანდას ვენევი! ახლა კი გაირკვა, სიმართლეს ვეუბნებოდი.

ამას იმიტომ ვიმეორებ, რომ დავამტკიცო — ნებისმიერი ეკონომიკის ძალა მეტაფიზიკურად, ხშირად მატერიალურადაც კი, არის რწმენა ამ ეკონომიკის რწმენად აღიარება თავისი ქვეყნის ვალუტის. ამერიკელებმა შეგნებაში დოლარისადმი ნდობის დანერგვა, როგორც ფინანსური ოპერაციების სანარმოებლად, ასევე მასების შეგნებაში. რაც ახლა ირღვევა და იშლება.

ჩვენ ვენდობით ჩვენს ეკონომიკასა და ვალუტას? ყოველივე რომ ვაქვეყნებთ წერილებს ინფლაციის შესახებ? მე არ ვამტკიცებ, რომ ინფლაციაზე ლაპარაკი ზედმეტია. ვამბობ მხოლოდ, ▶

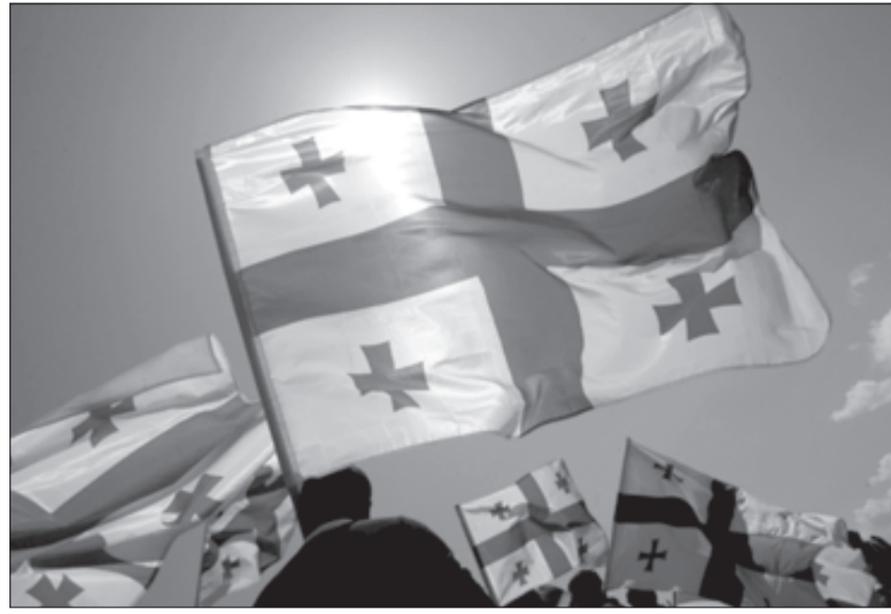
სამი წლის განმავლობაში საქართველოს მთლიანი რესურსების 30% მიმართული უნდა იყოს სოფლის მეურნეობის დარგისა და მასთან დაკავშირებული კვების მრეწველობის განვითარებისკენ; თანდათანობით შეიზღუდოს საზღვარგარეთიდან სასოფლო-სამეურნეო და მეცხოველეობის პროდუქტების შემოტანა; დანესდეს გაზრდილი გადასახადები.

როგორ უნდა განვითარდეს საქართველო

საქართველოში ცხოვრების დონე რომ ავიდეს ევროპის განვითარებული სახელმწიფოების დონეზე, მაგალითად, ნიდერლანდების დონეზე, უნდა გატარდეს შემდეგი ღონისძიებები:

1. პარლამენტის დეპუტატების რაოდენობა უნდა განახლებდეს;
2. საჯარო მოხელეების რაოდენობა უნდა შემცირდეს 30%-ით;
3. სამხარეო სამსახურები-გუბერნიები უნდა გაუქმდეს;
4. სამინისტროების რაოდენობა უნდა შემცირდეს, საკმარისია შვიდი სამინისტრო;
5. სამინისტროების დაქვემდებარებაში არსებული ნამგებიანი საწარმოების რეორგანიზაცია უნდა მოხდეს და ნამგებიანი საწარმოები უნდა გაუქმდეს;
6. აიკრძალოს შტატგარეშე თანამშრომლების აყვანა;
7. მინისტრებმა და ყველა თანამდებობის პირმა, რომელთაც სახელმწიფოს ავტომატურად ემსახურებათ, სანავი საკუთარი ხარჯებით იყიდონ;
8. განახევრდეს სახელმწიფო ავტომატურად მომსახურება თანამდებობის პირებსა და საჯარო მოხელეებს;
9. თბილისის რაიონული გამგებობების ხელმძღვანელების სახელმწიფო ავტომატურად მომსახურება თბილისის ტერიტორიაზე გაუქმდეს;
10. შეიქმნას საქართველოს სოფლის მეურნეობის, კვების მრეწველობისა და მინათსარგებლობის სამინისტრო (ფუნქციები, დებულება, უფლებები იხილეთ უახლოეს პერიოდში);
11. საქართველოს სოფლის მეურნეობისა და კვების მრეწველობის დარგები განვითარ-

12. სამი წლის განმავლობაში საქართველოს მთლიანი რესურსების 30% მიმართული უნდა იყოს სოფლის მეურნეობის დარგისა და მასთან დაკავშირებული კვების მრეწველობის განვითარებისკენ;
13. თანდათანობით შეიზღუდოს საზღვარგარეთიდან სასოფლო-სამეურნეო და მეცხოველეობის პროდუქტების შემოტანა. დანესდეს გაზრდილი გადასახადები;
14. სოფლის მეურნეობისა და კვების მრეწველობისთვის კრედიტების გაცემის პროცენტი არ უნდა აღემატებოდეს 3-5%-ს და დაფარვის ხანგრძლივობა უნდა იყოს 10-15 წელი;
15. ყველა მოქმედ სოფელს უნდა ჰქონდეს: გზა, წყალი, შუქი, ამბულატორია, კულტურის სასახლე, 1-2 მცირე მოქმედი საწარმო, რაც მთავარია, გათბობა და ცხელი წყალი, არა გაზისა და შემის საფუძველზე, არამედ ელექტროენერჯის საშუალებით;
16. სოფელს უნდა ჰყავდეს არა რმუნებელი, არამედ ხელმძღვანელი, მინიმალური ხუთი სპეციალისტის შემადგენლობით, რას დაფარქმევთ, არ აქვს მნიშვნელობა.
17. სოფლის მეურნეობის დარგებიდან პრიორიტეტული ფუნქცია მიენიჭოს მარცვლეულის განვითარებას იმ თვალსაზრისით, რომ საქართველოს საჭიროება მარცვლეულზე აუცილებლად დაკმაყოფილდეს 50-60 %-ით;
18. დროებით თავი შევიკავ-

საქართველოში 26 060 მდინარეა, საერთო სიგრძით 60 000კმ, უნდა აუქმდეს იმდენი პატარა ჰესი, რომ საქართველო 5-7 წლის შემდეგ უარი თქვას ბუნებრივი აირისა და ელექტროენერჯის შექმნაზე; მომავალში საქართველო უნდა შექმნას აუცილებლად საჭირო საყოფაცხოვრებო ნივთების წარმოება

ვით ვენახებისა და ხილის ბაზრის განვითარებას;

19. საქართველოს „განარკომანებული“ ნიადაგებზე დაეწინაურდეს მინერალური სასუქების მეთვანის შემცირება და ბი-

ბის მინერალური კონსოლიდაცია და დაეწინაურდეს თესლბრუნვების დამკვიდრება;

20. გადაუდებელი აუცილებლობაა, ჩატარდეს სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულე-
21. გადაუდებელი აუცილებლობაა წარმოადგენს, დაეინცოთ ქარსაფარი (მინდორსა-
22. არ არის საკმარისი გასარწყავების, დაჭაობებული ფართობების აღდგენის, მოკირიანებისა და მოთაბაშირების საშუალებები, საჭიროა, სულ ცოტა, ამ საშუალებების გაორმაგება, უნდა მივიღწიოთ იმას, რომ საქართველოში ერთ მოსახლეზე სახნავი მიწა იყოს 0,3 ჰექტარი;
23. მივიღოთ მინის კოდექსი და აღვადგინოთ მინის ბალანსის წარმოება;
24. საჭიროა, უმალეს დონეზე განვითაროთ სამკურნალო ტურიზმი;
25. გატარდეს რადიკალური ღონისძიებები 700 დაცარიელებული სოფლის აღდგენისთვის, რისთვისაც საჭიროა, განხორციელდეს სოფლის ინფრასტრუქტურის მშენებლობა, რათა სოფლის ცხოვრება დაუახლოვდეს ქალაქის ცხოვრების მიწიმაღურ დონეს მაინც;
26. ყველა შესაძლო კანონიერი ღონისძიებით მაქსიმალურად შემცირდეს ქართული ახალგაზრდების გადინება საზღვარგარეთ;
27. საქართველოში 26 060 მდინარეა, საერთო სიგრძით 60 000კმ, უნდა აუქმდეს იმდენი პატარა ჰესი, რომ საქართველო 5-7 წლის შემდეგ უარი თქვას ბუნებრივი აირისა და ელექტროენერჯის შექმნაზე;
28. მომავალში საქართველო უნდა შექმნას აუცილებლად საჭირო საყოფაცხოვრებო ნივთების წარმოება;
29. რაც მთავარია, მაქსიმალურად აღმოიფხვრას კორუფცია და ნეპოტიზმი.

საქართველოში საერთაშორისო მოგზაურობიდან მიღებული შემოსავლის ვინაობით, ლიდარ 5 ქვეყანაში რუსეთი და უკრაინაა

ეროვნული ბანკის ინფორმაციით, თებერვალში საქართველოში საერთაშორისო მოგზაურობიდან შემოსავალმა 105.2 მლნ აშშ დოლარი შეადგინა, მაშინ, როცა ეს მაჩვენებელი მიმდინარე წლის იანვარში 114 მლნ დოლარი იყო, ხოლო 2021 წლის თებერვალში — 13.7 მლნ აშშ დოლარი.

- საერთაშორისო მოგზაურობიდან მიღებული შემოსავლები ქვეყნების ტომ-ხუთეულის მიხედვით შემდეგია:
- * ევროკავშირის ქვეყნები — 16.2 მლნ აშშ დოლარი;
 - * რუსეთი — 14.7 მლნ აშშ დოლარი;
 - * თურქეთი — 11.9 მლნ აშშ დოლარი;
 - * ისრაელი — 10.8 მლნ აშშ დოლარი;
 - * უკრაინა — 10.1 მლნ აშშ დოლარი.

მთავრობა გარეგნულ ურთიერთობებში უკრაინის მხარეზე უნდა იქცეს

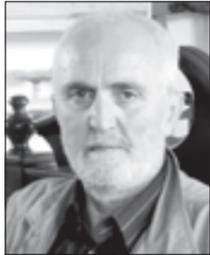
რუსეთის მიერ უკრაინაში საომარი მოქმედებების დაწყებიდან ერთი თვის შემდეგ სასურსათო უსაფრთხოების საკითხი განსაკუთრებული სიმწვავეით დგას მსოფლიოში. ხორბალი 100 დოლარზე მეტით არის გაძვირებული. ხორბლისა და ფქვილის მწარმოებელთა ასოციაციის ხელმძღვანელი ლეონ სილაბაძე ამბობს, რომ ქვეყანას ხორბლისა და ფქვილის 2-თვიანი მარაგი აქვს, ამის შემდეგ კი სუბსიდირების მექანიზმის ამოქმედება, პრაქტიკულად, გადაწყვეტილია.

„მსოფლიო ბაზარზე ხორბლისა და ფქვილის ფასი მნიშვნელოვნადაა მომატებული, იქიდან გამომდინარე, რომ ამ პერიოდში მსოფლიოს მოაკლდა ხორბლის მიწოდების 30%. უკრაინა თავისთავად და რუსეთშიც იყო დეფიციტი. ქვეყნები ყიდულობენ იმაზე მეტ ხორბალს, ვიდრე ჩვეულებრივ. ომის დაწყებამდე თუ ტონა ხორბლის ფასი იყო 320-330 დოლარის ფარგლებში, დღეს არის 420 დოლარი. ფასების მერყეობა საკმაოდ მაღალია. საქართველოში 90% შემოდის რუსეთიდან, ლოგისტიკური კუთხით მთლიანობაში ყველაზე იაფი შემოტანა არის რუსეთიდან. ხორბალი გვაქვს ერთი თვის მარაგი და ფქვილიც დაახლოებით ერთი თვის. ეს არის სტანდარტი, რომელიც სასურსათო უსაფრთხოების თემაში ჯდება. მარაგის პარალელურად შემოდის დაახლოებითი პარა დენობა, რომელიც,

ვთქვით, იხარჯება, ეს არის მუშა პროცესი. ნაწილი შემოდის რუსეთიდან, არის ძველი კონტრაქტები მულტინაციონალურ კომპანიებთან, მათ აქვთ ოფისები შვეიცარიაში, საფრანგეთში. აქვთ პირობა, რომ შეასრულონ კონტრაქტები. გარკვეულწილად ეს მოდის რუსეთიდან, მაგრამ პოლიტიკური სიტუაციიდან გამომდინარე, ქვეყნები გადაწყვიტეს. უკრაინაში კითხვის ნიშნის ქვეშაა, დაიწყება თუ არა ხენა-თესვის საშუალებები. ამ ყველაფრიდან გამომდინარე, ჩვენი გამოწვევა არის, გადავერთოთ სხვა ქვეყანაზე და ამაში გვეხმარება 2-თვიანი მარაგი, რომელიც ახლა ქვეყნის შიგნითაა და რის გამოც შესაძლებლობა გვაქვს, გადასვლა

კოლექტიური დასავლეთი ურცხვად ამოგზავნა, რომ უკრაინა, უნიტარულად, აზრ-ის დახმარებით, კოლექტიური დასავლეთის ფასეულობა-ღირებულებების დასაცავად იბრძვის. ურცხვად იმიტომ, რომ ქრისტიანულ ფასეულობაზე აღმოცენებული, მართლაც მსოფლიო ღირებულებების დიდი ევროპული, გენეზით, ანგლოსაქსური კულტურა (მხარეობა, ლიტერატურა, კინემატოგრაფია და ა.შ.), დიდი ხანია, მოკვდა და მათი ერთადერთი ფასეულობა ლგბტ-ობა და მისგან შობილი „სიკეთეობა“ — ინცესტი, პედოფილია, ზოოფილია და ა.შ. სიმბოლურია, რომ ლგბტ „სიკეთეობის“ ტრიუმფალური სვლა სსრკ-ის დაშლისთანავე დაიწყო. როდესაც გაეროს შესაბამისმა უწყებამ მამათმავლობა დაავადებათა სიდიდან ამოიღო და მის ნაცვლად, არც მუტი, არც ნაკლები, სიყვარული (დაიხ, თვალი არ გატყუებო) შეიტანა, როგორც ადამიანების ფსიქიკური გადახრა. მას შემდეგ ლგბტ-ობა ეგზემასავით მოედო კოლექტიური დასავლეთის ქვეყნებს, სადაც მათ ჯერ თანასწორობას მიაღწიეს, შემდეგ კი პრივილეგიებიც მოიპოვეს — მაგალითად, თანაბარი კვალიფიკაციის ხალხის სამსახურში მიღებისას, უპირატესობას, როგორც „ჩაგრულებს“, ლგბტ პირებს ანიჭებენ. შედეგად მივიღეთ ის, რომ სახელისუფლო სტრუქტურებში ლგბტ უმცირესობა მართლაც ნორმალური ორიენტაციის უმრავლესობას, რაც დემოკრატიის ფუნდამენტური პოსტულატია — უმრავლესობა მართავს უმცირესობას — უხეში დარღვევაა.

აპი მსოფლიო
www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ქართველ მართლმადიდებელ საზოგადოებას შეეახსენებ საქართველოს კათალიკოს-პატრიარქის — ილია II-ის არც ისე დიდი ხნის წინანდელ ქადაგებას, რომელშიც საქართველოს სულიერი მამა და, ჩემი აზრით, ერთადერთი უანგარო პატრონი და გულშემატკივარი ქართველი ერისა, ე.წ. მეორედ მოსვლის მოახლოებაზე ქადაგებდა.

„ქრისტეს მეორედ მოსვლამდე დარჩენილია დღეები, შეიძლება საათებიც კი“ — ეს პატრიარქის სიტყვებია და იმ ქადაგების შემდეგ ბევრმა დღემ და უფრო მეტმა საათმა ჩაიარა, მაგრამ ეს სულაც არ ნიშნავს, რომ პატრიარქი შეცვდა. ასე მხოლოდ უღმერთო სატანისტები ფიქრობენ და პატრიარქის „ტყუილი გამოჭერის“ გამო სიამოვნებით ხელს იფშვნიან. ჩვენ კი, რომელთა მორწმუნეობაც ყოველ დღეს სანთლების დანთებითა და ხატების წინ „მამაო ჩვენო“ წაკითხვით ამოიწურება, ანუ, სამწუხაროდ ეკლესიური ცხოვრებით ვერ დაიკვივებით, მაინც დედაეკლესიის მრევლად მივიჩნევთ თავს იმ წინოსანთაგან განსხვავებით, რომლებიც რელიგიურ დღესასწაულებზე კელატრებით ხელში პატრიარქის წინაშე „მარიათობენ“ და ერთი სული აქვთ, როდის დასრულდება მათთვის პროტოკოლით გათვალისწინებული ტანჯვა — წირვაზე „აბეზალოვკა“ დოგმა. აი ამ წინოსანთაგან განსხვავებით, თუ საჭირო შეიქნა, დედაეკლესიის ლიბერალისტებისგან დასაცავად ხელში იარაღს უყოყმანოდ ავიღებთ და ასეთი „არა ეკლესიური“ ათასები ვართ... რომ იტყვიან, კალამი გამეცქა, თანაც ტრამპის კენ, მაგრამ ისეთის კენ, რომელიც მთავარ სათქმელს წაადგება — პატრიარქის ქადაგებამ დღევანდელი და საათების თვლა კი არ დამაწყებინა არასამთავრობო თუ სამთავრობო „ხლისტებივით“, არამედ ჩამაფიქრა და უბრალო მოსკოვი, მგონი, მივხვდი, რისთვის დასჭირდა საქართველოს სულიერ მამას ისედაც დაზაფრული ხალხის უფრო დაზაფრვა. არ ვიცი, ზუსტად როდის იქნება მეორედ მოსვლა, მაგრამ, მიუხედავად ჩემი არაეკლესიურობისა, იმდენი კი ვიცი, რომ ზიზზის მინდვით მეორედ მოსვლას სატანის მეფობა უძღვის წინ და, რადგან ჩვენმა პატრიარქმა მეორედ მოსვლის მოახლოებაზე იქადაგა, გამოდის, სატანა უკვე მეფობს დედამიწაზე.

წინამდებარე წერილის სათაურიც ამ ლოგიკიდან გამომდინარე იქნა — ვისაც სატანა ჩლიქებიან-რქებიანი ხილული მონსტრი ჰგონია, რბილად რომ ვთქვათ, ცდება... რუსეთის პრეზიდენტმა თავის დროზე სსრკ-ის დანგრევას XX საუკუნის გეოპოლიტიკური ტრაგედია რომ უწოდა, „დემოკრატიული“ მსოფლიოს, ე.წ. კოლექტიური დასავლეთის, უწინარესად, აშშ-ის აღშფოთება გამოიწვია — როგორ, რონალდ რეიგანის მიერ „ბორტების იმპერიად“ წოდებული სსრკ და გეოპოლიტიკური ტრაგედია? მაგრამ თურმე ჯერ სად ხარ? ეს ყველაფერი უურნალი ყოფილა და, აჰა, კინისაც ქვემოთ იხილავთ... წერილის სათაურში უკრაინაში აშშ-ის „დემოკრატია“ რომ იგულისხმება, ალბათ, მიმიხვდებოდით. აქედან გამომდინარე, კოლექტიური დასავლეთი ურცხვად ამბობს, რომ უკრაინა, უწინარესად, აშშ-ის დახმარებით, კოლექტიური დასავლეთის ფასეულობა-ღირებულებების დასაცავად იბრძვის. ურცხვად იმიტომ, რომ ქრისტიანულ ფასეულობაზე აღმოცენებული, მართლაც მსოფლიო ღირებულებების დიდი ევროპული, გენეზით, ანგლოსაქსური კულტურა (მხარეობა, ლიტერატურა, კინემატოგრაფია და ა.შ.), დიდი ხანია, მოკვდა და მათი ერთადერთი ფასეულობა ლგბტ-ობა და მისგან შობილი „სიკეთეობა“ — ინცესტი, პედოფილია, ზოოფილია და ა.შ. სიმბოლურია, რომ ლგბტ „სიკეთეობის“ ტრიუმფალური სვლა სსრკ-ის დაშლისთანავე დაიწყო. როდესაც გაეროს შესაბამისმა უწყებამ მამათმავლობა დაავადებათა სიდიდან ამოიღო და მის ნაცვლად, არც მუტი, არც ნაკლები, სიყვარული (დაიხ, თვალი არ გატყუებო) შეიტანა, როგორც ადამიანების ფსიქიკური გადახრა. მას შემდეგ ლგბტ-ობა ეგზემასავით მოედო კოლექტიური დასავლეთის ქვეყნებს, სადაც მათ ჯერ თანასწორობას მიაღწიეს, შემდეგ კი პრივილეგიებიც მოიპოვეს — მაგალითად, თანაბარი კვალიფიკაციის ხალხის სამსახურში მიღებისას, უპირატესობას, როგორც „ჩაგრულებს“, ლგბტ პირებს ანიჭებენ. შედეგად მივიღეთ ის, რომ სახელისუფლო სტრუქტურებში ლგბტ უმცირესობა მართლაც ნორმალური ორიენტაციის უმრავლესობას, რაც დემოკრატიის ფუნდამენტური პოსტულატია — უმრავლესობა მართავს უმცირესობას — უხეში დარღვევაა.

ოპი რუსეთის გარეხი გარტლგაღიდაკალი სამყაროს გარეხი იქნება

სიბოლური, რომ 24 მარტს ბრიუსელი შეიკრიბა ყველა საერთაშორისო ორგანიზაციის (ევროკავშირი, ნატო, ევროსაბჭო), რომლებიც პოლიტიკურ ამინდს ქმნიან მსოფლიოში. მათი „თამადა“, რა თქმა უნდა, აშშ-ის პრეზიდენტი ჯო (ბი-ბი) ბაიდენი იყო. ყველა სამიტის მთავარი თემა, რა თქმა უნდა, უკრაინაში დაღუპული ბავშვები გახლდათ, მაგრამ არაფერი თქმულა რუს ბავშვებზე — განა დონეცკ-ლუბანსკში, სადაც ყველაზე სასტიკი ბრძოლები მიმდინარეობს, არც ერთი რუსი ბავშვი არ დაღუპულა? აი, ეს არის კოლექტიური დასავლეთის ე.წ. ორმაგი სტანდარტი, თორემ ბავშვი ბავშვი. ბავშვი უკრაინელიც მეცოდება და რუსიც. ანალო-

გიურის თქმა პროდასავლურ ტელემედიკაზე შეიძლება — იქაც ორმაგი სტანდარტებია. ომში, სამწუხაროდ, ბავშვებიც იღუპებიან, მაგრამ „რუსმა აგრესორებმა მორიგი ბავშვი მოკლეს“ — ასეთი ტექსტით მონოდებული ინფორმაცია ნიშნავს იმას, რომ რუსი, თუნდაც აგრესორი და ოკუპანტი ჯარისკაცი დამიზნებით ესვრის ბავშვებს. მიუხედავად იმისა, რომ „სილქენტმა“ „დემოკრატიულად“ და „პატრიოტულად“ გამოითქვა რუსული არხები და ამ მხრივ ინფორმაციულ ვაკუუმში ვიმყოფები, ასეთი სისულელეს მანაც ვერ დავიჯერებ.

ზემოთ კითხვა დავსვი — ვინ დაიწყო ევროპაში ომი, რომელსაც ახალი საზღვრები, ერთი სიტყვით ევროპის პოლიტიკური რუკის გადაკეთება მოჰყვა-მეთქი?

არ ვიცი, სპეციალურად თუ შემთხვევით ზემოხსენებული საერთაშორისო ორგანიზაციების სამიტები 24 მარტს, ანუ ნატოს ავიაციის მიერ იუგოსლავიის დაბომბვის დაწყებიდან ზუსტად 23 წლის შემდეგ გაიმართა. 1999 წლის 24 მარტს დაიწყო ჯერ კიდევ ერთიანი იუგოსლავიის დედაქალაქ ბელგრადის უმონყალო დაბომბვა... 78 დღე-ღამის განმავლობაში უწყვეტი სარაკეტო თუ საავიაციო დაბომბვებისას ბელგრადში 14 ათასი ბომბი, 3 ათასი ფრთოსანი რაკეტა, სულ 22 ათასი ტონა საბრძოლო მასალა აფეთქდა. შედეგად დაიღუპა ათასობით მშვიდობიანი მოქალაქე, მათ შორის — 400 ბავშვი; დაიჭრა და დასახინდა 10 ათასი ადამიანი.

ამ ოპერაციას, რომელშიც მონაწილეობდა ნატოს წევრი 19 ქვეყანა, ადამიანის უფლებების დასაცავად ჰუმანიტარული ინტერვენცია დაარქვეს. გერმანიის საგარეო საქმეთა იმჟამინდელმა მინისტრმა იოჰან ვიშერმა ურცხვად განაცხადა, სერბები კოსოვოელ ალბანელებს ახალ ოსვენციმს უშზადებდნენო. ამ ყველაფერზე სიტყვა რომ არავის დაუსველებია ბრიუსელში, ცხადია. ევროპის სახელმწიფოების პირველი პირთაგან ერთადერთმა სერბეთის პრეზიდენტმა ალექსანდრე ვუჩიჩმა გაბედა სიმართლის თქმა.

არადა, იუგოსლავიაში მომხდარის გამო საბრძოლველ საქმეში მიღობილი და პარაზირი კი არა, აშშ-ის იმჟამინდელი პრეზიდენტი ბილ კლინტონი, ყოველგვარ შემოთქმულის ერთ-ერთი შემოქმედის იმჟამინდელი სახელმწიფო მდივანი მადლენ ოლბრაიტი უნდა მსხდარიყვენ. ასეთი ხალხის მიერ რუსეთის ბრალდებების წაყენება აბსურდიაო, — ბრძანა ერთმორწმუნე სერბი ხალხის ლიდერმა.

ალსანიშნავია, რომ აშშ-ის სახელმწიფო მდივანი მადლენ ოლბრაიტი 23 მარტს, ბრიუსელის „დემოკრატიისა“ და ბელგრადის დაბომბვის დაწყების წინა დღეს გარდაიცვალა.

დავით მხაიკა

P.S. ცნობილი რუსი პოლიტოლოგის, ანდრეი კოკოშინის, ინფორმაციით, 1950-53 წლების კორეის ომის შემდეგ აშშ 30-ზე მეტჯერ ჩაერია სხვა ქვეყნების სუვერენიტეტში და სისხლისა და ცრემლის გუბებზე დააყენა.

ნატოს ავიაციის მიერ დაბომბილი ბელგრადი. 1999 წ.

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

პოეტთა მიერ გალაკტიონის ხან ნესტორას, ხან კი იპოლიტის „გუდაკას“ სტუმრობდა. ხშირად მოდიოდა თავისი ძველი, გვარინად გაცემილი ყავისფერი პორტფოლით. იმ პორტფოლს ჯიხუის თაროზე დადებდა, გახსნიდა და დიდი გულმოდგინებით ამოიღებდა ვერის ბაზარში ნაყიდ ქორფა ბოლოქის კონას. ჯერ ხელზე დაიფარებდა, მერე მიმართავდა — აბა, ჩემო ნესტორ (ან იპოლიტი), ერთი შენებურად გამირეცხეო.

ოთარ მარგველაშვილი

ძალიან ხშირად, სკოლიდან შინ მომავალი, ქუჩაში გალაკტიონს ვხვდებოდი. სტუდენტულაქსა და სასოფლო სამეურნეო ინსტიტუტს შორის წრეს უვლიდა მეხუთე ნომერი ტრამვაი, მერე თავის მარშრუტს უკან, ვერისა და „ზემელის“ გავლით, ყოფილი კაფე „მეტროს“ გვერდის ავლით კოლმეურნეობის მოედნისკენ ხრილობით ჩაიქროლებდა.

ვაკეში, ტრამვაის ბოლო გაჩერებასთან იდგა ცნობილი „ნესტორას ბუდეა“. ცოტა მოშორებით, ფალიაშვილის ქუჩაზე, უცხო ენათა ინსტიტუტის გვერდით კი ასევე „პოპულარული“ ხის „ბუდეა“ ედგა იპოლიტეს. ორივენი ჩამოსასხმელი ლუდი და არყით ვაჭრობდნენ. ჯიხურებში იატაკზე ხის მომცრო კასრებით მსხვილმარცვლოვანი შავი ხიზილალა ჩაედგათ. მუშტარს, უმთავრესად, სამსახურიდან მომავალ კაცებს, შავი პურითა და ხიზილალით უმასპინძლებდნენ. ხიზილალას კასრებიდან ხის თეთრი ქათქათა კოვებით იღებდნენ, ბარაქიანად უსვამდნენ პურზე, ხორბლის თავთავებით დამშვენებული ქართულეტიკეტებიანი ბოთლებიდან კი არაყს ჩამოუსხამდნენ და, ღმერთმა შეგარგოთო, ალაღად მიაყოლებდნენ. კლიენტებიც ერთ-ორ სირჩას გადაჰყრავდნენ, ერთ კათხა ჩამოსასხმელ ლუდსაც დააყოლებდნენ და შინისკენ სასიამოვნო განწყობით გასწევდნენ.

კიდევ რით მახსოვს ეს პატარა ლუდის ჯიხურები, იცით? რაც ახლა უნდა გაიმბოთ, შეიძლება ზოგს გადაჭარბებულადც მოეჩვენოს, მაგრამ ფაქტია და მას ვერსად გაექცევი. ორივეს — ნესტორასაც და იპოლიტესაც — ხშირად სტუმრობდნენ „ზორბა“ კატეგორიის ყველას აკვირებდა მათი სიდიდე და ფუმფულა, ლამაზი ბუნჯი. „საიდუმლო“ იმაში მდგომარეობდა, რომ მეჯიხურეები მუშტარებს დომობაც უმასპინძლებდნენ, დოში კი „ბუდეის“ კუთხეში, მავთულის კავზე ჰქონდათ ჩამოკიდებული. ისეთი თევზი იყო, სულ ქონი გასდიოდა. ხელმომჭირნე და ყაირათიან დახლიდარებს, ქონი უქმად რომ არ დაეღვარათ, ქვეშ თუნუქის კონსერვის ქილები ჰქონდათ შედგმული. კატები კონსერვის ქილებიდან არხეინად სვლევდნენ დოშის ქონს. „ასე რომ მანებებდნენ, კნავილსაც დაეინყებდი და თავველსაც მუსრს გავავლებდიო“, — იხუმრებდა ხოლმე რომელიმე უნაკეობი მკინახე... ბავშვები ვიყავით და ბავშვური სანახაობები გვიტაცებდა. გარშემო ბევრი ისეთი რამ ხდებოდა, რასაც ჩვენს თვალში მერე და მერე უფრო დიდი ფასი დაეძღვა. **პოეტთა მიერ გალაკტიონის ხან ნესტორას, ხან კი იპოლიტის „გუდაკას“ სტუმრობდა. ხშირად მოდიოდა თავისი ძველი, გვარინად გაცემილი ყავისფერი პორტფოლით. იმ პორტფოლს ჯიხუის თაროზე დადებდა, გახსნიდა და დიდი გულმოდგინებით ამოიღებდა ვერის ბაზარში ნაყიდ ქორფა ბოლოქის კონას. ჯერ ხელზე დაიფარებდა, მერე მიმართავდა — აბა, ჩემო ნესტორ (ან იპოლიტი), ერთი შენებურად გამირეცხეო.**

ისიც მონივნებით ჩამოართმევდა და მაშინვე მიუშვერდა ონკანს, რომელიც იქვე, „ბუდეის“ გვერდით ჰქონდა. წყლის

ჭავჭავი იმ ბოლოკს კარგად გაახანხლებდა და ისე მიართმევდა გალაკტიონს, როგორც გამორჩეულ ნუგბარს. გალაკტიონიც შეუდგებოდა ტრამპებს — გადაჰყრავდა არაყს და კონიდან თავისი ხელის მოწყვეტილ ნითელ ბოლოკს მიატანდა. ზოგჯერ მწვანე, ქორფა ფოთოლსაც დააყოლებდა ხოლმე. როგორი სანახავი იყო, ჰა? დიდებული პოეტი, ძველებური ლუდის ჯიხური და... „ხარაზების სუფრა“! ახლაც სიზმარით მახსენდება ჩემს ცნობიერებაში აღბეჭდილი ეს რეალური სცენები: **იღბა თაროს დაყრდნობილი გალაკტიონი, თავის არააქვეყნიურ ფიქრებში ნასული (დასაჯდომი სკამი სად იყო), და ვინ იცის, იქნებ „ლუკა ხანაძის“ რომანტიკასაც ელაცინებოდა! მის ირგვლივ კი დულდა, ბრუნავდა ტრამვაის ვაგონების ღრუბლის ფონზე თითქოს ერთფეროვანი, ჩვეულებრივი და მიწვევით მღვდლურად ცხოვრება, რომლის სივრცეშიც იმდენი, 11-12 წლის პატარა ბიჭების, გამოცხადებული თვალეზი ირეკლებოდა. ვიცოდით, რომ ეს ნაერამოვებული კაცი, პიჯაკზე ლენინის ორდენით (პარადოქსია, რომ სათაყვანებელი მეუღლის, ოლია ოკუჯავას დაპატიმრების შესამე დღეს გალაკტიონი ლენინის ორდენით დააჯილდოვეს), **ლამს-პა ნარდა და განიხილავდა პოეტი იყო, თუმცა მის პოეზიას ჯერ კიდევ არ ვიყავით ნაზიარები. ვიდრე, რომელიმე ვაჭარად, რომელიმე რაღაც სანაშაურს — ჩვენთვის ამოუცნობს, უცნაურსა და მიუხერხებულს. შემოგვხვდავდა. ჩაედიმებოდა, ალბათ, სიამოვნებდა ჩვენი მისდამი ასეთი გამორჩეული ყურადღება: ასე იყო თუ ისე, რაღაც პატარა აუდიტორიას ხომ მაინც წარმოვადგენდით? თუმცა ამ პატარა ბიჭებს ნიგნებით გაბერილი ჩანთებით გაკვეთილები უნდა მოგვემზადებინა და ამიტომაც შემოგვძახებდა:****

გალაკტიონი და ნესტორას ჯიხური

იღბა თაროს დაყრდნობილი გალაკტიონი, თავის არააქვეყნიურ ფიქრებში ნასული (დასაჯდომი სკამი სად იყო), და ვინ იცის, იქნებ „ლუკა ხანაძის“ რომანტიკასაც ელაცინებოდა! მის ირგვლივ კი დულდა, ბრუნავდა ტრამვაის ვაგონების ღრუბლის ფონზე თითქოს ერთფეროვანი, ჩვეულებრივი და მიწვევით მღვდლურად ცხოვრება, რომლის სივრცეშიც იმდენი, 11-12 წლის პატარა ბიჭების, გამოცხადებული თვალეზი ირეკლებოდა. ვიცოდით, რომ ეს ნაერამოვებული კაცი, პიჯაკზე ლენინის ორდენით (პარადოქსია, რომ სათაყვანებელი მეუღლის, ოლია ოკუჯავას დაპატიმრების შესამე დღეს გალაკტიონი ლენინის ორდენით დააჯილდოვეს), **ლამს-პა ნარდა და განიხილავდა პოეტი იყო, თუმცა მის პოეზიას ჯერ კიდევ არ ვიყავით ნაზიარები. ვიდრე, რომელიმე ვაჭარად, რომელიმე რაღაც სანაშაურს — ჩვენთვის ამოუცნობს, უცნაურსა და მიუხერხებულს. შემოგვხვდავდა. ჩაედიმებოდა, ალბათ, სიამოვნებდა ჩვენი მისდამი ასეთი გამორჩეული ყურადღება: ასე იყო თუ ისე, რაღაც პატარა აუდიტორიას ხომ მაინც წარმოვადგენდით? თუმცა ამ პატარა ბიჭებს ნიგნებით გაბერილი ჩანთებით გაკვეთილები უნდა მოგვემზადებინა და ამიტომაც შემოგვძახებდა:**

— სკოლიდან მოდიხარო, ბიჭუნებო? რა კარგები ხართ! აბა, ნადით ახლა სახლებში, გაკვეთილები მოამზადეთ და რომელიმე ჩვენგანს თავზე მოფერებით ხელს მოგვითათუნებდა... ნავიდოდით, აბა, სხვა რა გზა გვექონდა... **ტრამვაის კაც მინახავს იგი უკანა სკამზე ჩამოკიდებული. მასზე ჩამოკიდებული იყო „პომპი“ იყო, ტრამვაის ბოლო გაჩერებაზე აუცილებლად რომ უნდა ჩამოეცდოთ.**

— **Конечная остановка! Освободите вагон!** გალაკტიონს კი, უთავბოლო, აწენილი ცხოვრებისგან „შებარბაცებულსა“ და დადღ-

ილ-დაქანცულს, ღრმად ჩასძინებოდა და ეს მბრძანებლური შეყვირება არ ესმოდა, გულზე მიხუტებული ჩანთით ადგილიდან არ იძვროდა. კონდეუქტორი უხეშად შეანჯღრევდა ხოლმე და გამყინავი ხმით დასჩხავლებდა: — **Эй, ты, проснись и вываливай отсюда!** ერთი სიტყვით, ჩაეთრიეო. ახალგაღვიძებული, თვალეზიანითლებული გალაკტიონი, სხვა გზა არ იყო, ტრამვაიდან მიმედ ჩავიდოდა. ვიდრეც პატარა ბიჭი და საკუთარი უმწეობისა მრცხვენოდა — გული

მწყდებოდა, თვალეზი მცრემლებოდა, რომ ამ ქალის უხეში და უტიფარი ძალადობისაგან დიდი პოეტის დაცვა არ შეეძლო. მოგვიანებით, ჩვენი ძველი პენისა და ლიტერატურის ბრწყინვალე პედაგოგის, მარია დოჭვიანი, დიდი ძალისხმევით, გალაკტიონი ჩვენს სკოლაში მოგვრჩა. ჩვენი მერ-ვაჟთა სკოლის (ახლა 55-ე სკოლა) კლასის მოსწავლეები თაიგულით მივედით მწერალთა კავშირში პოეტთან გამოსათხოვებლად.

დაღონებულეებს, ბევრს ცრემლი მოგვეკრია. **ოთარ მარგველაშვილი**

რა თქმა უნდა, მოგვიანებით ყველამ შეიცვალა, სინამდვილეში ვინც იყო ამ ლექსის ულამაზესი ადრესატი — მერი შერვაშიძე. უმწვენიერესი მერი პეტერბურგში, იმპერატორის კარზე ფრეილინა გახლდათ. საგულესხმოა, რომ სრულიად რუსეთის იმპერატორს, ნიკოლაი მორავს, მერი შერვაშიძისთვის თვალის რომ შეუვლია, გაცეცხულა და აღდროთვანებულს აღმოხდენია: „**Княжна, грешно быть такой красивой!**“ შემდეგ მერი შერვაშიძე სიცოცხლის ბოლომდე ცხოვრობდა პარიზში, იყო **სოქო შანელის** მუხა და გამორჩეული მოდელი, აღესრულა 98 წლისა. საუკუნეზე მეტი ხნის ნინათ, როდესაც იმპერატორს სიხარულით მოახსენეს, რომ ბათუმთან, ჩაქვი, შესაძლებელია ჩაის გაშენება, მცირე ფიქტის შემდეგ მან მოხსენებთ ბარათს წაანერა: „**როგორც ჩემთვის ცნობილია, ჩემი კოლონიური შრომის მონიშნვე, მე კი არ მსურს, რომ ისეთი მშვენიერი იყოს, როგორც ქართველი ანტიარაბი, მაგალიტა**“.

გაბრიელ მცირეს თავისი წვლილი შეუტანია ქართული მწერლობის ისტორიაში. კ. კეკელიძის ცნობით, მას მოღვაწეობა დაუწყია 1780 წლიდან. მწერლობის, როგორც საკუთარი ინიციატივით, ასევე იმ დროის გამორჩეულ პირთა დაკვეთით (გაბრატი და ფარნავაზ ბატონიშვილების, ენისელთ მოურავის ძის, ნინოწმინდის მიტროპოლიტისა და რუსთავის მთავარეპისკოპოს სტიფანეს) გადაუწერია სხვადასხვა ხელნაწერი.

საქართველოს მართლმადიდებლური ეკლესიის წმინდანთა შორის თვალსაჩინო ადგილი უკავიათ ღირს მამებს, რომლებიც დავით გარეჯში მოღვაწეობდნენ. ამჯერად სამ მათგანზე ვისაუბრებთ. ესენია პიმენ სალოსი და ანტონი მესხი, რომელთა ხსენების დღეა 29 მარტი, და ქართველი საეკლესიო მოღვაწე, მწერალი და კალიგრაფი — გაბრიელ მცირე, რომელსაც ჩვენი დედაეკლესია 30 მარტს მოიხსენიებს.

წმიდა პიმენ სალოსი დაიბადა XIII სს. 60-იან წლებში. წმიდანი წარმოშობით კახეთის თავადთა გვარიდან იყო — „კეთილშობილთაგანი“. წმიდა პიმენი ბავშვობიდანვე ღვთისმოსიებით ალიზარდა. სასულიერო და საერო მეცნიერების „ხედვითი და ღვთისმეტყველებითი სიბრძნის“ უბადლო მცოდნე პიმენი დავით გარეჯის მონასტერში მოღვაწეობდა ღვთის სათნო ცხოვრებით.

წმიდა პიმენი მის „ხედვით და ღვთისმეტყველებით სიბრძნეს“ მოგონილი სისულელით მალავდა „და იქმნა იგი ქრისტესათვის სალოსი“. წმიდანი უშიშრად ამხელდა ძლიერთა ამა სოფლისა, მეფეთა და მთავართა უსამართლობასა და უნესობას. ღრმად განათლებული წმიდა მამა იყო „მამილელებელ უსამართლობასა და უნესობასა ზედა მეფეთა და მთავართა არა თუ სიტყვით, არამედ ნერილებითაცა“.

წმიდა ანტონი მესხი, ღრმად განათლებული „მოღვაწე და მმართველობითა სრული“ წმიდა მამა დავით გარეჯის ლავრაში მოღვაწეობდა, ბიოგრაფიული ცნობები წმიდა ანტონის შესახებ არ შემონახულა, მაგრამ მხოლოდ ის ფაქტი, რომ „მას „სახელ-სდევს ქართველთა მზედ“ ბევრ რამეზე მეტყველებს.

წმიდა მამები ერთად მოღვაწეობდნენ ღვთის სადიდებლად და ქვეყნის სასარგებლოდ. ქვეყანა კი ამ დროს საოცრად დატყვევებული და განადგურებული იყო: მონღოლთა შემოსევებით განმარტებულ მოსახლეობაში იძვლებოდა ურწმუნოებამ, თვით წმიდა მეფე დემეტრე თავდადებულიც აღერია უნესობაში, მაგრამ იყვნენ ღვთისა და ერის წინაშე თავდადებულნი, რომლებიც ყოველნაირად ცდილობდნენ ხალხის ქრისტესკენ მობრუნებას.

კათოლიკოსმა ნიკოლოზმა მეფე დემეტრე ამხილა უსჯულთობაში. მეფის ურწმუნოებამ კათოლიკოსი აიძულა, თავისი ნებით დაეთმო საპატრიარქო ტახტი და უბრალო განდევნილი ბერის ცხოვრებით ეცხოვრა. წმიდა ათონის მთიდან ჩამოვიდა მონაზონი ბასილი, მანაც უშიშრად ამხილა მეფე.

სადღვთო მადლით გაბრწყინებული მამებმა პიმენმა და ანტონმა კარგად იცოდნენ, თუ მეფე და მთავრები შეინანებდნენ, შეინანებდა ხალხიც, და ამიტომ მათ ერზე ზრუნვა მეფის დამოძღვრითა და მხილებით დაიწყეს. „ქართლის ცხოვრებაში“ წერია, რომ წმიდა ბერები ამხელდნენ „მეფესა და ყოველსა ერსა, გარნა არარაი ისმინეს“.

ბერებმა სალოსობის, მეფისა და ერის მხილების საოცრად დიდ და გაბედულ ღვაწლს წარმართეს შორის ქადაგებაც დაუმატეს. უამთაღმწერელი მოგვითხრობს, რომ წმიდა პიმენმა „ნათესავი ლეკთა წარმართობისაგან მოაქცია, რომელნი ჰვიან სარწმუნეობასა ქრისტესა“.

ღვთის ნებითა და წმინდანთა ლოცვით აღსრულდა წმიდა პიმენ სალოსისა და ანტონი მესხის დიდი სურვილი — მეფე დემეტრემ არა მარტო თავისი უსჯულოება შეინანა, არამედ მონაშობიერი სიკვდილით დაასრულა სიკოცხლე. ერი ფეხზე წამოდგა, მისთვის თავდადებული ბერები წმიდათა დასში შერაცხა და მათი ხსენება ერთად დააწესა.

რაც შეეხება ქართველ საეკლესიო მოღვაწეს, მწერალსა და კალიგრაფს — გაბრიელ მცირეს, მისი ბიოგრაფიის შესახებ მწირი ინფორმაცია მოგვეპოვება. იგი დაბადებულია 1745-1755 წლებს შორის და გარდაცვლილა 1802 წლის 11 მარტს.

ალ. ხახანაშვილის ცნობით, გაბრიელი თბილისში ცხოვრობდა, ხელოვნებით მკერვალი, რომელსაც ღვთის სიყვარულით დაუტყვევია სახლი, დედა, ძმანი და მეგობრები, ასევე ყოველივე მონაგები და ნასულა დავით გარეჯის იოანე ნათლისმცემლის მონასტერში, სადაც აღკვეცილა მონაზვნად. ზუსტი წელი, როდის აღიკვეცა გაბრიელი, მითითებული არ არსადაა, მაგრამ, სავარაუდოდ, ეს უნდა მომხდარიყო 1772-1773 წლებში.

გაბრიელი სულიერ შვილად აუყვანია ეფთვიმე (მჭედლიშვილი) წინამძღვარს, მისი მეორე სულიერი მამა და მოძღვარი ყოფილა მღვდელმონაზონი დანიელი (ანდრონიკაშვილი), რომელიც განუყრელად მასთან იმყოფებოდა.

გაბრიელ მცირეს თავისი წვლილი შეუტანია ქართული მწერლობის ისტორიაში. კ. კეკელიძის ცნობით, მას მოღვაწეობა დაუწყია 1780 წლიდან. მწერლობის, როგორც საკუთარი ინიციატივით, ასევე იმ დროის გამორჩეულ პირთა დაკვეთით (გაბრატი და ფარნავაზ ბატონიშვილების, ენისელთ მოურავის ძის, ნინოწმინდის მიტროპოლიტისა და რუსთავის მთავარეპისკოპოს სტიფანეს) გადაუწერია სხვადასხვა ხელნაწერი. ამ მხრივ აღსანიშნავია:

- 1) „მღვდელმთავრისა ლიტურგიისა განმარტებაი სახისმეტყველებითი, ვითარმედ ყოვლსავე მღვდელმოქმედებასა მისსა საიდუმლოებითი ძალი უპყრიეს“;
- 2) „მეექვსე მსოფლიო კრე-

ღვთისა და ერის წინაშე თავდადებულნი

გაბრიელ მცირეს ხატი

ბის სჯულის კანონისთვის (ექვთიმე ათონელის თარგმანი) დაურთავს ვრცელი „მაჩვენებელი“ და ბოლოსიტყვაობა, ნინოწმინდაში მცირე თავისი თხოვნით 1791 წელს; გაბრიელის ლიტურგიაში მოღვაწეობის მხრივ აღსანიშნავია მის მიერ შედგენილი ასკეტიკურ-ჰომილეტიკური შინაარსის კრებულები:

- 1) „ღმრთივემეფიერი თხრობანი, სულთა ფრიად სარგებელნი, რომელსა ეწოდების „გვირგვინი“;
- 2) „ღმრთივე-განათლებულნი დაუწყია 1780 წლიდან. მწერლობის, როგორც საკუთარი ინიციატივით, ასევე იმ დროის გამორჩეულ პირთა დაკვეთით (გაბრატი და ფარნავაზ ბატონიშვილების, ენისელთ მოურავის ძის, ნინოწმინდის მიტროპოლიტისა და რუსთავის მთავარეპისკოპოს სტიფანეს) გადაუწერია სხვადასხვა ხელნაწერი. ამ მხრივ აღსანიშნავია:
- 1) „მღვდელმთავრისა ლიტურგიისა განმარტებაი სახისმეტყველებითი, ვითარმედ ყოვლსავე მღვდელმოქმედებასა მისსა საიდუმლოებითი ძალი უპყრიეს“;
- 2) „მეექვსე მსოფლიო კრე-

პრომთა პაპის „დილოლონი“ და პარაკლისთა კრებულნი. გაბრიელის ლიტურგიაში მოღვაწეობის მხრივ აღსანიშნავია მის მიერ შედგენილი ასკეტიკურ-ჰომილეტიკური შინაარსის კრებულები:

- 1) ჰაგიოგრაფიული ძეგლი „ცხოვრება და მოქალაქეობა ღირსისა და ნეტარისა მამისა წვევისა სქემოსანის იონისიფორესა“;
- 2) „ღმრთივე სულიერნი თხრობანი, სულთა ღმრთის მოყვარეთა, ფრიად სარგებელნი“;
- 3) მემუარული „თხრობანი“ და სხვ.

გაბრიელი თავის კრებულებში ცნობებს იძლევა იოანე მანგლელის, იოსებ არხიერის, იოანე დიაკონის, ბესარიონის, ზენონის, სერაპიონის, სქემოსანის ონისიფორეს, იოანე ნინოწმინდელის, სვიმონის, ზაქარიას, ილარიონის, ანტონის, ეფთვიმის, დიმიტრის, არსენის, მაკარის, იოანე სეფენულისა და სხვათა შესახებ. ყველა აქ ჩამოთვლილ პიროვნებაზე ერთნაირი რაოდენობის ინფორმაცია არ არის წარმოდგენილი, ზოგი უბრალოდ ნახსენებია, ზოგს სასწაული მიუწერება, მაგრამ ამ ცნობების მნიშვნელობა მაინც დიდია. ასევე აღსანიშნავია, რომ კრებულებში არსებულ თხზულებათაგან გამოკრეფილ მასალას, ყოველი კრებულის სათაურსა და შემადგენელი თავების რაოდენობა სიმბოლური მნიშვნელობა აქვს.

სადღვთო მადლით გაბრწყინებულმა მამებმა პიმენმა და ანტონმა კარგად იცოდნენ, თუ მეფე და მთავრები შეინანებდნენ, შეინანებდა ხალხიც, და ამიტომ მათ ერზე ზრუნვა მეფის დამოძღვრითა და მხილებით დაიწყეს. „ქართლის ცხოვრებაში“ წერია, რომ წმიდა ბერები ამხელდნენ „მეფესა და ყოველსა ერსა, გარნა არარაი ისმინეს“.

ბერებმა სალოსობის, მეფისა და ერის მხილების საოცრად დიდ და გაბედულ ღვაწლს წარმართეს შორის ქადაგებაც დაუმატეს. უამთაღმწერელი მოგვითხრობს, რომ წმიდა პიმენმა „ნათესავი ლეკთა წარმართობისაგან მოაქცია, რომელნი ჰვიან სარწმუნეობასა ქრისტესა“.

გაბრიელი თავის კრებულებში ცნობებს იძლევა იოანე მანგლელის, იოსებ არხიერის, იოანე დიაკონის, ბესარიონის, ზენონის, სერაპიონის, სქემოსანის ონისიფორეს, იოანე ნინოწმინდელის, სვიმონის, ზაქარიას, ილარიონის, ანტონის, ეფთვიმის, დიმიტრის, არსენის, მაკარის, იოანე სეფენულისა და სხვათა შესახებ. ყველა აქ ჩამოთვლილ პიროვნებაზე ერთნაირი რაოდენობის ინფორმაცია არ არის წარმოდგენილი, ზოგი უბრალოდ ნახსენებია, ზოგს სასწაული მიუწერება, მაგრამ ამ ცნობების მნიშვნელობა მაინც დიდია. ასევე აღსანიშნავია, რომ კრებულებში არსებულ თხზულებათაგან გამოკრეფილ მასალას, ყოველი კრებულის სათაურსა და შემადგენელი თავების რაოდენობა სიმბოლური მნიშვნელობა აქვს.

ღვთის ნებითა და წმინდანთა ლოცვით აღსრულდა წმიდა პიმენ სალოსისა და ანტონი მესხის დიდი სურვილი — მეფე დემეტრემ არა მარტო თავისი უსჯულოება შეინანა, არამედ მონაშობიერი სიკვდილით დაასრულა სიკოცხლე. ერი ფეხზე წამოდგა, მისთვის თავდადებული ბერები წმიდათა დასში შერაცხა და მათი ხსენება ერთად დააწესა.

მომზადდა წიგნიდან „ქართველ წმინდანთა ცხოვრებანი“, თბილისი, 2004 წ.

დავითთბარეჯა

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

რუბრიკას უძღვება დარეჯან ანდრიაძე

სხვის იმედზე მყოფი და მხოლოდ სხვისი ხელის შემყურე ქვეყანა ვერასოდეს გახდება ძლიერი სახელმწიფო, მეტიც — ყოველთვის დაბალ ლობზე იქნება მიჩნეული ძლიერთა თვალში. ამჯერადაც ეს ბუდე გვარგუნი განგება, თუმცა რას ვერჩით განგებას, ჩვენ თვითონ ჩვენზე უმოქმედობით, სიზარმაცითა თუ დაუდევრობით შევქმენით ეს რეალობა და არამხოლოდ პოლიტიკურად, ეკონომიურადაც ჩამოვყვირდეთ სხვა სახელმწიფოებს — უარი ვთქვით მინის დამუშავებაზე, ზენათესვაზე და ეს წინაპართა ოფლით მორწყული მინა ლანგრით მივართეთ უცხოელებს გროშების სანაცვლოდ: აჰა, ახლა თქვენ ღვარეთ ოფლი და თავიც იმტვრეთ, ჩვენ ხელი დაგვიბანიაო... და ამ „დაბანული ხელებით“ სხვა პროდუქტებთან ერთად სხვის მინაზე მონულ პურს დღემდე უდარდელად მივირთმევთ... არადა, ქართული ხორბლის ხარისხზე ბევრს საუბრობდა ილია ჭავჭავაძეც და თავის თანამედროვეებს დასაბუთებულად უხსნიდა ოფლის მურნეობის ამ დარგის განვითარების აუცილებლობას. მიუხედავად ამისა, ამ მხრივ სასიკეთო ნაბიჯები არც ჩვენს თანამედროვე ხელისუფლებებს გადაუდგამთ, რომლებიც იჩემებდნენ ილიას გზის ერთგულებას. და გვაქვს კიდევ არასახარბიელო რეალობა: მთლიანად სხვაზე ვართ დამოკიდებულნი და ნაკლებად ვფიქრობთ: ერთხელაც იმ სხვამ უარი რომ გვითხრას, მერე რასა ვიქვით?

სხვის იმედსა და დახმარებაზე ქვეყნის მომავლის დამყარება მხოლოდ ფუჭი ოცნება და იმედების გაცრუება რომაა, ეს არა ერთხელ იწვინა ჩვენმა ქვეყანამ. ქართულ-ევროპული ურთიერთობის ისტორიამ ამ მხრივ ბევრი საყურადღებო ფაქტი შემოგვინახა და ცხადად დაგვანახვა, რომ ყველა ქვეყანა, რომლებსაც კი მივაძეკით დახმარების სათხოვნელად, უპირველესად იმაზე ფიქრობდა, თვითონ რა სარგებელს ნახავდა ჩვენგან. ამის საუკეთესო მაგალითია სულხან-საბას მოგზაურობა ევროპაში.

ისტორიკოსი ილია ტაბაღაძის წლების განმავლობაში მუშაობდა საფრანგეთის, იტალიის, ესპანეთისა და გერმანიის არქივებში. მის ნაშრომში „ევროპაში სულხან-საბა ორბელიანის დიპლომატიური მისიის შედეგები“ მოთხრობილია დიდი ქართველი მამულ-იშვილის მღვდლად ევროპული ოდისეა. ნაშრომი შეიცავს ძალზე საყურადღებო ინფორმაციებს XVIII საუკუნის პოლიტიკური ცხოვრების შესახებ, რომელიც მკითხველს კიდევ ერთხელ თვალნათლივ დაანახვებს იმ დიდ იმედგაცრუებას, რომელსაც ევროპის მომედვე საქართველო განიცდიდა.

ცნობილია, რომ საფრანგეთის მეფე ლუი XIV-მ სულხან-საბა ორბელიანს მიიღო. როგორც ილია ტაბაღაძე წერს, მეორე მიზეზის დროს სულხან-საბა ორბელიანს ჰქონდა რომის პაპისა სარეკომენდაციო წერილი. ამ დროს ვერსალში უკვე ჰქონდა: სულხან-საბას მიერ წარდგენილი მემორანდუმი საქართველოში პოლიტიკური მდგომარეობის შესახებ; ასევე ვრცელი მემორანდუმი საქართველო-საფრანგეთის შორის შესაძლებელი ეკონომიკური, პოლიტიკური, სავაჭრო და სამხედრო ურთიერთობის შესახებ; საქართველოს რუკა და საქართველოს მეფეების გენეალოგია. ყოველივე ეს მიუთითებს სულხან-საბა ორბელიანის დიპლომატიური მისიის საფუძვლიანად მომზადებაზე.

საფრანგეთის სამეფო კარზე საქართველოს ელჩის მოლაპარაკების დროს იხილებოდა შემდეგი საკითხები:

- * ირანის ტყვეობიდან ვახტანგის განთავისუფლება და მისი თბილისში ქრისტიან მეფედ დაბრუნება;
- * მისიონერების გაგზავნა საქართველოში (როგორც დასავლეთ, ისე აღმოსავლეთ საქართველოში), რასაც უნდა მოჰყოლოდა კათოლიკური სარწმუნოების გავრცელება არა მარტო საქართველოში, არამედ მის მეზობელ მხარეებშიც;
- * საქართველოს ტერიტორიის სავაჭრო გზად და თბილისის საქონლის სანყობებად გამოყენება;
- * საქართველოსა და საფრანგეთს შორის ვაჭრობის დამყარება;
- * საქართველოსა და საფრანგეთს შორის სამხედრო თანამშრომლობის დამყარება;
- * საქართველოში (თბილისში) საფრანგეთის საკონსულოს შექმნა და სხვ.

...მაგრამ საფრანგეთში არსებობდა ორი ჯგუფი: ერთ ჯგუფს შესაძლებლად მიაჩნდა საქართველოსა და საფრანგეთს შორის ურთიერთობის სათვის ზემოხსენებული საკითხების დადებითად გადაჭრა; ხოლო მეორე ჯგუფი აჭიანურებდა საქართველოს მიმართ რაიმე გადამწყვეტი ნაბიჯის გადადგმას და ყოველივე ამას უკავშირებდა ირანის ელჩის ჩამოსვლას.

ირანის ელჩის მოლოდინმა (რომლის ირანიდან წამოსვლის შესახებ უკვე იცოდნენ ვერსალში) შეაჩერა საქართველოს საქმეები საფრანგეთში. სულხან-საბა ორბელიანის დიპლომატიურ მისიას დიდად შეუშალა ხელი ირანის ელჩის, მუჰამედ რეზა ბეგის, ჩასვლამ საფრანგეთში 1714 წლის ოქტომბერში. ამ ელჩობის წარმომადგენლები უფრო ადრე (იმავე წლის ივლისში) ჩავიდნენ მარსელში და უკვე მოქმედებდნენ სულხან-საბას მისიის საწინააღმდეგოდ.

ისფაჰანის სამეფო კარმა, შესაძლოა, ამიტომაც დააჩქარა ელჩის გაგზავნა საფრანგეთში.

1535 წელს თურქეთთან პირველი საკაპიტულაციო ხელშეკრულების დადების შემდეგ საფრანგეთმა მჭიდრო კავშირი დამყარა ამ ქვეყანასთან. ამ დროიდან საფრანგეთში იქმნება აზრი იმის შესახებ, რომ თურქეთისა და საქართველოს გავლთ, ე. ი. სახმელეთო გზით დაამყარონ სავაჭრო-პოლიტიკური ურთიერთობა ირანთან. ეს აზრი განსაკუთრებით გაძლიერდა XVII საუკუნის მეორე ნახევრიდან. ამ გეგმის განხორციელების შემთხვევაში საფრანგეთი შეძლებდა, გვერდი აეღო საზღვაო გზებისთვის, სადაც ინგლისი და ჰოლანდია იყვნენ გაბატონებულნი. სწორედ სახმელეთო გზის შესწავლა წარმოადგენდა ფრანგი მოგზაურების ერთ-ერთ ამოცანას.

ფრანგი მისიონერები ყოველივე ამას აკეთებდნენ ან გეგმავდნენ, პირველ რიგში, საკუთარი კოლონიური ინტერესების განხორციელებისთვის — ახლო და შუა აღმოსავლეთში ნაერთმიათ გავლენის სფეროები ინგლისისა და ჰოლანდიისთვის, შეიქმნებინათ რუსეთის წინსვლა სამხრეთისკენ, შეიქმნათ დასავლეთი საფრანგეთის ვაჭრობისა და კათოლიკური სარწმუნოებისთვის აღმოსავლეთში, რომლის ცენტრში იქნებოდა ძრისტიანული (შემდგომში გაკათოლიკებული) საქართველო.

სხვის იმედზე გყოფი და მხოლოდ სხვისი ხელის შემყურა ქვეყანა ვერასოდეს გახდება ძლიერი სახელმწიფო

ვახტანგ VI, სულხან-საბა ორბელიანი და საქართველოს სხვა პოლიტიკური მოღვაწეები, როგორც ადრე დასავლეთ ევროპის ორიენტაციისკენ, ახლა საბოლოოდ დაჩვენდნენ, რომ საქართველო ვერ შეინარჩუნებდა თავის დამოუკიდებლობას დასავლეთ ევროპის იმედით

1708 წლის სექტემბერში ხელმოწერილ იქნა საფრანგეთ-ირანის ხელშეკრულება. ამიერიდან საფრანგეთი აქტიურად მოქმედებდა ირანში ინგლისისა და ჰოლანდიის წინააღმდეგ.

1715 წლის აგვისტოში ვერსალში ხელი მოაწერეს საფრანგეთ-ირანის მეორე ხელშეკრულებას მეგობრობისა და ვაჭრობის შესახებ. ეს იყო ფრანგების ახალი წარმატება ირანში საკუთარი პოზიციების განმტკიცების საქმეში.

ამასთანავე, ვერსალში არსებობდა პროექტი, რომელიც გულისხმობდა საფრანგეთის გაბატონებას სპარსეთის ყურეში: საკითხი ეხებოდა მარკატიოს დაპყრობას, რომელიც კონტროლს უწევდა ირანის ორ ნაწილს; საფრანგეთი მისი დაკავებით ჩაკეტავდა ირანს სამხრეთიდან, ხოლო მის ჩრდილოეთით მდებარე საქართველო საფრანგეთის პოკავშირე იქნებოდა. „საფრანგეთი დაეხმარებოდა საქართველოს, თუ სპარსეთი შეეცდებოდა, ხელი შეეშალა მისი დამოუკიდებელი განვითარებისთვის“, — ნათქვამია ამ პროექტში. ასე რომ, ირანი გახდებოდა დამოკიდებული „ფრანგებსა და ქართველებზე“.

ასეთ პირობებში კათოლიკური სარწმუნოება მიიღებდა თავისუფალი მოქმედების საშუალებას... გათვალისწინებული იყო, აგრეთვე, ამიერკავკასიაში იდვი კათოლიკური სახელმწიფოს შექმნა, მათ შორის სომხებისა და ჩრდილოეთ კავკასიის ხალხების გაკათოლიკება.

საფრანგეთში ეს მოდათ, რომ დასავლეთ საქართველოსთან ურთიერთობის საკითხი დაკავშირებული იყო თურქეთთან, ხოლო აღმოსავლეთ საქართველოსი — ირანთან. ფრანგ მეცვეურთა იმ ჯგუფს, რომელსაც რეალურ საკითხად მიაჩნდა საქართველოსთან მჭიდრო ურთიერთობის დამყარება, თავისებურად ჰქონდა ეს წარმოდგენილი: საფრანგეთი საქართველოს გამო კი არ გაამწვავებდა ურთიერთობას თურქეთთან და ირანთან, არამედ ორივე ამ ქვეყანასთან ნორმატიული ურთიერთობის პირობებში განახორციელებდა თავის სავაჭრო-პოლიტიკურ კავშირს ქრისტიანულ საქართველოსთან, რომელიც მისი ერთ-ერთი საიმედო პლაცდარმი უნდა ყოფილიყო აღმოსავლეთში; საქართველოში უნდა შექმნილიყო საფრანგეთის ოსტ-ინდოეთის სავაჭრო კომპანია, რომელიც დაუკავშირებოდა ირანში არსებულ საფრანგეთის სავაჭრო კომპანიას, ხოლო შემდეგ საფრანგეთის ოსტ-ინდოეთის სავაჭრო კომპანიას. ამრიგად, უნდა შექმნილიყო სავაჭრო გზა — შავი ზღვა-საქართველო-ირანი.

ასე რომ, ისინი აუცილებლად არ თვლიდნენ, საფრანგეთს დაეთმო თავისი სავაჭრო-პოლიტიკური ინტერესები ირანსა და თურქეთში საქართველოსთან ურთიერთობის გამო. ამასთანავე, საფრანგეთს სჭირდებოდა თურქეთი და ირანი რუსეთის წინააღმდეგ, რომელიც ამ დროს

უკვე ენერგიულად მიიწვედა სამხრეთისკენ.

ცხადია, ფრანგი მეცვეურები ყოველივე ამას აკეთებდნენ ან გეგმავდნენ, პირველ რიგში, საკუთარი კოლონიური ინტერესების განხორციელებისთვის — ახლო და შუა აღმოსავლეთში ნაერთმიათ გავლენის სფეროები ინგლისისა და ჰოლანდიისთვის, შექმნებინათ რუსეთის წინსვლა სამხრეთისკენ, შეექმნათ დასავლეთი საფრანგეთის ვაჭრობისა და კათოლიკური სარწმუნოებისთვის აღმოსავლეთში, რომლის ცენტრში იქნებოდა ქრისტიანული (შემდგომში გაკათოლიკებული) საქართველო.

...1715 წლის 1 სექტემბერს გარდაიცვალა ლუი XIV. ვერსალში ხელმოწერილ იქნა მემორანდუმი პირებში, რომლებზეც საქართველო-საფრანგეთის ურთიერთობაში ზემოხსენებული გეგმის განხორციელების მომხრენი იყვნენ, ხოლო საფრანგეთის ახალ ხელმძღვანელებს სხვა გეგმები და ინტერესები ჰქონდათ.

ვახტანგ VI დარწმუნდა, რომ საფრანგეთიდან დახმარებას ვერ მიიღებდა. დასავლეთ ევროპასთან კავშირის მისმა გეგმამ კრახი განიცადა. იგი იძულებული გახდა, ფორმალურად მიეღო მამამადიანობა, რათა დაბრუნებულიყო საქართველოში და კვლავ დაეკავებინა ქართლის მეფობა; კვლავ გაუთულდა ურთიერთობა ირანის შაჰთან — არ დაეხმარა შაჰს ავღანელების წინააღმდეგ და არც თავისი შვილი, ბაქარი, გაუშვა მის დახმარებად.

ახლა ვახტანგის მთელი ყურადღება რუსეთისკენ იყო მიპყრობილი. რუსეთის იმპერატორის არმია წინ მიიწვედა სამხრეთისკენ და უახლოვდებოდა ირანის საზღვრებს. ვახტანგ რუსეთის ჯარების დახმარების იმედი მიეცა. იგი შეეცადა, დაემყარებინა კონტაქტი პეტრე I-თან და მისი ჯარების დახმარებით გადაერჩინა საქართველო განსაცდელისგან, მაგრამ, სამწუხაროდ, ვახტანგს აქაც არ გაუშვარდა.

საქართველოს ერთდროულად ორი მხრიდან, თურქეთიდან და ირანიდან, ემუქრებოდა დაუძინებელი მტერი. ასეთ მძიმე პირობებში ვახტანგ VI-მ კიდევ ერთხელ მიმართა დასავლეთ ევროპას დახმარებისთვის: მან წერილები მისწერა რომის პაპსა და ავსტრიის იმპერატორს; მათ შესთავაზა კავშირი, რათა ამ გზით გადაერჩინა საქართველოს დამოუკიდებლობა, მაგრამ ვახტანგის ეს ნაბიჯიც უშედეგოდ დარჩა.

თუმცა აღაშქარი შეიჭრა საქართველოს ტერიტორიაზე და თბილისისკენ მიიწვედა. შაჰ თამაზის ნაქეზებითა და დაღესტნელი ტომების მხარდაჭერით თბილისს უტეკდა კახეთის გამაჰმადიანებული მეფე კონსტანტინეც. მათ თბილისი აიღეს და გაძარცვეს. მალე თბილისი თურქებმაც აიღეს და ხელახლა გაძარცვეს იგი.

ამ მეტად მძიმე პირობებში საქართველო მარტო აღმოჩნდა. ვახტანგ VI, სულხან-საბა ორბელიანი და საქართველოს სხვა პოლიტიკური მოღვაწეები, რომლებიც ადრე დასავლეთ ევროპის ორიენტაციისკენ იყვნენ, ახლა საბოლოოდ დარწმუნდნენ, რომ საქართველო ვერ შეინარჩუნებდა თავის დამოუკიდებლობას დასავლეთ ევროპის იმედით. საქართველოს დამოუკიდებლობის შენარჩუნებისთვის მათ რეალურ საშუალებად ვახტანგისა და თბილისისკენ მიმართულ უცხოელ დამპყრობებს და აღადგენდა საქართველოს დამოუკიდებლობას. სამწუხაროდ, მისი არც ეს ვარაუდი გაპარტოდა.

2024 წლის ოლიმპიურ თამაშებზე, რომელიც პარიზში უნდა გაიმართოს, ალბათ, დადგება მომენტი, როცა შეჯიბრებაში ტრანსგენდერების მონაწილეობას მკაცრი წესებით დაარბილებენ ან, სავარაუდოდ, აკრძალავენ, მაგრამ იმ პერიოდისთვის ქალთა სპორტმა შეიძლება აღარც იარსებოს.

ყოფილმა მამაკაცმა ლია ტომასმა, რომელიც 2 წლის წინათ მამაკაცთა შეჯიბრებებში გამოდიოდა, აშშ-ში გამართულ ტურნირში ტოკიოს ოლიმპიადის პრიზიორი ქალები დაამარცხა და ჩემპიონობა მოიპოვა. ტოკიოს ზაფხულის ოლიმპიურ თამაშებში, რომელიც 2020 წლის ნაცვლად 2021 წლის ზაფხულში გაიმართა, ახალზელანდიელმა ძალბანმა, ტრანსგენდერმა ლორელ ჰაბარდმა ქალთა შეჯიბრებაში ვერ შეძლო ვერც ერთი წონის დაძლევა და ასეთი ადამიანების სპორტში მონაწილეობაზე დისკუსია ჩაცხრა, მაგრამ, როგორც ჩანს, ცოტა ხნით. სამედიცინო სტატისტიკის თანახმად, ყველაფერი ახლა იწყება.

რას ამბობენ სპორტისტები

ტოკიოს ოლიმპიადის შემდეგ ერთ-ერთმა ექიმმა, რომელიც ასეთ პაციენტებთან მუშაობს, განაცხადა:

1. ადამიანების რაოდენობა, რომლებიც სამედიცინო დაწესებულებებს მიმართავენ გენდერული თვითდენტიფიკაციის პრობლემით, ყოველწლიურად მატულობს — გასული საუკუნის ბოლოდან დღემდე ასეთი მიმართულების რაოდენობამ ზოგიერთ ქვეყანაში 20-ჯერ მოიმატა, აღსანიშნავია, რომ მათი უმრავლესობა მოზარდია;

2. გენდერული იდენტობის პრობლემა ჯანდაცვის მსოფლიო ორგანიზაციის ახალ კლასიფიკაციაში განსაზღვრულია, როგორც დაავადება, და ამ პრობლემას უნდა უმკურნალონ, როგორც, მაგალითად, გრიპს ან კორონავირუსს;

3. ამ პრობლემის გადასაწყვეტად სპორტში ჯერ არაფერი მოფიქრებული არ არის, გარდა ტესტოსტერონის შეზღუდვისა, რადგან შეიძლება მოხდეს ტრანსგენდერების ან მათი მონაწილეობის დისკრიმინაცია.

სწორედ მონაწილეობის დისკრიმინაციაზე ლაპარაკი ქალ მოცურავეთა ტურნირში, რომელიც აშშ-ში გაიმართა.

ტრანსგენდერმა ოლიმპიადის პრიზიორმა დაამარცხა

ლაპარაკია 22 წლის ლია ტომასზე, რომელიც მონაწილეობს ქალთა შეჯიბრებებში, თუმცა 2 წლის წინათ იყო მამაკაცი და ერქვა უილი. აშშ-ში მწვავედ კამათობენ ტრანსგენდერების მონაწილეობაზე ქალთა სპორტში — რესპუბლიკელების კონტროლს დაქვე...

ემდებარებულ ზოგიერთ შტატში მსგავსი პრაქტიკა აკრძალულია, მაგრამ პენსილვანიაში არ ეწინააღმდეგებიან. ტომასის ადგილობრივი უნივერსიტეტის გუნდში გამოდის და მას, როგორც უჩვეულო სპორტსმენ ქალს, მხარს უჭერს სტუდენტური სპორტის ეროვნული ასოციაცია (NCAA).

სწორედ ამ ასოციაციის ტურნირი მოიგო ტომასმა რამდენიმე დღის წინათ. უნდა ითქვას, რომ ეს არის ეროვნული მასშტაბის პრესტიჟული და წარმომადგენლობითი შეჯიბრება. ტომასმა მოუგო ტოკიოს ოლიმპიადის პრიზორებს — ემა ვინანტსა და პერიკა სალივანს, მანამდე კი დაამხო აშშ-ის რეკორდი რამდენიმე დღის წინათ — 200 და 1500 იარდზე (1 იარდი — 0,9 სმ) კროლით.

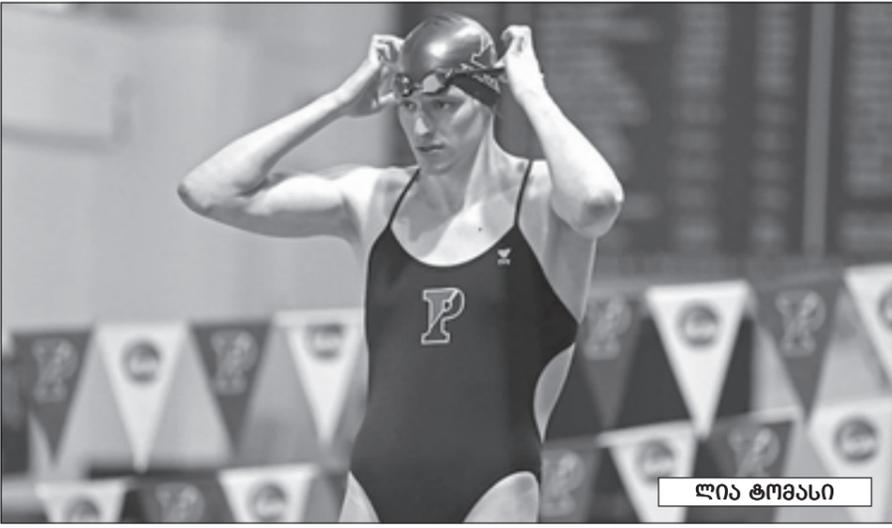
ფინალი სპორტისტო აქციით

ტომასმა ამჯერად მოიგო სტუდენტური ჩემპიონატი 500 იარდზე ცურვაში. ამ მოვლენამ ეროვნული მასშტაბის შეიქმნა, რადგან გულშემატკივარმა გოგონებმა Standing For Women-ის ჯგუფიდან პირდაპირ საფინალო გაცურვისას მოაწყვეს საპროტესტო აქცია. მათ ეჭირათ პლაკატები ლოზუნგებით: „მხარი დაუჭირეთ სამართლიან სპორტს ქალებისა და გოგონებისთვის!“, „გადაზარალებულთა სპორტი“

ერთ-ერთი ბრიტანელი აქტივისტის, კინის, დილოგი სხვა მაყურებელთან სოციალური ქსელების მილიონობით მომხმარებელმა ნახა.

კინი ამტკიცებდა, რომ „ეს შეჯიბრება არის ქალებისთვის, ის კი (ტომასი — ნ.კ.) ქალი არ არის“. როცა პკითხეს — „თქვენ რა იცით, ბიოლოგი ხართ?“, ბრიტანელმა ქალმა უპასუხა: „მე არ ვარ ვეტერი-

ეს სპორტი აღარ არის — ნაკასარმა ქალთა შეჯიბრებაში ოლიმპიური პრიზიორები დაამარცხა

ლია ტომასი

შეჯიბრების შედეგების წინააღმდეგ თაყიანობის პროტესტი გაიშალა არა მხოლოდ გულშემატკივრებში, არამედ სპორტსმენებშიც. დაჯილდოების სერიაში უნდა პრიზიორებმა: ემა ვინანტსა და პერიკა სალივანს კარგად გასული ბრუე ფორდი და ერთად დადგნენ. ადრე ტომასის საწინააღმდეგო წერილს ხელი მოაწერა 16-მა მოცურავემ პენსილვანიის უნივერსიტეტის გუნდიდან და მისთვის შეჯიბრებებში გამოსვლის აკრძალვა მოითხოვა მანამდე, სანამ ტრანსგენდერი ჰორმონული თერაპიის დამატებით კურსს არ გაივლიდა. შეჯიბრებებში ლია ტომასის მონაწილეობას აკრიტიკებდნენ 23-გზის (!) ოლიმპიური ჩემპიონი მაიკლ ფელსი და ცნობილი ამერიკელი მწვრთნელი შარონიკა მელონი, რომელიც, ვერ დაიჯერებთ, ადრე თვითონ იყო კაცი. სტუდენტურ ტურნირს წესების გამკაცრების მოთხოვნით მიმართა 72 წლის მწვრთნელი მაიკლ ჯენინგსი — გავეცივებთ, მაგრამ კიდევ ერთმა ტრანსგენდერმა, რომელიც 1976 წლის ოლიმპიურ თამაშებში მონაწილეობდა, როგორც მამაკაცი, ბრუს ჯენერია.

მსოფლიო სპორტი გზაჯვარედინზე

ყოფილი უილი, ამჟამად ლია, საკმაოდ დიდია — 190 სმ-ის სიმაღლის, კუნთები და შედეგები მამაკაცისა აქვს. აქ უნდა გაეხსენოთ ექიმის სიტყვები ტესტოსტერონის შესახებ. თუ აშშ-ის ცურვის ფედერაციამ ტომასის წარმატებების ფონზე სასწრაფოდ გამკაცრა წესები და შეამცირა მინიმალური ზღვარი 1 ლიტრზე ნაწომოლეების რაოდენობაზე, სტუდენტური სპორტის ასოციაციამ ამაზე უარი განაცხადა. სახელდობრ, ამის გამო გაიყო საზოგადოებაც და არავინ იცის, რა მოუხერხონ ტომასს.

კიდევ ერთ ტომასს, საერთაშორისო ოლიმპიური კომიტეტის ხელმძღვანელ ტომას ბასს, ალბათ, ურჩევნია, მოცურავე ლია ტომასმა სხვა გარდაცვალების გამოძეგნოს და არ გამოჩნდეს.

2024 წლის ოლიმპიურ თამაშებზე, რომელიც პარიზში უნდა გაიმართოს, ალბათ, დადგება მომენტი, როცა შეჯიბრებაში ტრანსგენდერების მონაწილეობას მკაცრი წესებით დაარბილებენ ან, სავარაუდოდ, აკრძალავენ, მაგრამ იმ პერიოდისთვის ქალთა სპორტმა შეიძლება აღარც იარსებოს.

მოამზადა ნიკა კორინთიძე

გენდერული იდენტობის პრობლემას ჯანდაცვის მსოფლიო ორგანიზაციის ახალ კლასიფიკაციაში განსაზღვრულია, როგორც დაავადება, და ამ პრობლემას უნდა უმკურნალონ, როგორც, მაგალითად, გრიპს ან კორონავირუსს

ლორელ ჰაბარდი

ჩინეთი პოიტსოვს: აუუ-გა მსოფლიოს უნდა აუხსნას მისი სამხედრო-ბიოლოგიური საქმიანობის მიზანი

აშშ-ის ხელისუფლებამ უნდა აუხსნას საერთაშორისო თანამეგობრობას რუსეთის მიერ უკრაინაში გამოვლენილი ამერიკული სამხედრო-ბიოლოგიური საქმიანობის მიზანი, — განაცხადა ჩინეთის თავდაცვის სამინისტროს ოფიციალურმა წარმომადგენელმა, უფროსმა პოლიკოვნიკმა უ ძიანმა.

სო კონვენციებით გათვალისწინებული ვალდებულებები, ამომწურავი ახსნა-განმარტება მოგვცეს უცხოეთში განხორციელებულ თავის სამხედრო-ბიოლოგიურ პროგრამებზე და დათანხმდეს მათ მრავალმხრივ შემოწმებას.

ჩინეთის თავდაცვის უწყების წარმომადგენელმა აღნიშნა, რომ პეკინი გამოდის ბიოლოგიური იარაღისა და ამ სფეროში რაიმე სამუშაოების ჩატარების სრულიად აკრძალვის ინიციატივით. „აშშ-მა მსოფლიოს მკაცრად უნდა მოეთხოვოს, განუმარტოს, რა ხდება ამ სფეროში“, — განაცხადა ჩინელმა პოლიკოვნიკმა.

eadaily.com-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ნიკა კორინთელმა

«ვიცით მსოფლიოს შანსი!»

კლუბი «ცრვენა ზეზდას» (ბელგრადი, სერბეთი) გულშემატკივრებმა ევროპის ლიგის მატჩის მიმდინარეობისას გააშალეს პლაკატი, რომელზეც ჩამოთვლილი იყო აშშ-ის ინტერვენციები სხვადასხვა სახელმწიფოში და ეწერა: „ყველაფერი, რასაც ჩვენ ვაპირებთ — მივიტოვოთ მსოფლიოს შანსი, შიიტყოს“.

ლანდიის „რენჯერსთან“ მატჩის მიმდინარეობისას ჩამოთვალეს 20-ზე მეტი შეიარაღებული კონფლიქტი მსოფლიოში, 1950 წლიდან დღემდე, და ქვეშ მიაწერეს: „ყველაფერი, რასაც ჩვენ ვაპირებთ — მივიტოვოთ მსოფლიოს შანსი, შიიტყოს“.

ეს იყო გზავნილი დასავლეთისთვის, რომელიც ორმაგ სტანდარტს იყენებს, როცა ცდილობს, გაამართლოს ომების გაჩაღება მსოფლიოს სხვადასხვა კუთხეში.

„ცრვენა ზეზდას“ (ერთადერთი სერბული კლუბი, რომელმაც ევროპის ჩემპიონთა და საკონტინენტთაშორისი თასები მოიგო 1991 წელს — ნ.კ.) გულშემატკივრებმა მოტ-

ეგანუელ მაკრონი: ევროპას სასურსათო კრიზისი ემუქრება, აფრიკას — შიშველი

საფრანგეთის პრეზიდენტმა მაკრონმა ყველას მოუწოდა, სასწრაფოდ შეიქმნას სურსათით უზრუნველყოფის უსაფრთხოების საერთაშორისო გეგმა, რათა თავიდან აიცილონ შიმშილი, ე.წ. მონყვლად ქვეყნებში, განსაკუთრებით აფრიკაში. რადგან, მას შემდეგ, რაც რუსეთმა სამხედრო ოპერაცია დაიწყო უკრაინაში, მკვეთრად დაეცა მარცვლეულის ექსპორტი, — იუწყება ფრანგული რადიო (RFI).

რუსეთი მარცვლეულის უდევს ექსპორტიორთა მსოფლიოში, უკრაინა ამ მხრივ მეოთხეა. ათეულობით ქვეყანა დამოკიდებული რუსეთიდან და უკრაინიდან ექსპორტირებულ მარცვლეულზე და საომარი მოქმედებების გამო ხორბლის ექსპორტი ბევრ ქვეყანაში შეიზღუდა.

eadaily.com-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ნიკა კორინთელმა

ვინ აპირებს რუსულ ბუნებრივ აირში რუბლს გადამხდეს?

სომხეთი რუსულ ბუნებრივ აირში რუბლს გადამხდის, მოლდოვა უკვე გადამხდა, ბულგარეთი, გერმანია და საფრანგეთი მზად არიან რუბლით ანგარიშსწორებისთვის

პრეზიდენტმა ვლადიმერ პუტინმა რამდენიმე დღის წინათ განაცხადა, რომ რუსეთი უარს ამბობს, ქვეყნებმა ბუნებრივი აირის მიწოდების საფასური გადაიხადონ კომპრომეტირებული ვალუტებით — დოლარითა და ევროთი, ამიტომ ანგარიშსწორება ყველას მოუწევს მხოლოდ რუბლებში.

ასტაბილურობის გამო ცდილობენ, თავი აარიდონ საექსპორტო საქონლის ღირებულების მითითებას რუსულ ვალუტაში. და, თუ ბუნებრივი აირის ფასი რუბლებში იქნება, მინისტრის აზრით, ეს სომეხ ექსპორტიორებს თავდაჯერებულობას შეჰმატებს. შეგახსენებთ: სომხეთი ბუნებრივ აირს რუსეთისგან იღებს — 1 ათას კუბ. მეტრს — 165 დოლარად. 1 აპრილიდან კი სომხეთის მხარეს მოუწევს, „გაზრომს“ ბუნებრივი აირის ზენორმატიული ენერგეტიკული ფასი დაუმატოს. აღსანიშნავია, რომ მოლდოვამ უკვე გადაიხდა მოხმარებული ბუნებრივი აირის ნაწილის საფასური რუბლებში. მოლდოველებმა რუბლები ლეით (მოლდოვური ვალუტა) შეიძინეს, „მოლდოვგაზის“ დირექტორის, ჩაბანის, თქმით, „ეს პროცესი კომპანიისთვის საზარალო არ არის“ და დებულება ბუნებრივი აირის რუბ-

ლებში გადახდის შესახებ უკვე შეტანილია მოქმედ ხელშეკრულებაში.

„ბულგარეთს შეუძლია რუსული ბუნებრივი აირის მიწოდებისთვის რუბლები გადაიხადოს“, — განაცხადა ქვეყნის ენერგეტიკის მინისტრმა.

და ყველა, მათ შორის nasdaq-ის მიერ გამოკითხული ექსპერტები მარჩილობენ, რა ჰქონდა მხედველობაში ბულგარეთის ენერგეტიკის მინისტრს, და რა საიდუმლო „ფინანსური კონტრაგენტი აქვს“ სოფიას ბუნებრივი აირში რუბლების გადასახდელად.

უკან დაიხია გერმანიამაც: ეკონომიკისა და კლიმატის დაცვის მინისტრის როპარტ შაბაქის განცხადებით, რუსულ ბუნებრივ აირში რუბლებით ანგარიშსწორება კერძო კომპანიებს შეეძლებათ.

regnum.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ნიკა კორინთელმა

ევროპელები სულაური გამოსდომის შემდეგ მიიმა მდგომარეობაში ჩავარდნენ: ევროპის ქვეყნები მას შემდეგ, რაც სანქციები დაუდეს რუსეთს, იძულებულნი არიან, გასამხადებულ ფასად შეიძინონ ბუნებრივი აირი ან გასათხოვად სხვა რესურსი ეპიონ.

www.geworld.ge საქართველო ესტაბლიშმენტი ჩვენს სივრცეში პოლიტიკა ეკონომიკა საზოგადოება ადამიანის უფლებები ისტორია

სარედაქციო კოლეჯია გაზეთი ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპებით. ავტორებს ექიანებათ პასუხისმგებლობა ფაქტებისა და მონაცემების სიზუსტეზე. რედაქციის პოზიცია შეიძლება არ ემთხვეოდეს ავტორთა მოსაზრებებს. მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6 ტელ.: 234-32-95; e-mail: geworld@inbox.ru

ISSN 2233-3894 საქართველო თუ გზურთ, გაზეთი „საქართველო და მსოფლიო“ მიიღოთ სახლიდან გაუსვლელად და ისარგებლოთ უფასო საპირიარო მომსახურებით, შვიდიკლიათ დაუპაპვირდეთ კომპანიას „ელვა.ჯი“ — ტელ: 2 38 26 73; 2 38 26 74